



# YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

www.yenidemokratgenclik.net

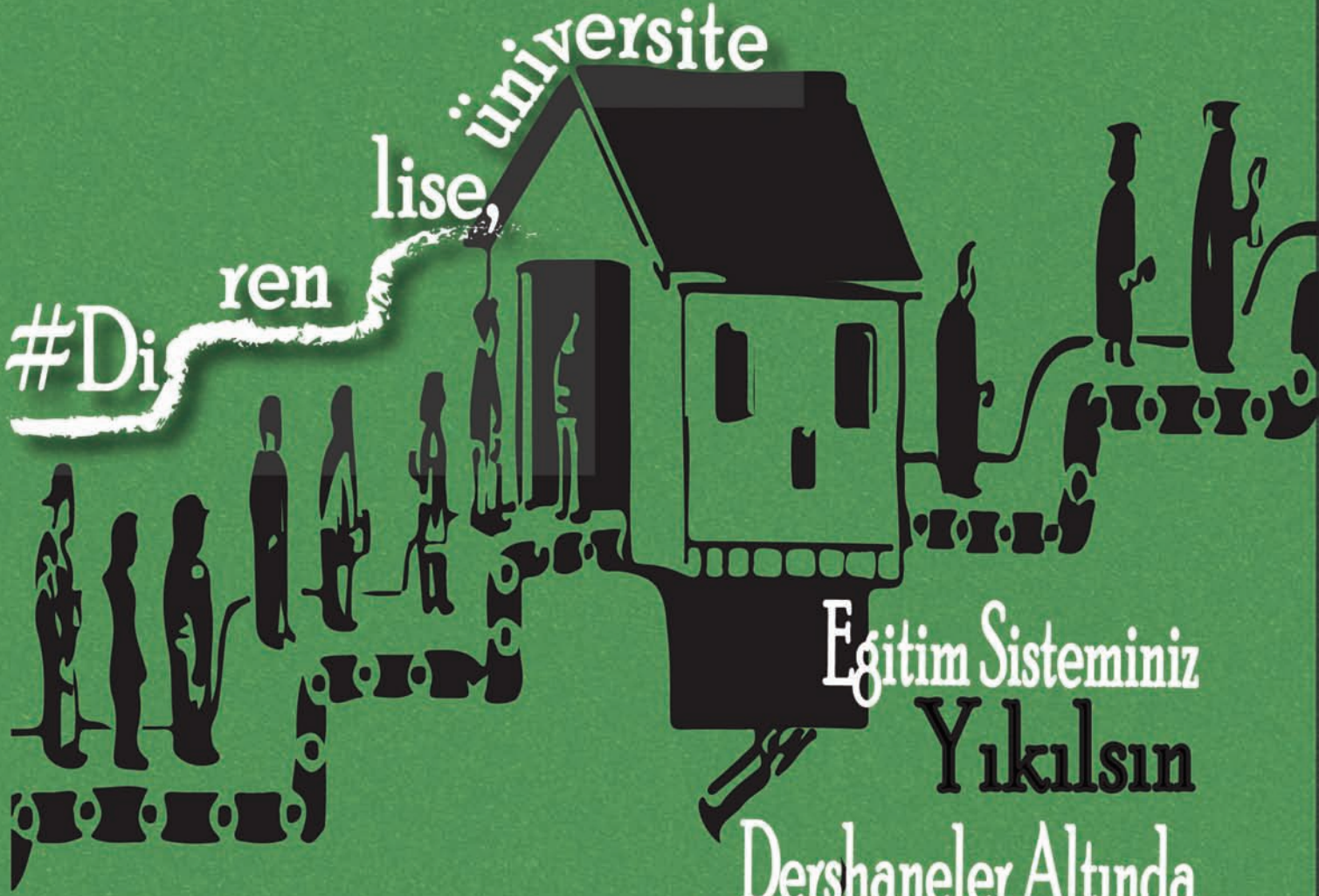
Aylık Siyasi Gençlik Dergisi

\* Sayı 180

\* Aralık 2013

\* Fiyatı: 2 TL

\* ISSN: 1302-7506



Eğitim Sisteminiz  
Yıkılsın  
Dershaneler Altında  
Kalsın!

www.partizanarsiv.net



19 ARALIK 2000

"HAYATA DONUS" OPERASYONU

UNUTMA! UNUTTURMA!

"diri diri yaktılar!"



YENİ DEMOKRAT  
GENCLİK

[www.partizanarsiv.net](http://www.partizanarsiv.net)

# YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

## Merhaba

Dergimizin yeni bir sayısıyla daha sizlerle birlikteyiz.

Dergimizin bu sayısını 8. Konferansımızın ön günlerinde çıkarmış bulunuyoruz. Konferansa çağrımızı da içeren dergimizde ağırlıklı olarak son bir aylık süreçteki güncel politik gelişmelere yer veriyoruz.

Bu sayımızda Tayyip Erdoğan'ın *"üniversite öğrencisi genç kız, erkek öğrenci ile aynı evde kalıyor. Muhafazakâr, demokrat yapımıza ters bu."* sözlerine ve dersanelerin kapatılacağını duyuran açıklamalarına ilişkin yazılarımıza yer veriyoruz.

Dergimizi daha kolektif çıkarma anlamında son sayılarımızın daha verimli olduğunu söyleyebiliriz. Yazıların hazırlanmasından, düzenlenmesine kadar ve daha başka birçok anlamda bu kolektif tarzın olumluluğunu görmekteyiz. Ancak dergimizin esas olumlu ve başarılı sayılabilmesi okunmasına, tartışılmasına yani reel politikada etkin bir yerinin olmasına bağlıdır. Dergimizin bu esas hedefine adım adım yaklaştığı gerçektir. Ancak bu adımları hızlandırmamız gerektiğini de biliyoruz.

Dergimizin bu kapsamda daha fazla okunması, tartışılması, değerlendirilmesi dileğiyle bir daha sayımızda görüşmek üzere...

İsyan.....	2-3	25 Kasım çalışmaları .....	18-19
<b>6 Kasım çalışmaları .....</b>	<b>6-9</b>	<b>Kolektifin Sesi .....</b>	<b>20-22</b>
Özgür Okul .....	10	Gençlikten Notlar .....	27-28
<b>Liselerde çalışma .....</b>	<b>11-13</b>	<b>Denge Ciwané .....</b>	<b>35-36</b>
Forum .....	14	Bellek .....	39-40
<b>Genç Kadın .....</b>	<b>17</b>		

## BİZE FACEBOOK VE TWİTTER'DAN ULAŞIN!



facebook.com/YDG.online

@YeniDemokratGen

www.yenidemokratgenclik.net  
yenidemokratgenclik@hotmail.com  
yenidemokratgenclik@yahogroups.com

## UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyinağa  
Mah. İmam Murat Sk. No: 8/1 Ak-  
saray/Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34  
30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve  
Yazışleri Müdürü: Çilem İLASLAN  
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd.  
Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Tel:  
(0212) 544 66 34  
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

## BÜROLAR

**Kartal:** İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02

**Ankara:** Sağlık Mh. Sağlık Sk. Torum Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya  
Tel: (0312) 433 10 23

**İzmir:** 856. Sk. No: 48/203 Kemeraltı/Konak Tel: (0232) 445 16 15

**Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 45 82

**Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arıkanlar İşhanı Kat: 2 No: 8

**Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185  
Heykel Tel: (0224) 224 09 98

**Mersin:** Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz  
Tel: (0324) 232 10 80

**Avrupa Merkez Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya  
Tel: 0049 203 4060 958



# Hareketi yaratan biz olalım; GELECEĞİ KAZANALIM!

Bazıları yetenekleriyle, bazıları sanatlarıyla, bazıları ideolojileriyle hareket yaratırlar. Bazıları da söyledikleriyle. Bizim için, yaratılan hareketin toplumsal anlamdaki karşılığı önemlidir. Tayyip'in de söyledikleriyle hareket yarattığı açıktır. Bu da esasen toplumsal sorunlara dikkat çekmesiyle alakalıdır. Elbette kendi ideolojisine göre, kendi diliyle ve kendi araçlarıyla...

Bu sözler içerisinde ise kadına yönelik saldırganlığa ayrı bir vurgu yapılmalıdır. Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele günü olan 25 Kasım'ın öngünlerinde, içerisinde kadına şiddet uygulayanlar da dâhil, herkes bir şeyler söylemiş, bir şeyler yapmışken Tayyip'in "Üniversite öğrencisi genç kız, erkek öğrenci ile aynı evde kalıyor. Muhafazakâr, demokrat yapımıza ters bu." sözleri ve bu sözler ışığında harekete geçerek yaptıkları da bu duruma bir örnektir. Ortada Tayyip'in dilinden dinlediğimiz bir "ahlaksızlık" vardır. "Ahlaksızlığı" yapan, "muhafazakâr ve demokrat yapıya ters" hareket eden "genç kız" dır, "erkek öğrenci" değil. "Genç kız erkek öğrenciyle" kalmaktadır, "erkek öğrenci genç kızla" değil. "Namusunu" kirleten "genç kız"dır. Erkek egemen bakış açısını en net haliyle gördüğümüz bu sözler, sistemin kadını koymak istediği yere dikkat çekmesi bakımından önemlidir.

## Acun'un "erkekçe" kadın mücadelesi

Kadına yönelik şiddete ilişkin "kampanya" başlatanlardan biri de kurucuları arasında Sümeyye Erdoğan'ın da olduğu Kadın ve Demokrasi Derneği oldu. Kampanyanın ismi "Erkekse öfkeni yen!". Twitter aracılığıyla yürütülen kampanyada herkes "erkek" olma vurgusuyla kadına yönelik şiddeti protesto ediyor! Acun Ilıcalı da 'O Ses Türkiye' isimli programıyla kampanyaya destek verdi. O çok ünlü "ünlülerin" erkekse tagına verdiği destek mesajlarından bazıları şöyle: "Erkekse kadını koru", "Erkekse öfkeni yen, ailene güven ve huzur ver", "Öfkeni yenersen sen erkeksin"...

Erkek olmak, ataerkil toplumlarda güç demektir, ortada yanlış bir şey varsa düzeltmek demektir; erkeklik müdahale demektir. Kadına şiddet uygulayan erkektir, şiddet yanlış bir şey olduğuna göre erkek bunu düzeltmelidir; öfkelenirse de sinirlense de öfkesine hâkim olmayı bilmelidir! Bu kampanya açık ki erkek egemen anlayışın yeniden üretimi anlamına geliyor. 25 Kasım vesilesiyle alanlara çıkan binlerce kadının,

bizlerin karşı çıktığı da bu anlayıştır. Bu anlayışı neden yeniden yeniden üretelim ki?

## Amed'in Dört Atlısı

Tayyip'in hareket yarattığı başka sözleri de 16 Kasım'da Amed'de Tatlıses, Barzani ve Şivan Perver'le buluşmasında sarf edildi; "Bağlar, Bismil, Çermik sizi kalpten selamlıyorum. Çüngüş, Dicle, Eğil, Ergani, Hazro sizi gönülden selamlıyorum. Kayapınar, Lice, Silvan, Sur sizi kalpten selamlıyorum. Bugün buradan, Şanlıurfa'yı, Mardin'i, Hakkâri'yi, Muş'u, Bingöl'ü, Bitlis'i 81 vilayetimizin tamamını selamlıyorum. Diyarbakır'dan, Diyarbakır'ın kardeşleri olan Mekke'yi, Medine'yi, Kudüs'ü, Şam'ı, İstanbul'u selamlıyorum. Diyarbakır'ın kardeşi Erbil'i buradan selamlıyorum." Bu sözlerden de anlaşıldığı gibi Tayyip büyük bir düş görmektedir. Saydığı bölgelere duyduğu hâkimiyet arzusuyla düşünü büyütmektedir. Amed' de yaptığı şov da bunun bir göstergesi niteliğindedir.

Tayyip, Tatlıses, Barzani ve Şivan Perver'in Amed'deki görkemli buluşması bizlere "Mahşerin dört atlısını" anımsattı. 'Mahşerin dört atlısı' İncil'in altıncı bölümünün 1-8 ayetlerinde geçer ve zamanın sonunda yani kıyamet öncesinde gerçekleşecek olan kimi olayları simgeler. Birinci at beyazdır ve Atanmış Kral İsa olarak anlatılır. Bu atın binicisi, gökte şeytanlara ve cinlere savaş açarak bunları yeryüzüne kovar. Böylece yeryüzü korkunç felaketlerle karşı karşıya kalır. Sonrasında gelen üç atlı da yeni felaketlere yol açarlar. İkinci at ise kırmızı renkte tarif edilir ve savaşları simgeler, binicisinin görevi barışı dünyadan silmektir. Üçüncü at ise kıtlıkları temsil eder ve kıtlıkların kaynağı da esas olarak gelir dağılımındaki uçurumla açıklanır. Dördüncü atlı ise ani ölümleri temsil eder. Toplu katliamlar, salgınlar ani ölümlere örnek verilir. Şeytan ve cinlere karşı gökte kazanılan ilk zaferin ardından birinci atın simgelediği İsa bir zafer daha kazanacaktır. Bu zafer son zafer olacak, şeytan ve cinler de, düzenleri de yok edilecektir.

Gerçekleşeceği söylenen olayları kendimize göre yorumladığımızda 'mahşerin dört atlısını' anımsamamak elde değil. Tayyip büyük bir 'kahraman' edasıyla siyasal rant için geldi Amed'e, yanında da diğer üç atlı. İncil'de de belirtildiği gibi buluşmanın yeni "felaketlere" yol açacağı; savaş, katliam gerçekliğinin daha da tırmanacağı açıktır.



Esas vurguyu hak eden, kızıl atlıya benzerliğiyle dikkat çeken Barzani'dir. Barzani, Kürt ulusal sorunu çerçevesinde 'bağımsızlık' nidalarından kaynaklı kızıldır! Ancak biliniyor ki; geçmişi de bugünü de emperyalizmle girdiği işbirliği ile şekillenmiştir. Barzani ve temsil ettiği siyasal çizginin bugün PYD ile "ilişkilenme" boyutu Rojava direnişini ambargolarla, sınır kapatmalarla engellemek ve PYD'ye karşı savaşan çetelere olabildiğince destek olmak düzleminindedir.

İbrahim Tatlıses'e vurgu yapma gereği hissetmeden Şivan Perver'e dönüp bakmak gerekir. Şivan Perver'i Şivan Perver yapan Kürt ulusunun değerleri, acıları ve gözyaşlarıdır. Hallelpe ağdını her dinleyen esasen Perver'i değil oradaki katılımı görür, Perver'in sesini değil çocukların ağıtlarını işitir. Buluşmanın tesadüfün aksine son derece organize bir şekilde yürütüldüğü açıktır. Şivan Perver şartıcı olmayacak derecede, beklendik bir biçimde diğer atlılara dâhil olmuş; temsil ettiği sembolü o fotoğraf karesine eklemiştir.

İncil'de geçen "mahşerin dört atlısı"nın hikâyesinin sonunda "iyilik" kazanmış; şeytanlar da cinler de yenilmiştir. Bu nedenle birileri için "kıyamet" olanın bizler için "özgür gelecek" olacağı açıktır.

## Dershane ve Rant Meselesi

Tayyip'in hareket yarattığı bir başka konuyu ise dersaneler üzerine yaptığı açıklamaları oluşturmaktadır. Tayyip AKP'nin Kızılcıhamam Kampı'nda "Nihai hedefimiz dersaneleri kapatmak. Bunun için çeşitli modeller üzerinde duruyoruz. Öncelikli olarak özel okula dönüşebilecek dersanelerin bunu yapması sağlanacak. Burada ne öğrenci ne öğretmen kimse mağdur olamayacak" demişti. Dersanelerin kapatılması açıklamalarıyla damarına basılan Fethullah Gülen de dâhil birçok kesim tarafından mesele tartışılmaya başlandı. Tartışmalarda Gülen Cemaati'nin farklı bir ağırlığı bulunmaktadır. Çünkü dersanelerin Gülen Cemaati açısından özel bir önemi vardır ve bu nedenle Cemaat, kapatılma durumuna daha sert tepkiler vermektedir. Cemaatin sert olması yalnızca ekonomik açıdan gelir kaynağının daraltılması tehlikesi değildir. Dersaneler, cemaat açısından aynı zamanda örgütlenme sahası oluşturduğundan bu sahanın daraltılması istenmemektedir. Kayıtlı verilere göre, sayısı 3 bin 600 civarında ifade edilen dersanelerin dörtte biri cemaatlara aittir. Bu sayı dahi cemaatin dershane konusunda "hassas" yaklaşmasının sebebini açıklamaktadır.

Kesin karara varılması üzerine Bakanlar Kurulu'na bırakılan konuda, ne Tayyip'in ne de bütün itibariyle iktidarın eğitimin parasız olması gibi bir dertlerinin olmadığı kavramaktadır. Neo-liberal politikalar üzerine kurulu mevcut eğitim sistemi, egemen sınıfların hizmetinde işlenmekte, geliştirilmektedir. Bu işlenme ve gelişim sürecinde tek gayeleri daha fazla rant olacaktır.

Cemaat de dâhil bugün herkes T.C.'nin eğitim kurumlarında verilen eğitimin 'yetersiz' olduğunu açıklamaktadır. Ne var ki geniş bir kesim de dersanelerin bu 'yetersizliği' kapatabileceğini iddia etmektedir. Gerici ve anti-bilimsel nitelikte olan eğitim anlayışı, sistemin bütün hücrelerine işlemiştir ve dersaneler de bundan bağımsız değildir. O nedenle 'yetersizlik', gerici ve anti-bilimsel alandaki 'yetersizliği' tamamlamak üzerine olabilir.

## Parasız, Anadilde Eğitim Mücadelesini Büyütmek İçin 8. Konferansa

Bizlerin demokratik, özerk, bilimsel, parasız ve anadilde eğitim isteğinin, ne dersanelerde ne de mevcut iktidar elindeki okullarda karşılanmayacağı ortadadır. Tayyip'in toplumsal sorunlar anlamında söylediği her sözün halk kitleleri üzerinde olumlu ya da olumsuz mutlaka bir etkisi olacaktır. Ancak zafer elde edecek olan kitlelerin uğruna ortaya koyduğu iradedir.

'Gezi Ayaklanması ve Gençlik', "Rojava", "Liseli YDG" ve "Ataerkil Sistemin Kıskaçında Genç Kadın" temel gündem başlıkları üzerinden örgütleceğimiz Konferansımızı Gezi Ayaklanması'nın coşkusuyla gerçekleştireceğiz. Yeni yaratmanın ve ileriye sıçramanın temel argümanı olan Gezi Ayaklanması'ndan çıkardığımız ders ve deneyimler ışığında, önümüzdeki sürece daha bilinçli ve inançlı sarılacağız. Bu anlamda devrimci görev ve sorumluluklarımıza dört elle sarılma ihtiyacı son derece açıktır. Bu ihtiyacı karşılamak için bir adım öne çıkmamız gerektiği de son derece açıktır.



## Katledilen çocuklar için eylem

YDG, katledilen çocuklar için Yüksel Caddesi'nde buluştu, 140 gündür uyuyan Berkin Elvan için dilek feneri gönderildi.

Katledilen çocukların fotoğraflarının taşındığı eylemde Uğur Kaymaz, Enes Ata, Ceylan Önkol, Solin Bebek, Behzat Özen'in katledilişleri anlatıldı. Şiirler ve müzik dinletileri eşliğinde yapılan anlatılarla, 12 yaşında 13 kurşunla öldürülen katledilen Uğur Kaymaz'ın, bedeni havan mermisiyle parçalanan Ceylan Önkol'un, 14 gerillanın cenaze töreninde öldürülen 14 kişiden biri olan Enes Ata'nın, Kandil'de bombalar ve mermilerin hedefi olan Solin Bebek'in ve son olarak da geçtiğimiz günlerde Şemdinli'de bir bombayı oyuncak sanarak eline alan ve bombanın patlamasıyla ölen 8 yaşındaki Behzat Özen'in *"hesabını soracağız"* denildi.

### "Uyan Berkin seninleyiz!"

Çocuklara dair anlatımların ardından üzerinde çocukların isimlerinin yazılı olduğu balonlar patlatılarak katle-



dildikleri vurgulandı.

*"Katledilen tüm çocuklarımızın ömrü Berkin'imize ömür olsun, umutları Berkin'imizde yaşasın diye buluyoruz."* denerek çağrısı yapılan eylemde ekmek almak için sokağa çıkan ve 140 gündür yoğun bakımda olan Berkin Elvan için dilek feneri yakıldı ve *"Uyan Berkin seninleyiz"* sloganları atıldı.

Kitlenin yoğun ilgisini çeken eylem alkışlar ve Grup İsyan Ateşi'nin *"Uyan Berkin"* şarkısının ardından sonlandırıldı. Eyleme çevreden insanların ilgisi çok iyiydi. Pek çok insanda eylemi orda görüp dâhil oldu.

Ankara YDG



Geçtiğimiz günlerde sivil faşistlerin Marmara Üniversitesinde devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldırmasıyla başlayan çatışmalar bugün devletin halk gençliğine uyguladığı politikaların yansımasıdır. Duraklarda, okul çıkışlarında satırlarla bekleyen ülkücü-faşistler yakın zamanda okulda bu yaptıklarının bedelini ödediler ve ödemeye de devam edecekler.

Marmara Üniversitesi öğrencileri başta olmak üzere İstanbul'un diğer bölge ve üniversitelerinden gelen öğrenciler 20 Kasım Çarşamba günü Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması Türkçe ve Kürtçe okundu. Daha sonra kitle Kadıköy Boğaya doğru yürüyüşe geçti. Polislin taciz ve tehditlerine rağmen kitle caddeyi kapatarak Boğa'ya yürüdüktan sonra dağıldı.

istanbul YDG Basın Komisyonu

## KOÜ'de kampanya çalışmaları

devam ediyor

*"#BA KALDIRIYORUZ; Polis Defol Üniversiteler Bizimdir!"* şiarlı kampanyamızın çalışmaları devam ediyor. Umutepe kampüsünde stadımızı açarak dergi ve bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. Kampüste öğrencilerin geçtiği noktalara afişlerimizi astık.

Bildiri ve dergi dağıtımında öğrencilerin gelip soru sorması ve YDG hakkında bilgi alması pratik faaliyetimizin doğru olduğunun göstergesidir. Önümüzdeki günlerde hem 6 Kasım'ı hem de kampanyamızı daha görünür bir şekilde yansıtacağız.

Kocaeli YDG

## Pertek MYO'da yemekhane boykotu!

Tunceli Üniversite'si, Pertek MYO' da yemeklerin yetersiz ve doyurucu olmamasından şikâyet eden öğrenciler, 25 Kasım yemekhane boykotuna başladı. Üniversitelerde yemeklerin durumunun iyileştirilmesini istediklerini belirten öğrenciler, başlattıkları boykotu, toplantı düzenleyip karşılıklı talep üzerine tartışmalardan sonra Cuma gününe kadar devam ettirme kararı aldılar.

Taleplerinin dikkate alınması için sürekli MYO içerisinde toplantılar düzenleyip, eylemli kazanımla sonuçlandırmak isteklerini, yemekleri yapan firma çalışanlarının bu durumdan etkilenmemeleri için doğrudan ihale sahibi şirket ile görüşmek istediklerini söyleyen öğrenciler, "Her ne kadar süre vermiş olsak da taleple-

rimiz düzeltilmediği sürece boykot sürekli hale gelecektir" açıklaması yaptılar.

### Yemek boykotuna müzikli destek!

Tunceli Üniversitesi Pertek MYO'da öğrencilerin almış olduğu karar doğrultusunda 25 Kasım'da başlayan yemek boykotu 28 Kasım günü yapılan etkinlik ile devam etti. Okulun kantin bölgesinde müzik dinletisi ve halaylarla devam eden boykot katılmamasıyla devam ediyor.

Öğrenciler yemek boykotunda 3. gününe geldiklerini, taleplerinin bilindiği halde kendileri ile görüşülmediğini, buna karşılık seslerinin daha gür ve kazanımla sonuçlanana dek devam edeceğini belirttiler. Yemek saatinde müzik dinletisi ile desteklenen boykot coşkulu halaylarla sona erdi.

Pertek YDG

## Yeni Demokrat Gençlik: "Baskılar bizi yıldırılmaz!"



**zmir:** Egemenlerin devrimci, demokrat kurumlara yönelik baskılara her gün bir yenisi eklenmektedir.

Yeni Demokrat Gençlik okuru 16 yaşındaki Umut Fındık'a geçtiğimiz günlerde önce faşist bir grup tarafından saldırıda bulunulmuş ardından evden dershaneye giderken sivil polisler tarafından gözaltına alınmıştı. İzmir Yeni Demokrat Gençlik (YDG) konuya dair 23 Kasım günü İHD İzmir Şubede bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısı YDG tarafından yapılan basın açıklaması ile başladı. YDG adına açıklamayı okuyan **Tugay Yılmaz**, egemenlerin Gezi ile birlikte daha da artan korkularını bü-yütmeye devam edeceğini dile getirdi.

Yılmaz, Fındık'ın sivil polis tarafından geçtiğimiz cuma günü (15 Kasım) keyfi bir şekilde gözaltına alındığını herhangi bir gözaltı işlemi yapmadığı, sivil polislerden önce okulda faşist bir grup tarafından darp

edildiğini belirterek, bu saldırıların devam ettiğini, daha sonra yine okul çıkışında 20-30 kişilik faşist bir grubun saldırısına uğradığını söyledi.

Ardından söz alan Umut Fındık ise yaşadıklarını anlatarak sivil polisler tarafından araçla dolaştırıldığını bu sırada okuldan bir faşistle birlikte tehdit edildiğini, daha sonra Çamdipi çocuk şubede bir süre hücrede tutulduğunu belirterek, daha sonra sivil polislerin gözetiminde 20-30 kişi tarafından darp edildiği ve halen okulda faşistler tarafından tehdit edildiği ile getirdi.

İHD İzmir Yönetim Kurulu üyesi Nizamettin Aktaş ise 18 yaşından küçük birinin gözaltına alınırken ailesine haber vermenin zorunlu olduğu dile getirdi.

### Çanakkale'de bir YDG'liye tehdit

Polis; Çanakkale'de okuyan bir YDG'linin Der-sim'de yaşayan ailesini karakola çağırması; karakolda çeşitli fotoğraflar göstererek aileye çocuklarına sahip çıkmaları yönünde telkinde bulunmuştur.

Gençliğin geleceği hakkında söz sahibi olmasını ve bu anlamda insiyatifleşmesinin önünü kesme çabasındaki sistemin, kendisine muhalif her kesimi sindirmeye, korkutmaya, yok etmeye çalışırken özellikle toplumun en önemli dinamiği gençliğin üzerinde durması yabancı olduğu bir durum değildir. Gençliğin geleceği hakkında söz sahibi olmasını engellemeye çalışanlara daha fazla örgütlenerek, geleceğimize daha sıkı bağlarla sahip çıkarak cevap olacağız.

Çanakkale YDG

## Ankara'da 6 Kasım üzerine

6 Kasım YÖK protestoları birkaç yıl önce Ankara'da merkezi olarak yapılmaktaydı. Hatta biraz daha önceleri daha militan eylemlerle geçiriliyordu. Bu nedenle 6 Kasım, diğer alanlara nazaran, Ankara devrimci, demokrat kamuoyunun daha fazla gündemindedir diyebiliriz. Ancak bu sene geçirilen 6 Kasım süreci birçok açıdan eleştiriyi hak etmektedir.

Gençlik Derneği kendi ayrı eylemini yapmış ve bu eylemde çatışma çıkmış, Gençlik Derneği üyeleri Ankara Üniversitesi Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesi Dekanlığını işgal etmiş, polis azgın bir şekilde saldırarak kampus içini gaza boğmuş ve burada gözaltına alınanlardan altı kişi tutuklanmıştır.

Bunun dışında diğer kurumların katılımıyla ODTÜ'de bir etkinlik düzenlenmiş; etkinlik kampus içerisinde başlayan yürüyüşün ardından Devrim stadında yapılan konser ve konuşmalarla sonlandırılmıştır.

Öncelikle böylesi önemli bir konu oldukça geç gündeme taşınmış; taşındığında da ODTÜ üzerinden planlama yapılmıştır. Direniş süreci değerlendirildiğinde 6 Kasım'ın, özellikle ODTÜ'deki süreci de kapsamı son derece isabetliydi. Ancak mesele bunun dışına taşmış, 6 Kasım'ın gündeme taşındığında eylemin içeriğinin ve biçiminin ODTÜ Forumu üzerinden planlaması konusunda birçok devrimci, demokrat kurum ortaklaşmıştır. Bu konuda ODTÜ'deki genel devrimci, demokrat çevrelerin küçük burjuva çizgisiyle "öncülük" görevine soyunmasının da ciddi bir etkisi varken ODTÜ'nün genel ilerici kamuoyundan bağımsız hareket ettiği örnekler de mevcuttur. Geçtiğimiz sene Eğitim-Sen tarafından 4+4+4' karşı örgütlenen kitlesel eylemin olduğu gün "**BAŞKALDIRIYORUZ**" şiarıyla ikinci eylem örgütlenmiştir. Bu genel sorun bilinirken ve 6 Kasım'ın önemi ortadayken, biz de dâhil, harekete geçmemenin ve müdahale etmemenin sonucunda ortaya çıkan tablo birçok kurum tarafından "**6 Kasım kutlaması**" olarak değerlendirilmektedir.

Elbette ki her eylem çatışmalı olarak planlanacak diye bir doğru yoktur. "**Kutlama**" değerlendirmesi bizce militanlık da dâhil olmak üzere genel anlamıyla içeriğe dair bir anlam ifade etmektedir.

Bu konuda çuvaldızı kendimize iğneyi başkasına batırmalıyız. Bu gündeme gereken ciddiyetle yaklaşmamamız bu sorunu doğurmuştur. Yapmamız gereken, konuyu bir an evvel gündemimize almak kararlaştırdığımız konular çerçevesinde harekete geçmek olmalıydı. Soruna bu şekilde baksaydık ve bir tartışma başlatsaydık, belirttiğimiz eleştirileri sunma, tartışma ve sorunları dönüştürme fırsatı yakalayabilirdik.

Ankara'dan bir YDG' li

## Mersin'de 6 Kasım üzerine

Mersin Üniversitesi'nde, 6 Kasım YÖK karşıtı çalışmalarımızı kampanya çalışmalarımızla birleştirerek yürüttük. Üniversitenin açıldığı ilk haftadan sonra alandaki YDG'liler olarak düzenli bir şekilde toplantılarımızı yapıyoruz. 6 Kasım çalışmalarımıza da bu sayede hazırlıklı ve disiplinli bir şekilde başladık.

6 Kasım'dan önce yaptığımız toplantı da YÖK karşıtı çalışmalarımızı "**#BAŞKALDIRIYORUZ!**" kampanyamızla nasıl birleştirebileceğimizi ve politik açıdan ortak noktalarını açığa çıkardık. Yine yaptığımız bu toplantı da hem YDG'li yoldaşlarımızın hem de çevre çeperimiz de bulunan dostlarımızın katkılarını daha fazla nasıl alırsınız muhasebesini yaptık. Böylelikle 6 Kasım haftasındaki a-p araçlarımızı daha etkin kullandık hem de kitle çalışmalarımızı daha verimli geçirdik.

Yaptığımız bu çalışmalar da kolektif çalışmanın yürüttüğümüz faaliyetin verimini ne kadar arttırabildiğini deneyimledik. Geçtiğimiz senelerde daha dağınık bir şekilde yaptığımız bu çalışmalar da hem kendimizi daha fazla yoruyorlardık hem de planlarımız gündelik, çalışmalarımız daha çok kendiliğinden olduğu için faaliyetlerimize uzun süreli katkısı olmuyordu. Bundan kaynaklı, kolektif bir planlama yaptık ve her günün akşamı kısa sürede olsa bir araya gelerek günün değerlendirmesini yapıp, ertesi günümüzü planladık. Böylelikle günlerimizin boşa düşmesinin önüne geçtik.

Hepimizin bildiği gibi böylesi takvimsel süreçlerde hem kendi işlerimiz hem de diğer kurumlarla ortak yapacağımız işlerin yoğun bir koşuşturmacısı olur ve kendi işlerimizle ortak yapacağımız işler çakışır. Bu konuda da günlük 15-20 dakikalık bir planlamayla bile çakışma durumunun önüne geçilebildiğimizi gördük. Böylelikle hafta içi üniversite içerisinde hem kendi özgün çalışmalarımızı yürüttük hem de diğer kurumlarla birlikte yapacağımız YÖK protestosunun faaliyetlerinde daha aktif ve daha geniş bir katılım gerçekleştirdik.

6 Kasım Çarşamba günü ise üniversitemizde bulunan birçok gençlik örgütü ve kol- kulüplerle protesto eylemi yaptık. Ortak örgütlediğimiz bu eylemde ki tüm bileşenlerin ortaklaşma çabalarını oldukça olumlu bulduk. Eylemi örgütleyen yapıların bu yaklaşımının, protestoya katılacak kitleyi de olumlu yönde etkilediğini düşünüyoruz. Sonuç olarak 6 Kasım YÖK protestosunu 500 kişilik bir kitleyle coşkulu bir şekilde, Yabancı Diller Yüksekokulu'nun önünden yürüyüşe başlayarak Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan açıklamaların ardından halaylarla sonlandırdık.

Mersin YDG



## 18 Mart Üniversitesi'nde öğrenciler üzerinde baskı artıyor

**ÇOMÜ Rektörlüğü tarafından açılan soruşturmalar ve gönderilen uyarı yazıları YÖK'ün nasıl bir mekanizma olduğunu açıkça ifade etmektedir.**

Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi'nde, Ekim ayının başı itibarıyla çalışmasını yürüttüğümüz forum çalışması Rektörlük tarafından gönderilen uyarı kağıtlarıyla engellenmeye çalışılıyor.

Okul içerisinde bildiri dağıtmak, eylem yapmak, pankart açmak gibi bir çok **"suçlama"** yönelten uyarı yazısı, söz konusu davranışlar nedeniyle **"bu seferlik"** işlem yapılmayacağı ve **"öğrencilik sıfatımızın"** gerektirdiği davranışlarda bulunmamızın öğrenim hayatımızın geleceği açısından yerinde olacağını dile getiren ÇOMÜ Rektörlüğü açık bir şekilde tehdit savurmaktan geri durmuyor.

6 Kasım'ın hemen ardından gönderilen bu uyarı yazılarının sonrasında, ODTÜ direnişini selamlamak amacıyla yaptığımız fidan dikme etkinliğine soruşturma açıldı. 24 Ekim günü gerçekleştirdiğimiz etkinliğe ÖGB'nin saldırması ve ellerimizdeki fidanları almaya çalışması sonucunda oluşan arbede nedeniyle gelen soruşturma kağıdında ise **"görevli memurlara etkin direnmek, mukavemet etmek ve kasten adam yaralamak, öğrenci vakarına uygun olmayan davranışlar sergilemek"** suçlamaları yer alıyor.

Uyarı yazılarının altında imzası olan Rektör yardımcısı Ramazan Gülendam'ın fidan dikme etkinliğinde ÖGB'nin saldırmasının ardından yanımıza gelip ÖGB için gerekli işlemin yapılacağından bahsetmesi ve ardından da Rektörlük tarafından bizlere soruşturma açılması bizleri şaşırtmamıştır. Ayrıca soruşturma ve uyarı kağıtlarının her ikisinde de sözü geçen **"öğrencilik sıfatının gerektirdiği davranışlar"** 1 tam olarak yerine getirdiğimize inanıyoruz zira öğrencilik sıfatı sorgulamayı, düşünmeyi, harekete geçmeyi gerektirmektedir. Bu açıdan bilimin esamesinin okunmadığı, gerek akademisyenlerin gerek biz öğrencilerin baskımın bin tür-lüsünü gördüğü üstüne bir de bir dolu **"para"** döktüğümüz, anadilde eğitimin hak getirdiği bu kurumlara karşı tam da öğrencilik sıfatımızı yerine getirmekteyiz.

ÇOMÜ Rektörlüğü tarafından açılan soruşturmalar ve gönderilen uyarı yazıları YÖK'ün nasıl bir mekanizma olduğunu açıkça ifade etmektedir. Var olan sistemin üniversiteler ayağında koruyuculuğunu üstlenen YÖK, kendisine muhalif her kesimi tehditvari uyarı yazılarıyla, soruşturmalarıyla, gerek sivil gerek üniformalı faşistleriyle yıldır-maya çalışmaktadır.

Ancak bizler yılmıyoruz, **"Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek"** şiarıyla hareket ederek açılan soruşturmalara üniversitelerde mücadelemizi büyüterek cevap olacağız. Egemenlerin gençlikten bu denli korkmaları **"haklıdır"**. Çünkü bizler sisteme karşı var olan öfkemizin dünyayı temellerinden sarsacağını biliyoruz.

Çanakkale YDG

## Geleceğimizin "YÖK" olmasına izin vermeyeceğiz!

12 Eylül Askeri Faşist Cuntasının ürünü olarak ortaya çıkan YÖK, ÇOMÜ'de (Çanakkale 18 Mart Üniversitesi) yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto edildi.

Mühendislik fakültesi önünden **"Geleceğimizin 'Yök' Olmasına izin vermeyeceğiz"** pankartı ile yürüyen ÇOMÜ'lü öğrenciler olarak ÖSEM (Öğrenci Sosyal Etkinlik Merkezi) önünde basın açıklaması gerçekleştirdik. Basın açıklaması sırasında bir sivil polisin uzaktan çekim yaptığını fark ederek, polisi teşhir ederek uzaklaştırdık. Basın açıklamasının ardından, ÖSEM içerisinde ferman yazma etkinliği gerçekleştirildi. Ardından ferman üzerine yazılan yazılar Ankara YÖK adresine yollandı. Eylem halaylarla son buldu.

Dağılma esnasında bir sivil polis fark edilerek ajitasyon ve alkışlarla teşhir edildi. ÖGB polisin güvenliğini alarak otobüse bindirdi.

Çanakkale YDG



## Kocaeli’de kısaca faaliyet değerlendirmesi

Kocaeli’nde bulunan YDG’liler olarak sadece üniversite’de faaliyet yürütebilmekteyiz. Üniversitede olan faaliyet yaklaşık 4 yıldan beri asgari bir düzeyden başlayıp bugünlere dek ilerleyerek gelmiştir. Her sene yaptığımız pratiğin üstüne daha fazla pratik koyarak çalışmalarımızı sürdürmekteyiz. Bu dönem ise geçmiş yıllardan edindiğimiz tecrübe ve derslerden yol alarak aynı hataları tekrarlamamaya çalıştık.

Okulların başlaması kitle faaliyetimizin başlaması demektir. Bizde hem kendi alanımızı hem de ülke genelinde bulunan YDG faaliyetini örgütlemek için 6-7 Eylül tarihinde yapılan divan toplantısına katıldık. Alanların belli periyotlarda bir araya gelip toplanması YDG’nin kurumsallaşmasına yönelik bir adım olduğunun bilincindeyiz. Bu yüzden çalışmalarımızı daha ciddi ele alarak başladık. Divan toplantısında alınan kararları ve **“#BAŞKALDIRIYORUZ; Polis Defo,1 Üniversiteler Bizimdir,! şiarlı kampanyamızı kendi alanımızda değerlendirme yaparak önümüzdeki sürece dair bir hedef belirledik.** Bu hedeflerimizden bazıları;

- Düzenli kitle toplantıları
- Düzenli kitle faaliyeti
- Düzenli olarak dergimize ve sitemize yazı akışı
- Eğitim çalışması ve eleştiri-özeleştiri olarak belirledik.

Alanımızda ilk olarak geniş kitle toplantısı olarak kampanyamızı nasıl ele alacağımızı ve nasıl bir pratik çalışmayı yürüteceğimizi tartıştık. Yaptığımız çalışmalarda ise haftada en az bir gün olmak üzere standımızı açarak dergi ve broşürlerimizi dağıttık. Bu dönem, kitle faaliyetine yoğunlaşmamızla okur sayımız geçen seneye oranla 3-4’e katlandı. Üniversitede kitleye YDG’yi tanıtarak kendimizi daha görünür kıldık. Yaptığımız haber ve yazdığımız yazı sayımızı arttırarak belli bir başarı sağladık. Dergimizin daha nitelikli çıkmasını sağlamak ve kitlelerle buluşmasını sağlamak istiyorsak yayınlarımızı daha çok sahiplenmekten geçtiğini biliyoruz. Yaptığımız kitle faaliyetinde yeni insanlarla tanıştık. Dergimizi okuyanlar ertesi gün stantta gelerek dergi üzerine eleştirilerini aktardılar. İnsanlar bizlere geri dönüp dergiyi okuduklarının bildirmeleri olumlu bir noktadır.

Ancak bu olumlu pratiklerimizin devamını sağlayamadık. Düzenli faaliyetimizi oturtmamamızın sebebi kolektif çalışma tarzının yerleşemediğindendir. Alanımızda hala kişilerin üzerinden yürüyen kendiliğindencilik vardır. Bunun yanında YDG’lilerin genel olarak politikaya ilgisizliği de faaliyete olumsuz etki etmektedir. Sistemli, kolektif plan ve program yapmayışımız alanda kurumsallaşmamızın önünde en büyük engellerden birisidir. Hatalarımızın farkında olarak esas sorunumuz olan kolektifleşme üzerine daha fazla kafa yoracağız. Alanımızın bütününe baktığımızda ki geçmiş senelere oranla belli

bir ilerleme kaydetmiş bulunuyoruz.

Kampanyamızın bir ara durağı olan 6 Kasım’a öğrenci gençliğin **“1 Mayıs’ı”** denilebilecek önemde olan bu tarihi güne ciddiyetle yaklaştık. 6 Kasım YÖK eylemini örgütlemek için üniversitede bulunan devrimci, demokrat kurumlara giderek toplantı çağrıcılığını yaptık. Üniversitede yapılacak eylemin içeriği, yapılış şekli istediğimiz militan bir duruşla gerçekleşti. Eylemin önünü kesmeye çalışan ÖGB’lerin, rektörlük önünde kurmuş oldukları barikatlarının yıkılmasında öncülük eden YDG’lilerdi. Barikatın yıkılmasıyla YÖK’ün üniversitedeki temsilcisinin önünde protestomuzu gerçekleştirdik. Gezi ayaklanmasının getirmiş olduğu değişim üniversitemizde öğrencilerin üzerinde bariz bir şekilde yansyordu. Öğrencilerin gerek siyasetlere ilgisi gerek eylemlere katılımları sistemden hoşnutsuzluklarının net ifadesidir. Halk gençliğini saflarımızda örgütlemek için geçmiş olumlu/olumsuz pratiklerden ders çıkarak geleceğe sarılıyoruz. Denizde balık olma ilkesiyle hareket ederek pratik çalışmalarımızı arttıracğıız. Başkan Mao’nun dediği gibi **“On bin yıl çok uzun, Günü yakala, Saatini yakala!”**

Kocaeli YDG

## Komsomol’dan 6 Kasım açıklaması

6 Kasım yaklaşırken bir açıklama yayınlayan Türkiye Marksist-Leninist Gençlik Birliği/Merkez Komitesi (TMLGB-MK) **“Ali İsmail’in ve tüm direniş şehitlerinin hesabını sormak için 6 Kasım’da sokakta olacağız. Eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim için meydanları zapt edeceğiz. Demokratik halk üniversiteleri mücadelemizi büyüteceğiz! Korku duvarlarını yıkanlar; iktidarınızı da yerle bir edecektir! Komsolumuz, tüm halk gençliğini direnişi büyütmeye, faşist diktatörlükten hesap sormak için isyanı kuşanmaya çağırılmaktadır”** dedi. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası’nın bir ürünü olarak ortaya çıkan Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK)’ü bu tablonun garantiye alınmasından, halk gençliğinin üzerindeki sömürü ve zulüm çarkının işlemeden sorumlu tutan Komsomol;

**“...Gezi isyanıyla bu öfke ve direniş kitlesel bir hale bürünmüştür. Halk gençliği, geleceğine temel hak ve özgürlüklerine saldıran, gasp etmek isteyen YÖK’e ve düzenine karşı meydanlara inecektir. Ali İsmail’in ve tüm direniş şehitlerinin hesabını sormak için 6 Kasım’da sokakta olacağız. Eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim için meydanları zapt edeceğiz. Demokratik halk üniversiteleri mücadelemizi büyüteceğiz! Korku duvarlarını yıkanlar; iktidarınızı da yerle bir edecektir”** diyerek mücadele çağrısı yaptı.

## İzmir'de 6 Kasım süreci

6 Kasım, her yıl olduğu gibi bu sene de birçok yerde protestolarla geçti. Bizler de alanımız da bulunan bazı üniversite ve liselerde bunun çalışmasını yürüttük. Ancak faaliyetimizi esas olarak İzmir'de Ege Üniversitesi'nde ördük diyebiliriz. Haziran ayında Gezi İsyanının yaşanmasıyla birlikte mahallelerde halk tarafından oluşturulan forumlar, üniversitede halk gençliği tarafından inşa edildi. Bu sene ki 6 Kasım sürecin de, bizim de dâhil olduğumuz bütün devrimci-demokrat örgütlerin en çok önem verdiği konu bu eylemlerde forumların inisiyatifinin öne çıkmasıydı. Amaçladığımız şey ise forumların içerisinde olan örgütsüz kesimlerin düşüncelerini almak ve birlikte iş yapabilmektir. Ancak forumların genişletilmiş siyasetler toplantısına dönmesiyle birlikte bu hedef suya düşmüş oldu.

YÖK'ün kuruluşu gibi öğrenci gençliği yakından ilgilendiren bir sürecin tüm bileşenler tarafından, gerek yaşanan tartışmalar- toplantılardan gerek yaşanan kimi pratikler, gerekse de yaşama geçirilen kimi problemleri, tutarsız pratikler, sürecin en başından beri ciddi şekilde ele alınmadığını göstermektedir. Toplantılar da herkes tarafından sürekli olarak dile getirilen, bu sene ki YÖK eylemlerinin geçtiğimiz yıllardan farklı olması gerektiği, eylemlerin Gezi'nin militan ruhuna ters düşmemesi gerekliliği, eylem alanını kapatan polisle karşılaşmaya kadar sürdü. Ancak Eylem Komitesinin tam 45 dakika boyunca, polislerle diyaloga girmesi,



sürekli polis karşısında geri atım atması, herhangi bir olayın- çatışmanın yaşanmayacağı teminatının-sözünün verilmesi bu sene de YÖK eylemlerinin pasif bir hatta geçmesini sağladı. Bizim ise burada ki eksikliğimiz var olan bu eylem komitesinin içerisinde olmamıza rağmen bu komitenin pratiğine yeterli müdahale edememek oldu. Ancak şunu da eklemek gerekir ki her türlü eksikliğe rağmen bu seneki YÖK eylemlerinde hem İzmir'de hem de diğer üniversitelerde kitlesellik açısından bir artış sağlamıştır. Bu artışın olmasında Gezi İsyanının gözle görülür bir etkisi vardır.

**Özet olarak;** Söylemeliyiz ki içerisinde belli olumlulukların olmasıyla birlikte alanımızda 6 Kasım süreci öğrenci gençlik nezdinde istenilen düzeyi ve etkiyi yaratamamıştır.

zmir YDG

## Amed'de YDG faaliyetimiz engellenemez!

11 Kasım günü Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde DÜO-DER standına gelen sivil polisler açık olan müziğin sesini kısmalarını istemesi üzerine dernekteki öğrencilerle tartışma içerisine girdi.

Daha sonra Yeni Demokrat Gençlik standına gelen sivil polisler bize izin almadığımız gerekçesini öne sürerek standı kapatmamızı istedi ve ayrıca siz örgüt propagandası yapıyorsunuz biz üniversite polisiz biz işimiz sizi "tespit" etmek diyerek tartışma devam etti. Bunun üzerine **Güven Kılınç** polisle girdiği tartışmada yaka paça EĞİTİM Kantini'nin içinde gözaltına alındı. Arkadaşımız gözaltına alındıktan sonra DÜO-DER ve YDG olarak, ders içinde olan öğrencileri sloganlar ve alkışlar eşliğinde dersten çıkararak İktisat Fakültesine doğru yürüyüşe geçildi ve basın açıklaması okundu. Öğrenciler sık sık **"Katil polis Üniversiteden defol"**, **"Dicle Faşizme mezar olacak"**, **"Direne direne kazanacağız"**, **"Dicle uyuma onuruna sahip çık"** sloganları attı.

Basın açıklamasında; örgütlü politik gençlikten korkan

AKP iktidarının son dönemlerdeki üniversite gençliğine yönelik saldırılarına dikkat çekildi.

### "Polis defol, Dicle bizimdir!"

DÜO-DER ve Yeni Demokrat Gençlik olarak üniversitelerdeki polis baskısına artık "Dur" demek ve keyfi bir şekilde gözaltına alınan YDG'li arkadaşımız için 13 Kasım günü Diş hekimliği fakültesinin önünde basın açıklaması ve yürüyüş gerçekleştirdik.

Yürüyüş sırasında, **"Bu daha başlangıç mücadeleye devam"**, **"Dicle uyuma onuruna sahip çık"**, **"Têkoşîn, bexwedan riya me riya şehîdan"** sloganları atıldı. Basın açıklamasına başlamadan önce Kürdistan'da ve Türkiye'de şehit olan tüm devrimciler için saygı duruşu yapıldı. Daha sonra kitle adına basın açıklaması okundu. Açıklamayı okuyan YDG'li Güven Kılınç polisin uygulamalarını teşhir ederek mücadeleyi büyüteceğimizi haykırdı.

Amed YDG



Ö  
Z  
G  
Ü  
RO  
K  
U  
L

## Eğitim sisteminiz yıkılsın; Dershaneler altında kalsın!

AKP'nin Kızılcahamam kampında Tayyip'in, dershanelerin kapatılacağına ve kimsenin de mağdur edilmeyeceğine dair açıklamasının ardından birçok kişi dershanelere ilişkin açıklama yaptı; dershane sahipleri, yöneticileri, öğretmenleri konuya ilişkin toplantıları çeşitli şekillerde protesto etti.

Kayıtlı veriler dershanelerin sayısının 3600 civarında olduğunu söylüyor. Sayılardan da öte dershanelerin bugün mevcut eğitim sistemi içinde önemli bir ağırlığı vardır. **Anti-bilimsel** ve **ezberci** olan mevcut sistem sınavlar üzerine kurulmuştur. Milyonlarca öğrencinin geleceği ilköğretimden liseye kadar devamlı olarak yapılan merkezi sınavlarla tayin edilmektedir. Geleceğimiz bu sınavların kazanılmasına bağlıdır!

Mevcut eğitim sisteminin niteliğine baktığımızda görüklüklerimiz esasında genel anlamıyla toplumsal düzenin kendisidir. **Toplumsal düzen hangi temeller üzerinden yükseliyorsa eğitim sistemi de o temeller üzerine kurulmuştur.** Eğitim sistemi, toplumsal düzene bağımlı olduğu için de **cinsiyetçidir, paralıdır ve anti-demokratiktir, sömürüye dayalıdır.**

Dershanelerde verilen eğitimi bir düşünelim. Bizlere neyi, nasıl anlatıyorlar? Özellikle üniversiteye hazırlık sınıflarında ortalama on ay içerisinde dört senenin bütün konuları anlatılmakta, dersler büyük bir koşturmaya içerisinde geçmektedir. **Test mantı** ı üzerinden ilerletilen bu süreçte sınavı kazanmamız için onlarca test kitabı bitirmemiz gerekmektedir. Konu anlaşılmayınca, sınavlarda kötü yapınca daha fazla soru çözülmesi istenmektedir bizden. Aynı zamanda mevcut sistem içerisindeki sınıfsal bariyerleri dershanelerde de görmekteyiz. **Zengin-fakir çeli kisi** buralarda da son derece açıktır. Ücreti 30 bin TL'ye kadar varan dershaneler vardır. Sınıfın verdiği paraya göre belirlenir, ders öğretmenlerini kendin seçersin. Özellikle büyük şehirlerde bu durum çok daha barizdir. Kısacası dershaneler mevcut eğitim sisteminin bir parçasıdır ve yine sömürüye dayalıdır.

Cemaatlerin özellikle de Fethullah Gülen Cemaati'nin bu duruma bir hayli köpürmesi, AKP ile ters düşmesi düşündürücü. Neden bu kadar sinirlendiler. Dershanelerin dörtte birlik bir kısmının cemaatlere ait olduğunu düşünürsek aslında sinirlenmekte haklılar. Buradan elde ettikleri gelirin yanı sıra buralarda yarattıkları örgütlenme yabana atılır düzeyde değildir. **"Ablalar, abiler"** günlerce ilköğretim ve özellikle de lise öğrencilerine ders anlatmaktadır; öğrencileri evlerinde ziyaret et-

mekte, onların her türlü sorunlarını çözmeye çalışmaktadır. Bunlar büyük bir örgüt disiplini içerisinde ve canla, başla yapılmaktadır. Gülen Cemaati'nin gazetesi **ZAMAN**, **"dershaneler kapatılmaz"** diye bağırılmaktadır her sayısında. Yine ağırlıklı olarak cemaatlerin dershane yöneticileri devlet temsilcilerinin yaptığı toplantıları protesto ederek terk etmekte, basın açıklamaları vs. düzenlemektedir.

Cemaat ve AKP üzerinden zıtlasma devam ederken biz ne yapacağız, ne isteyeceğiz? Biliyoruz ki; dershaneler de sorunumuzu çözmemektedir. Bu nedenle demokratik, bilimsel, analitik, cinsiyetçi olmayan, parasız eğitim taleplerimizi daha güçlü savunmalıyız. Dershanelerin varlığını savunmak eğitim sistemine kan taşımak olacaktır. Bu nedenle biz ne de dershaneleri istiyoruz ne de devletin okullarını. Bunun için ne yapacağız? Güncel politikada en fazla tartışılan konu olan dershaneler sorununda elbette **'dershaneler kapatılırsa üniversiteyi okullarda verilen eğitimle nasıl kazanacağız?'** diyenler olacaktır. Ancak biliyoruz ki; üniversiteyi kazanmak da bizim esas sorunumuz çözmeyecektir. Çünkü eğitim sistemi, üniversitelerde de farklı bir noktada değildir. Bu konuda en geniş kitleyi içine alacak faaliyetlerimizi örgütlemeliyiz. Kitlelerin örgütlenmesinde elzem bir yerde duran öz örgütleri, bu ve benzeri konular üzerinden daha hızlı harekete geçirebiliriz. Öz örgütlülük ihtiyacı bugün liselerde kendini hissettirmektedir. Bu konuda **Liseli Ö renci Birlikleri(LÖB)** deneyimlerimiz oldukça önemlidir. LÖB faaliyetlerini yeniden örgütlememiz için esasa dair bir engel bulunmamaktadır. İhtiyaç duyduğumuz şey bu anlamda somut adımlar atmaktır. İlk somut adımımız öncelikle bu öz örgütlülük hakkında bilgi edinmek olmalıdır. İkinci adımımızı ise alan araştırması olarak tarif edebiliriz. Üçüncü adımımız ise somut politika belirlemek olmalıdır.

Belli alanlarımız daha yoğun olmak üzere birçok alanda liseliler üzerinden önemli bir potansiyelimiz bulunmaktadır. Etki ettiğimiz kitle düşünüldüğünde yaptıklarımızın daha fazlasını yapma zeminimiz mevcuttur. Önemli olan doğru politikalarla, doğru araçla liselilere gitmemizdir. İstanbul Sarıgazi, Derişim, İzmir Menemen, Mersin, Tarsus olumlu deneyimlerle doludur. Bu deneyimlerde örgütlenmelerimizi öz örgütlülükler kapsamında ele almada yaşadığımız sorunları biliyoruz. Önümüzdeki süreçte öz örgütlülükler sorununa yoğunlaşalım; somut adımlarımızı atarak en geniş kitleyi politikalarımız çerçevesinde birleştirmeye çalışalım.

## “Tuzluçayır direnişine sahip çıkmak hepimizin görevidir”

Cami-Cemevi –Aşevi projesinin ilk hedefi olan Ankara Tuzluçayır’da, geniş çaplı kitle eylemleri haftalar boyunca sürdü. Tuzluçayır aynı zamanda devletin “Eylül korkusu” nun ODTÜ ile beraber gerçeğe dönüştüğü yer oldu. Şu an Tuzluçayır’da mahalle gençliği her gece ateşle barikat kuruyor. Polis ise çoğunlukla gaz bombalarıyla ve tazyikli suyla saldırarak gençleri dağıtmaya çalışıyor. Tuzluçayır’da, mahalle gençleri tarafından sürdürülen direniş süreci çoğunlukla hafta sonları devam etmekte. Devrimci kurumların halkın katılmamasından hareketle daha çok dışında kaldığı süreci, mahalle gençleri farklı yorumluyor. Mahalle gençliği, politik olarak sönümlenmediğini düşünüyor ve süreci aktif “*barikat savaşı*”yla devam etmesi yönünde eylemliklere devam etmektedirler. Bizler de **Ankara Liseli YDG** olarak Tuzluçayır’da mahalle gençliğine başladığından bu güne direniş hakkındaki düşüncelerini sorduk.

### “Direniş Sürdürüyoruz”

**1.Genç:** 12 Eylül’e kadar polis ve askerın giremediği Tuzluçayır Mahallesi’nin halkı, devrimcileri ve gençleri olarak Tuzluçayır direnişine destek verdik. Süreç ilk zamanlar verimli ve yoğun halk desteğiyle iyiydi. Fakat şuan mahalle

gençleri olarak kişisel olarak polisi korkutuyoruz ve hala sayımız az da olsa direnişe sahip çıkıyor, direnişi sürdürüyoruz. Sürece dair mahalle gençleri olarak insanları, halkı daha fazla direnişe çağırmalıyız.

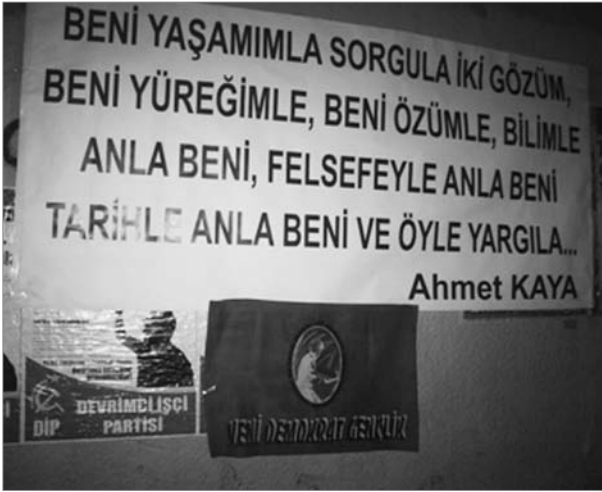
### “Devletin Alevisi olmayacağız”

**2.Genç:** Tuzluçayır halkı olarak gerek Gezi gerekse Tuzluçayır direnişinde direnişe sahip çıktık, çıkmaya da devam ediyoruz. Bizler de bu mahallenin gençleri olarak direnişe sahip çıkıyoruz. Süreci baştan sona doğru değerlendirdiğimizde ilk başlarda halkın desteğini almıştı fakat sonrasında sönümlenmeye, halk geri çekilmeye başladı. Daha sonrasında ise, şuan, mahallede gençler yani bizler direnişe sahip çıkıyoruz. Halk desteği azalsa da biz mücadeleye devam edeceğiz, “devletin Alevisi olmayacağız” diyoruz.

### “Direnişe Sahip Çıkmalıyız”

**3.Genç:** Bu süreç biz gençleri pratikte geliştirdi, eskiden belki korkardık fakat şimdi korkmuyoruz, pratikte daha yavaş çekilmeyi bile öğrendik. Bu süreci değerlendirmek biz devrimcilere, gençlere ve halka düşüyor tabii ki. Fakat aynı zamanda direnişe sahip çıkmak da hepimizin bir görevidir.

Ankara Liseli YDG



Ankara-Tuzluçayır’da 16 Kasım günü Ahmet Kaya’nın ölüm yıldönümü vesilesiyle **Liseli YDG** tarafından bir etkinlik gerçekleştirildi. Meydanda yapılan etkinliğe, havanın soğuk olmasına rağmen gerçekleşen katılım dikkat çekti.

### “Halk sanatçıları onurumuzdur!”

Etkinlik alanına Ahmet Kaya’nın şarkı sözlerinden oluşan ve eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim taleplerini dilendiren ozalimleri asılırken, etkinlik sırasında sık sık “*Halk sa-*

## Liseliler Ahmet Kaya’yı andı

*natçıları onurumuzdur!*” sloganı atıldı. Etkinlik, Ahmet Kaya ve halk sanatçılarının öneminden bahseden, Kaya’nın sürgüne gitmesine sebep olan faşist zihniyetin teşhirinin yapıldığı bir konuşmayla başladı.

Konuşmanın ardından İzmir’de Gezi Tutsağı olan İbrahim Kaya’nın Ahmet Kaya’ya verilen ödülle ilgili yazdığı mektup okundu. İbrahim Kaya, devletin Ahmet Kaya’ya ödül vererek “*öz eleştirisi neyse veririz*” mantığıyla yaklaştığını belirtti.

Mektubunun ardından etkinliğe katılanlar “Gezi tutsakları onurumuzdur!” sloganını attı. Etkinlik Ümit Kıvanç’ın hazırladığı “*Uçurtmam Tellere Takıldı*” belgeselinin gösterimiyle devam etti. Belgesel gösteriminin ardından ise Grup Sabah Rüzgarı ezgileriyle etkinliğe destek verdi.

Grup adına yapılan konuşmada Ahmet Kaya şahsında halkın değerleri anıldı. Sabah Rüzgarı’nın ezgilerinin ardından etkinlik sonlandırıldı. Liselilerin ve mahalle gençliğinin yanı sıra Tuzluçayır halkı da etkinliğe ilgi gösterdi. Etkinliğin ardından, belgeselden etkilenen mahalleli bir emekçi abi ona nasıl ulaşacağını sorunca liseliler de belgeseli hediye etti.

## İzmir'de lise faaliyetimiz devam ediyor

İzmir'in Menemen ilçesinde Liseli YDG faaliyetimiz hız kesmeden devam ediyor.

Kampanya ve son durum üzerine yapılan toplantılarımızda, gençliği bilinçlendirmeye ve örgütlemeye yönelik ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütme kararı almıştık. Ülkemiz ve dört parçaya bölünmüş Kürdistan topraklarında tüm gelişmelere yönelik çalışmalarla başladık. Menemen'in birçok işlek caddesinde stikerlarımızı öğrenci gençliğin görebileceği noktalara yapıştırdık. Rojava'da yaşanan katliam ve Kürt halkının onurlu direnişini sahiplenmek adına Menemen'in birçok noktasına *"Rojava Faşizme Mezar Olacak!"*, *"Biji Berxwedana Rojava!"* yazılamalarını Partizan ve YDG imzalarıyla duvarlara naksettik. Kampanya ve YÖK'ün kuruluş yıldönümü dolayısıyla birçok yere *"Liseler YDG ile Özgürleşecek!"*, *"Katil Polis Liselerden Defol!"* Liseli YDG imzalı yazılamalarımızı yaptık.

Halkımız ilgisi kadar, yıllardır bizi baskılarıyla yıldırıyaya çalışan katil polis sürüsünün de ilgisi oldukça yoğun. Yasal bir sloganın bilene bizim imzamız ile duvarlarda yer alması gerçekliğini ve gerekliliğini kabullenemeyen polise son sözümüz okullarımızdan, mahallerimizden ve halkımızdan uzak

durumlarıdır. Baskıların bizi yıldırıyayacağı bir kez daha söylüyor Liseli faaliyetimizin hız kesmeden devam edeceğini bir kez daha belirtiyoruz. Katil Polis Liselerden Defol!

### Çiğli NFK Anadolu Lisesi'nde kantin boykotu

Çiğli Necip Fazıl Kısakürek Anadolu Lisesi öğrencileri, okul kantinin sağlıksız ve pahalı yiyecekler satmasını protesto etmek için imza kampanyası başlattı.

NFKAL öğrencileri kantin fiyatlarını ve yiyeceklerin sağlıksız oluşlarını defalarca okul idaresine bildirmelerine rağmen fiyatlar düşmemiş aksine daha da artmıştır. Okul idaresinin 'konuyla ilgileneyeceğiz' oyalamaları da devam etmiştir. Bunun üzerine imza kampanyası başlatan öğrenciler 350 öğrencisi olan okulda 275 imza toplamışlardır. Okul idaresinin konuya ilgisiz oluşu ve satışlarda bir değişim olmadığını gören öğrenciler kantin boykotuna gitmiştir.

Öğrenciler kampanyalarını açmış oldukları [www.facebook.com/nfkaldireniyor](http://www.facebook.com/nfkaldireniyor) Facebook adreslerinden sürdürmektedirler.

Menemen Liseli YDG

### Liselerde polis istemiyoruz!

Sarıgazi YDG olarak Yenidoğan Mahallesiindeki liseli arkadaşlarımıza sesimizi duyurmak için afiş sticker çalışması yaptık. Mahallede bulunan genç arkadaşlarımızla sohbetler ettik. Yeni Demokrat Gençlik dergisi verdiğimiz arkadaşlarla dergideki yazıları ve liselere yeni gelen disiplin

yönetmeliğini, liselerde bulunan sivil polisler hakkında tartışma yürüttük. Bu başlıklar altında tavrımızın ne olduğundan bahsedip fikirlerini aldık. Bazı arkadaşlarımız bize olumlu yaklaştı ve tekrar görüşmek istediklerini dile getirdiler. Yeni Demokrat Gençlik olarak bizler de bu mahallede bu çalışmalara devam etme, sürekli hale getirme kararı aldık.

Sarıgazi YDG

### Sarıgazi'de yazılama

Bizler Sarıgazi Yeni Demokrat Gençlik olarak, lise öğrencilerine yapılan baskılara, yeni disiplin yönetmeliğine ve okullardaki idare-polis işbirliğine karşı bölgemizdeki lise çevrelerine *"Baskıcı Disiplin Yönetmeliğine Son/ Yeni Demokrat Gençlik"* imzalı yazılamalar yaptık. Bu okullarda bulunan yoldaşlarımız bu eylemleri olumlu gördüğünü dile getirdiler. Bu tarz çalışmalara ve eylemliklere hız kesmeden devam edeceğiz.

### Anadolu Kız Yurdu olarak direnişteyiz!

Yurt öğrencileri olarak sömürüye başkaldırıyoruz ve mücadelemize devam ediyoruz. Eylemi kantin fiyatlarından şikâyetçi olduğumuz için başlattık. Daha önce şikâyetlerimizi dile getirmemize rağmen bu konuda hiçbir değişikliğin yapılmaması biz öğrencileri boykota sürükledi.

Yurdun tüm odalarını gezip kantin fiyatlarından şikâyetçi olup/olmadıklarımızı sorduk ve öğrencilerden aldığımız tepkilerle kantine fiyatlarının düşüşü gerçekleşene kadar gitmeme kararı aldık. Aldığımız karar, kantin işletmecisiyle konuştuk fakat işletmecinin bizlere karşı tepkisi oldukça sert olmuştur. Bunun üzerine *"Direne direne kazanacağız!"* sloganıyla ve alkışlarla tepkimizi gösterip eylemi devam ettirme/kantine hiçbir şekilde gitmeme kararı alındı. İsteklerimiz gerçekleşmediği sürece daha başka yollarla eylem devam ettirilecektir. (Dersim Liseli Gençlik)



## Anarchy Crew, bu kez RedHack için hackledi!

**istanbul:** Sosyalist Hacker Grubu Anarchy Crew , Red-Hack üyesi suçlamasıyla gözaltına alınanlar için <http://www.siberguvenlik.org.tr/> sitesini hackledi. Grup şöyle bir açıklama yaptı; “Suç bizim suçlu bizim, zulme fa-

şizme her alanda direnen yürek bizim! Hodri meydan!, gücü yeten bizleri de bulsun ve tutuklasın ! ‘RedHack üyesi denilerek gözaltına alınan dostlarımız serbest bırakılsın! Yaşasın Devrimci Dayanışma!”

## Sarıgazi’de YDG etkinliği

Son dönemlerde devletin özellikle devrimci, demokratların halkla birlikte can bedeli kurduğu mahallelere, çeteler aracılığı ile saldırıları giderek büyümekte. Hasan Ferit Gedik bu saldırılar sonucu ölümsüzlüğe uğurladığımız son arkadaşımız. Önümüzde ki günler bu saldırıların daha da büyüyeceğini gösteriyor. Buna karşılığın daha da sert ve örgütlü olması zorunluluğu da yacıklığı her geçen gün hissettiriyor. Devlet, yaratılan devrimci değerleri çürütmek adına uyuşturucu ve mafyavari örgütlenmeleri destekliyor. Daha da ötesin de bizzat içinde bulunuyor. Bizler İstanbul’da ki Üniversiteli ve Liseli Yeni Demokrat Gençlik olarak, 2 Kasım Cumartesi saat 15.00’da Sarıgazi Munzur Kültür Derneğ’in’de bir etkinlik düzenledik. Amacımız yoz kültüre karşı gençleri bilinçlendirmek ve önümüzde ki 3 Kasım Alevi mitinginin ve 6 Kasım’ın duyurusunu yapmaktı. AFC’nin evladı olan YÖK ve onun ‘yenilenmiş’ haline karşı çıkmak özünde geleceğimize, anadilimize, bilimsel demokratik eğitim hakkımıza ve Ali İsmail Korkmaz’a sahip çıkmaktır.

Etkinliğe Tiyatro Üniversite ekibinin bir oyunuyla başladık. Ali İsmail Korkmaz’ın anıldığı oyunda duygusal anlar yaşandı. Daha sonra Gezi şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Ardından Yorgan adlı kısa film izledik. Şiir ve müzik dinletisinden sonra Liseli YDG’li yoldaşların hazırladığı Gezi Direnişi sinevizyonu izledik. 3 Kasım ve 6 Kasım’a çağrı yapıldıktan sonra etkinliğimiz sona erdi. ( **istanbul YDG**)

## Çalışmalarımızı komisyonlarla büyütelim

Gezi İsyanı bize gösteriyor ki sisteme karşı verilen her mücadele de her direnişte ve bu direnişlerin zafere evrilmesinde, halk gençliğinin önemi ve rolü büyüktür. Gerek barikat başlarında, gerekse duvar yazılarıyla, orantısız zekâsını ve fedakar bir şekilde cüreti kuşandığını ve geri adım atmadığını gören örgütümüz tüm alanlarında “**gençlik ve gezi**” tartışmalarını yürütmüş ve buradan dersler çıkarmıştır. Biz Sarıgazi YDG olarak bu gerçeklik üzerinde faaliyetlerimizi yoğunlaştırarak hafta sonlarında stant çalışmaları, dergi dağıtımları, sürece ilişkin pankart asımları, afiş, yazılama, sticker vb. yapıldı. Alevi mitingine çağrı amacıyla 2 Kasım’da Sarıgazi Munzur Kültür Derneğinde bir etkinlik düzenledik. Yoğun katılımın olduğu etkinlikte, şiirler okuyup, türküler söyledik. Etkinlikte sinevizyon gösterimi ve Ali İsmail şahsında Gezi şehitlerine atfedilen bir tiyatro sergiledik. Bu etkinliğin ardından değerlendirme toplantısı olarak geçmişi ve etkinliği değerlendirdikten sonra gelecek süreçteki faaliyetlerimizi tartıştık. Toplantı sonucunda komiteleşme kararı aldık. Ekonomi, basın-yayın, haftalık faaliyet komisyonlar-komiteler kurarak düzenli ve disiplinli bir çalışma tarzını oluşturduk. İlerleyen süreçte bu çalışma tarzının verimini aldık. Çalışmalarımıza hız kesmeden devam edeceğiz.

**Sarıgazi YDG**

## Dershane değil, onu zorunlu kılan eğitim sistemi yargılansın!

Son bir yıldır gündemden düşmeyen ve birkaç haftadır egemenlerin çıkar çatışmalarına dönüşen dershane konusu bizi yakından ilgilendirmektedir. Çünkü “**dershaneler kapatılsın**” diyende “**kapatılmasın**” diyende öğrenci gençliğin eğitimini ve geleceğini değil ekonomik çıkarlarını düşünmektedir. Öğrencilerin müşteri, eğitim kurumlarının da ticarethane olarak görüldüğü ülkede, dershaneleri kapatmak isteyen devlet bunun alternatifini verememiştir. Okullarda verilen eğitimin niteliğini yükselteceği yerde, gittikçe düşüren devlet, birde bunun üstüne “**zorunlu**” olarak gidilen dershaneleri kapatmaya çalışmaktadır. Dershaneler gidilmesi “**mecburi**” kılındığı için öğrenciyi gelir kaynağı olarak görmekte ve eğitimhaneleri ticarethaneye çevirmiştir. Devlet ise yıllardır eğitim sistemi sıkıntısının yaralarını sarmak yerine alt seviyelere çekiyor.

Yetersiz ders kitapları, uygun koşulları olmayan okul ve derslikler, okullara kaydolurken “**bağış**” adı altındaki sömürü...

Ayrıca dershanelerin kapatılması sürecinde ortaya çıkan bir sorunda dershane işçilerinin( ortalama 60.00) ne yapacağıdır. Devlet henüz kendi üniversitelerinde mezun olmuş öğretmenlerini atayamazken ve atama hakkı isteyen bu eğitimcilere alanlarda gaz bombalarıyla, coplarla saldırırken dershanelerin kapatılmasıyla açıkta kalacak olan öğretmenlere nasıl iş imkânı sağlayacak? Bunca çelişkinin olduğu bir eğitim sisteminde, dershaneyi kapatıp özel okula çevirmek isim değiştirmekten başka bir şey değildir. Dolayısıyla paralı eğitim sürecektir. Bizler ise bir bütün eğitim sistemini değiştirmek için saflarda yerimizi almalıyız.

**Sarıgazi Liseli YDG**



## FORUM

# Seçeneğimiz Demokratik Halk Üniversiteleridir!

Dershaneler üzerinden AKP hükümeti ile Fethullah Gülen arasında yaşanan polemikler gündemi meşgul etmeye devam etmektedir. Birbirine alternatif olarak önümüze konulan her iki seçenekte özünde eğitimin paralı hale getirilmiş halinin kabulüne bizi zorluyor. Oysa biz halk gençliği olarak bu iki seçenekten birini değil parasız, bilimsel, anadilde eğitimi tercih ediyoruz. Bu talebimiz ilköğretimden yüksek öğretime kadar eğitimin her kademesi için geçerli.

Niteliksiz, yeterli donanımına sahip olmayan, anti-bilimsel, paralı, cinsiyetçi, Homofobik, faşist, şovenist bir eğitimin olduğu ülkemizde, üniversiteli gençliğin, günümüzdeki sorunları bitmek tükenmek bilmiyor. Eğitim süresince, geçinme/barınma sıkıntısı, güçlü bir gelecek kaygısı, kültürel ve sosyal sorunlar, kendini ifade edememe gibi sıkıntılarla karşı karşıya kalan gençliğin, nasıl bir eğitim, nasıl bir üniversite arzuladığını hepimiz bilmekteyiz. İşte tam da bu noktada Demokratik Halk Üniversiteleri'nin gerekliliği görüyoruz.

Demokratik Halk Üniversiteleri tanımımızdaki eğitim, pratikten kopukluğu, soyutluğu, ezberciliği reddeder. Bilgilerin yaşama uygulanabildiği ve yaralanılabildiği bir eğitime yer verir. Pratikte uygulanabilirliğini görmediğimiz bir bilgi, bir süre kafamızda yer ettikten sonra unutulmaya mahkûmdur. Demokratik Halk Üniversiteleri'nde ise teknik eğitim veren bölümler, toplumun üretim organlarıyla sürekli ilişki içindedir. Böylece öğrenciler bir yandan üretim içinde yer alırken edindikleri bilgileri de yaşama geçirme avantajına sahip olmaktadır.

Genel olarak tüm eğitim sisteminde öğrencinin yetenekleri ve gelişimi dikkate alınmadığından gerek üniversite öncesi gerekse de sonrasında birçok sorunla karşılaşılıyor. Gençliğin geleceği bir anda alt üst edilebiliyor. İlgi ve yetenekleri dikkate alınmayan ve nasıl seçim yapacağı konusunda yol gösterilmeyen öğrenci, üniversiteyi kazansa da birçok sorunla karşı karşıya kalıyor. Seçtiği bölümden memnun kalmayan kişi, gelecekte bir şey beklemeyen, üniversiteye ve bulunduğu çevreye uyum sağlamakta güçlük çeken bir duruma geliyor. Bugün birçok öğrenci bu sorunları yaşıyor. Yaşanılan bu sorunlar, öğrenciyi bunalımlara sokuyor. Demokratik Halk Üniversiteleri'nde bu durum şöyle açıklığa kavuşturulmaktadır. Herkesin istediği ve yetenekli olduğu dalda eğitim yap-

ma olanağı var ediliyor. Burada, halk için eğitimin yaşama geçmesiyle, öğrencinin yetenekleri, istekleri ve gelişimi dikkate alınarak bir istihdam gerçekleşiyor. Yani insanların üniversitede hangi dalda, eğitim yapacağına bugün olduğu gibi sınavlar, tesadüfler, şanslar yön vermiyor.

Demokratik Halk Üniversiteleri, bilimsel üretim yapan kurumlar olacaktır. DHÜ, doğa ve toplumsal olaylara yaklaşımında tek bilimsel yöntem olan diyalektik materyalizmi kullanacaktır. Diyalektik materyalizm, aynı zamanda, tüm topluma yaratıcı, üretken düşünme tarzının kazandırılması demektir. Üniversitelerde dile getirdiğimiz söz-yetki-karar taleplerimizi de içerisinde barındıran Demokratik Halk Üniversiteleri'nde, yönetim demokratik bir seçimle oluşturulacaktır. Önemli olan üniversite bünyesinde yer alan her kesimin yönetimde temsil edilmesi, aralarında bir işbirliği ve çalışma arkadaşlığının kurulmasıdır. Yönetimde yer alan kişiler istendiğinde kendisini seçenlerce görevden alınabilecek ve yenisini seçebileceklerdir. Ayrıca üniversite bünyesinde yer alan herkesin kendine özgü sorunlarının çözümü ve dayanışma duygusunu geliştirmek için oluşturdukları demokratik kitle örgütlerinde örgütlenecekler ve bu örgütler bizzat üniversite yönetimi tarafından teşvik edilecek, güvence altına alınacaktır.

Kapitalist sistem, insanların sadece kendisi için gerekli olan yeteneklerini geliştirmekte ve diğer bütün yeteneklerini baskı altına alarak köreltmektedir. Bir avuç sömürenin değil tüm halkın egemen olduğu yeni toplumda, tüm toplumu geliştirecek nitelikte insanlar yetiştirilmelidir. Demokratik Halk Üniversiteleri, insanların tüm fonksiyonlarını geliştirecek, insanlar üzerindeki tahribatları giderecek bir eğitim planı izleyecektir.

Demokratik Halk Üniversiteleri, niteliğini, halk iktidarından alacak, her şeyiyle emekçi halkın bir parçası olacaktır. Bilimsel eğitimden demokratik örgütlenmeye, halk için eğitimden, parasız eğitime kadar tüm olumlu taleplerin yer aldığı Demokratik Halk Üniversiteleri için halk gençliği olarak, demokratik üniversite taleplerimizi ve halklarımızı kazanmak için ısrarcı olacağız ve asıl çözümün sistem değişikliğinden geçtiğini bilerek adım adım hedefe yaklaşmak için mücadele edeceğiz.

## Gezi Ayaklanmasının coşkusuyla 8. Konferansımıza!

Ülke ve dünya gündemine damga vuran Gezi Ayaklanması aylarca devam etti ve artçı sarsıntıları hala sürüyor. Sistemin tüm topluma yönelik ekonomik- kültürel saldırılarının sonucu 27 Mayıs'taki son damlalarla birlikte sokaklara taşan Gezi İsyanı, 31 Mayıs'ta tüm Türkiye'ye yayılmıştı. Egemenler cephesinden, **“üç, dört güne biter”** denilerek hafife alınan Ayaklanma, tahminlerin aksine aylara yayılarak tüm toplumun üzerindeki korku duvarlarını yıktı. Gezi Ayaklanması'nın artçı sarsıntıları **Tuzluca'yı**'da yapılmak istenen cami-cemevi-aşevi projesine karşı gösterilen direnişte, ormanlarıyla birlikte geleceği de kurutulmak istenen **ODTÜ**'de kendini gösterdi. Artçı sarsıntıları da dâhil bir bütün olarak Gezi Ayaklanması kitellerinde var olan örgütlenme eğilimini güçlendirdi. Kadın, LGBT, gençlik cephesi bu açıdan öne çıkan kesimler olmaktadır. Böylelikle ülke genelinden doğru bir tablo çizdiğimizde; toplumsal dinamiklerin güçlendiğini, demokrasi özleminin katlandığını söyleyebiliriz. Bu nedenle de iktidar sahipleri saldırıyı tırmandırmakta, kitleleri daha fazla denetim altına almak için baskı sarmalı genişletmektedir. Bu minvalde ezen- ezilen arasındaki savaşım hali bir üst perdede devam etmektedir. Böylece bir sürecin içerisinde örgütleyeceğimiz 8. Konferansımız da bizler için daha önemli bir noktaya gelmiştir.

### “Halk gençliğinin içinde oldukça güçleneceğiz, ilerleyeceğiz”

Tüm YDG'li yoldaşlarımızın en üst iradesini oluşturan Konferansımıza, Gezi Ayaklanmasının coşkusunun ve Gezi ruhunun yansıtacağından şüphemiz yoktur. Biliyoruz ki; halk gençliğinin içinde oldukça güçleneceğiz, ilerleyeceğiz. Bu nedenle en geniş kitleyle geçmişimizi ve geleceğimizi hep birlikte konuşacağız.

Konferansımızın birinci gününün ilk oturumunda **“Geçmiş Süreç De erlendirmesi”** yapacağız. Yapacağımız bu tartışmalarda YDG'nin bir yıllık faaliyetini değerlendirirken, öne çıkan eksik ve olumlu yanlarımızın üzerinde duracağız. Geçmiş sürecimize dair yapılacak olan sunumun ardından günün ikinci oturumu olan **“Yankılarıyla birlikte Gezi Ayaklanması ve Gençlik”** başlığında yapacağımız tartışmalarla Gezi Ayaklanmasına zemin oluşturan faktörler ve Gezi Ayaklanması'ndaki gençliğin rolüne değineceğiz. Bunlarla birlikte Gezi Direnişinin ardından yaptığımız tartışmalara da yansıyan, kitlelere kapalı, sekte çalışmaları tarzımızda ne gibi değişikliklere gidebileceğimizi tartışacağız. Gezi Ayaklanması gündeminde yapacağımız tartışmaların tüm katılımcılar açısından oldukça önemli olduğunu düşünüyoruz. Bundan kaynaklı hem tartışmalara hazırlığımızın hem de konferans sırasındaki yoldaşlarımızın katılımı, gündemin verimli geçmesini sağlayacaktır.

İlk günün son tartışma konusunu da **“Lise Çalı malarımız ve Öz Örgütlülüklerin önemi”** oluşturuyor. Bu başlıkta yürüteceğimiz tartışmalarda lise çalışmalarının özgünlüklerini ve lise çalışmalarımızda öz örgütlülüklerin- kitle örgütlülüklerinin önemini bir kez daha açığa çıkartacağız.

İkinci günün başlangıcında ise **“Erkek Egemen Zihniyet Kısacasında Genç Kadın”** başlığında kendi içimizdeki erkek egemen anlayıştan yola çıkarak mevcut düzenin kadına yönelik güncel politikalarını ve bu kapsamda özellikle erkek egemen dili tartışacağız.

Ardından ise **“Rojava Direni i”** konulu gündemimizde TC devletinin Suriye Kürdistan'ındaki direnişi neden bu kadar gündemine aldığını ve bizim bulunduğumuz faaliyet alanlarımızdan konu ekseninde neler yapabileceğimizi tartışacağız.

İkinci günün son oturumunda **“Gençli in Geleceksizle - tirilmesi ve Politik Yönelimimiz”** başlıklı konumuzu tartışacağız. YDG'nin önümüzdeki bir yıl için belirlemiş olduğu bu politik yönelim, bildiğimiz gibi hem gençliğe hem de işçi sınıfına dönük olarak sistem neo- liberal saldırılarını gittikçe artırıyor. Gerek Taşeron sistemi ve kıdem tazminatı, gerek sağlık alanının özelleştirilme çalışmaları gerekse de eğitim alanına dönük yapılan tüm saldırılar sermayenin küreselleşmesiyle birlikte yapılan **neo- liberal** saldırılardandır. Bu minvalde düşündüğümüz de hâkim sınıfların yaptığı bu saldırılar henüz neo-liberal saldırıların yarısını bile oluşturmamakta ve daha kendilerince gidecekleri daha çok yol vardır. Bu bakımdan uzun vadeli düşündüğümüzde egemenler cephesinden gelecek saldırıların buradan doğru yani, neo- liberal saldırılar kapsamında gelecek gibi duruyor. Bu açıdan YDG'nin Kasım ayında yaptığı divan toplantısında kararlaştırdığı bir yıllık politik yönelim konusuna tüm yoldaşlarımızın hazırlıklı gelmesi önümüzdeki dönem faaliyetimiz açısından oldukça önemlidir.

Sinevizyon gösterimi, tiyatro ve müzik dinletisinin de yer alacağı Konferansımızı, Gezi Ayaklanmasında şehit düşen **Abdullah Cömert**, Mehmet Ayvalıtaş, **Ethem Sarısülük**, Medeni Yıldırım, **Ali smail Korkmaz**, Ahmet Atakan, **rfan Tuna**, **Zeynep Erya ar**, **Serdal Kadakal**'a atfen yapıyoruz.

Gezi Ayaklanması sırasında ölümsüzleşen Gezi Şehitlerinin yakınlarını da davet edeceğimiz Konferansımız' da **Berkin Elvan**' a umutlarımızı göndereceğiz yaşama daha sıkı tutunması için.

Konferansımızda Gezi Ayaklanması'nda tutsak alınan yoldaşlarımızı, dostlarımızı da unutmayacağız, özgürlük sloganlarımızı onlar için daha gür atacağız. **Tüm halk gençli ini mücadeleye, özgürlük ve gelecek sloganlarımıza ortak olmaya 8. Konferansımıza davet ediyoruz.**

Yeni Demokrat Gençlik



## Divan Toplantısı'ndan notlar

Bu senenin son divan toplantısını birçok alandan gelen YDG'li yoldaşlarımızla gerçekleştirdik. 16- 17 Kasım tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirdiğimiz divan toplantısında, hem geçmiş sürecimizi masaya yatırdık hem de konferansımızı örgütledik.

Divan toplantısında, iki gün boyunca yaptığımız tartışmalarda Kadın çalışmalarımıza, lise çalışmalarımıza, çalışma tarzımıza, dergi-site çalışmalarımıza ve **"#Başkaldırıyoruz!; Polis Defol, Üniversiteler Bizimdir!"** kampanyamızla birlikte alanlarda yürüttüğümüz faaliyete dair tartışmalar yürüttük. Kadın çalışmalarımızda, YDG'nin ivmesinde bir düşüş olduğu üzerine tartışma yürüttük. Tartışmalar sonucunda merkezi kadın komisyonu kurulması kararı aldık. Dergi-site çalışmalarında, derginin içeriğine yönelik tartışmalar yaptık ve bunun sonucunda dergimizde, edebi yazılara, karikatürlere ve mizahi yazılara yer vermenin, dergimizde dosya konularının olmasının derginin niteliğini ve okuma oranını arttıracakını vurgu-

ladık. Dergi için aldığımız kararların bir diğeri de **"Gençliğe Notlar"** köşesinin adının **"Gençlikten Notlar"** olarak değiştirilmesi oldu.

Lise çalışmalarında, toplantıya katılan liseli arkadaşların alanlarında yürüttükleri faaliyetler üzerine konuştuk. Yaptığımız tartışmalarda ise lise faaliyetinde öz örgütlülüklerin önemi üzerine, lise politikamıza ve lise çalışmalarında a/p araçlarının önemine değindik. Toplantının ikinci gününde konferansın örgütlenmesi üzerine konuştuk. Konferansımızı 28-29 Aralık tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirme kararı aldık. Konferans'ta yapacağımız tartışmaları ise; Geçmiş süreç değerlendirmesi, Gezi İsyanı ve YDG, kadın-lise çalışması, Rojava, yerel seçimler ve sistemin neo-liberal saldırıları olarak belirledik.

Konferansla ilgili alınan kararlar için alanlara görevlendirmeler yaptık ve toplantımızı sonlandırdık. Divan toplantımızın geneli boyunca bütün yoldaşlarımız tartışmalara aktif olarak katılması, divan toplantımızın daha verimli ve canlı geçmesini sağladı.

**Mersin'den Bir YDG'li**

## Bir kalem al ve başla!

İlk yazı yazmaya başladığımızda önce öz güven sorunu yaşarız. Yazdığımız yazıyı beğenmeme ya da yazımızı okuyanlar acaba ne der kaygısıyla ya yazıyı yazmaktan vazgeçeriz ya da yazıyı kendimize saklarız . Bu durum ilk süreçte anlaşılır bir durumdur. Asıl anlaşılması zor olan bu durumun sürekliliğidir.

Bizler yazdığımız yazıları yoldaşlarımızla paylaşmazsak, yazımızın "iyi" ya da "kötü" olduğunu nasıl anlarız? Ya da daha iyi bir yazı için ihtiyacımız olan eleştirileri nasıl duyarız? Bu durum da yazıyı yazan yoldaşlarımız kadar yazıyı okuyan yoldaşlarımıza da büyük sorumluluk düşüyor. Fakat bu yazımızda biz daha çok yazı yazma üzerine duracağımız için yazıyı okuma meselesini daha sonra değerlendirebiliriz.

Yazı yazmanın önemi bizler açısından hayati bir noktadadır. Geçmişimizi bugüne, bugünümüzü ise yarına aktarmanın en önemli aracıdır. Bizden önce ki yoldaşlarımız yaşamlarını harf harf yazıya dökmeselerdi, biz şu anki durumumuzdan çok daha geride olurduk. Dünü öğrenmenin ve yarına ışık tutmanın adıdır yazı yazmak. Demek ki yazı yazmak tek başına kişiyi değil bir bütün YDG'yi daha da ötesi mücadelemizin ileri taşınmasına hizmet eden bir yerde durmaktadır. Özünde toplumsal bir sorumluluktur. Peki yazmak için en çok neye ihtiyaç duyarız? Bu sorunun yegane cevabı okumaktır. Okumak ama neyi, nasıl ve niçin okumak? Eğer biz okuduğumuz herhangi bir yazıyı, sorgulayan bir gözle okumuyorsak ya da vermek istediği mesajın öncesini ve sonrasını, nedenleriyle araştırmıyorsak veya olay örgüsüne cümlelerin dizgisine dikkat etmiyorsak, okuma eylemini verimli bir şekilde yapamıyoruz demektir.

Yazı yazmak istediğimiz konuyla ilgili bir sürü kaynak var-

ken ulaşma zahmetinde bulunmuyorsak ya da okumayı, boş zamanlarımızı değerlendirdiğimiz bir hobi olarak görüyorsak, yazının başında da dediğimiz gibi yazdıklarımızı saklama ya da **'deniyorum ama olmuyor'** durumu ile karşılaşırız. Yazı yazmaya giden yol eleştirel ve sürekli okumaktan geçer. Bu alışkanlığı kazanamadığımız sürece yazı yazamayız. Özün de kendimize ve topluma olan sorumluluğumuzu yerine getiremeyiz.

Durum bu kadar açık ve net. Yazının başında da dediğimiz gibi ilk kalemi elimize aldığımız da **'iyi'** yazamama normaldir. Hem başkalarının okuyacağını bilmek hem de tecrübesiz oluşumuz bizde panik havas yaratabilir. Ama hayatta bazı şeyler süreklilik kazandığında başarıya ulaşabiliriz. Yazı yazmanın yollarından biri de sürekliliktir. Yıllardan beri spor yapmış biri ile spora yeni başlamış biri düşünün. Süreklilik ve doğru ele alış zamanla daha iyi yamaya götürecektir bizi. İyi bir sporcunun ciğerleri gibi açılacaktır kalemimiz. Yeni Demokrat Gençlik olarak divan toplantımız da, tüm yoldaşların dergimize ve sitemize her ay düzenli yazı yazması gerektiğini tartıştık ve karara bağladık. Bu durumun hem yoldaşlarımızı hem de bir bütün olarak örgütümüzü geliştiren ve ileri taşıyan bir noktaya götürür. Yazı yazan kişi okumak ve araştırmak zorundadır.

Okumak ve araştırmak suya duyulan ihtiyaç kadar önemlidir bizim için. Kendini dünyayı temellerinden sarsacak davaya adayanlar için elzemdir okumak ve yazmak. Bu gerçekliği görüp yaşamımızı buna planlamalıyız. Zamanım olmadığı için yazı yazamadım bahanesi asla kabul edilebilir. Her yazılan kelime karanlığa vurulan bir darbedir. Yazı yazmak ciddi bir iştir ve bu sorumlulukla hareket etmek durumundayız. Bugünümüz ve yarınımız için eline bir kalem al ve başla..!

**stanbul Üniversitesi YDG**

## GENÇ KADIN

YDG'nin görünmeyen sesi;  
Haydi Sesini Yükselt!

Ataerkil sistem, dişli çarkı erkek egemen anlayışın döngüsünde hareket etmektedir. Devletin, kadınlara yönelik, her gün bir yenisini geliştirdiği politikalarla devam etmektedir. Biz kadınlar ancak ve ancak örgütlü bir güç olarak var olduğumuz zaman, erkek egemen anlayışın döngüsünü yıkabilir, bize yönelik saldırıları geri püskürtürüz.

Ataerkil sistemin, yoğun saldırıları karşısında örgütlü bir güç olma iddiamız özgürlük mücadelemiz yolunda kendi ellerimizdedir. Genç Kadın köşemizde uzun bir zamandır yerelerde Genç Kadın Komisyonları'nın kurulmasına yönelik bir tartışma yürütmekteyiz. Bu gündem YDG'nin yerelerde ihtiyaçlar doğrultusunda komisyonlar kurma düşüncesinin bir parçasını oluşturmaktadır. Komisyonlar, kendi içimizdeki kolektif mekanizmayı harekete geçireceğimiz alanlar olacaktır. YDG olarak, kitle faaliyeti yürütürken sadece bireyler üzerinden yürüyen bir çalışma tarzına bürünmemiz bizi sürekli bir biçimde dar pratiğe düşürmekte, kitlelerden uzak düşmemize sebep olmaktadır. Buradan hareketle, kolektif mekanizmanın işletildiği bir çalışma tarzı kaçınılmaz bir ihtiyaçtır. **“Kolektif çalışma, kendi içinde çeşitli sorumluluk alanlarının, görev paylaşımlarının ve buna uygun örgütlenmelerin varlığını zorunlu kılar.”** (YDG Sayı:178, Kolektifin Sesi ) Kolektif bir çalışma tarzı, YDG içerisinde özgün çalışma alanlarımızın oluşmasına vesile olup, bu alanlarda uzmanlaşma ve yetkinleşme sağlanacaktır. Hemen hemen her alanımızda basın-yayın, yazı, kültür-sanat gibi özgün komisyonlar oluşturulma adımları atılmıştır. Bu adımların yanı sıra henüz hiçbir alanımızda Genç Kadın Komisyonları bulunmamaktadır. Genç Kadın köşemizde de kadın komisyonlarının ihtiyacına yönelik yürütmüş olduğumuz tartışmalar alanlarımızda yeterince hissedilememiştir.

Bunun bir sonucu olarak da YDG Divan toplantısında gündemlerimizden birini yeterince hissedilmeyen kadın çalışmalarımız oluşturdu. Divanda, YDG'nin yerelerde kurduğunu/kuracağı komisyonların bir ihtiyacın ürünü olarak açığa çıktığı ve buradan hareketle YDG'nin açığa çıkan örgüt-

lenme eğilimlerine müdahale etmesi ve örgütlenme alanı açması gerektiğine değinildi. YDG olarak alanlarda, komisyon oluşturma kararımızın ardında Genç Kadın Komisyonları'nı kuramayışımız/ kurmamamız özelinde, kadın yoldaşlarımızın genelinde ise bütün YDG'lilerin sorumluluğunda olduğu tartışması yürütüldü. Divan toplantısında, yürütülen tartışmalar sonucunda yerelerde oluşturamadığımız/oluşturmadığımız Genç Kadın Komisyonlarından hareketle, merkezi olarak kurulacak bir Genç Kadın örgütlenmesine ihtiyaç olduğu fikri ortaya çıkmıştır. YDG Divan toplantısında kadınların öncülüğünde merkezi Genç Kadın Komisyonumuz kurulmuştur.

YDG olarak içimizdeki erkek egemen algı ile yüzleşerek (kendini sorunun dışında gören) erkek yoldaşlarımızla birlikte kadın örgütlenmesinin yakıcılığını hissetme ve kadın çalışmalarımızı esasa koymamız gerekmektedir.

Ataerkil sistem karşısında örgütlü bir güç olma yolunda yürüteceğimiz mücadelede, Merkezi Genç Kadın Komisyonu olarak çalışma tarzımıza yön vererek, alanlar arasında koordinasyonu ve denetim mekanizmasını oluşturmamız gerekmektedir.

YDG olarak, kadın mücadelesini esasımıza koyarak devletin her geçen gün kadınlara yönelik geliştirdiği saldırı politikaları karşısında örgütlü bir güç olmayı hedefliyoruz. Ezilen, sömürülen, asimilasyon ve inkâr politikalarıyla ötekileştirilen, emeği yok sayılan kadınların, varoluş mücadelesi, bizim mücadelemizdir. Kadınların özgürlük mücadelesi yolunda Genç Kadınlar olarak özne olmaya, örgütlenmeye...



# Devlet şiddetine karşı #DirenKadın

## STANBUL

\* **Sarıgazi:** 23 Kasım günü ilk olarak Munzur Kültür Derneği'nde kadınlarla biraraya gelerek şiddet ve YDK çalışması üzerine sohbet ettik. Ardından akşam saatlerinde ise Vatan İÖO'nun önünde toplanan ve aralarında bizim de olduğumuz **Sarıgazili Kadınlar** olarak kadına yönelik şiddete karşı Demokrasi Caddesi'ne yürüdük. Kaymakamlığın önüne geldiğimizde "**Kadınlar susmuyor susmayacak**", "**Polis kaç, kaç, kaç; kadınlar geliyor**" diyerek slogan attık. Demokrasi Caddesi'ne geldiğinde önce saygı duruşu gerçekleştirip, ardından da panodomim gösterisi yapıldı.

\* **Kadıköy:** 24 Kasım'da Kadıköy'de yürüyüş ve ardından bir miting gerçekleştirildi. YDK'lıların da içerisinde bulunduğu kadınlar eylemin başlamasına yakın sloganları ve dövizleri ile alanı adeta "**Direni çi Kadınlar**" alanına çevirdi. Kadınların özellikle son süreçte hükümetin kadın düşmanı politikalarına öfkesinin yürüyüş boyunca artarak sokaklara yayıldığı görülmüyordu. Yürüyüş sırasında bir grup kadın Hosta'nın binasına girerek üst kattan pankart açmak istedi. Çalışanların müdahalesine yönelen kadın öfkesi sonucunda pankart "**Ya asın kadın dayanı ması!**" sloganı eşliğinde asıldı.

\* **Kartal:** 24 Kasım akşamı Kartal Meydan'da bir araya ge-

lererek Bankalar Caddesi boyunca yürüyüş gerçekleştiren **Yeni Demokrat Kadınlar**, yürüyüş sonrası buluştukları meydana yaptıkları açıklamada devletin erkek egemen yüzünü ve tacizcilerin devleti olduğunu teşhir ederek, Elif Kaya ile dayanışma çağrısında bulundular.

\* 25 Kasım akşamı, **25 Kasım Kadın Platformu** Galatasaray Lisesi önünde toplanarak Taksim Meydanı'na yürümek istedi, polis barikatıyla karşılaşan kitle burada oturma eylemi gerçekleştirdi. Eyleme **Yeni Demokrat Kadınlar** da katıldı.

## AMED

\* 25 Kasım günü, **DÖKH**'ün çağrısıyla Ofis AZC Plaza önünde bir araya gelen ve aralarında YDK'nın da bulunduğu kadın örgütlülükleri ve cinsiyet özgürlükçü LGBTİ aktivistlerinin de yer aldığı kitle, erbaneler eşliğinde yürüyüşe geçmek istedi. Polisin kitleyi çembere almasıyla kadınlar bu ablukayı yararak, DTK İl Binası ve Koşuyolu istikametinde yürüyüşe geçti. Bağlar'a geldiğinde polis engelini aşan kadınlar, yolu trafiğe kapattı. Biz de yürüyüşe, "**Bu 'utanç' bizim de il! Cinsel iddete kar ı, ya asın örgütlü mücadeleimiz**" yazılı pankartımızla katıldık. Eyleme **YDK** de destek verdi.

\* 26 Kasım günü Dicle Üniversitesi'nde **Keskesor LGBT**, **DÜÖ-Der Kadın Öğrenci Topluluğu** ve **Yeni Demokrat Kadınlar** olarak çağrısını yaptığımız etkinlik Eğitim Fakültesi kantininden, fakülte bahçesine doğru yapılan yürüyüşle başladı. Polisin, Eğitim Fakültesi önüne çok sayıda zırhlı araç ve çevik kuvvet takviyesi yaptığı gözlenirken; bahçede toplanan kitle, zaten uzunca zamandır kampüs alanını zapt etmiş bulunan polis "eşliğinde" etkinliğe devam etti. Açıklamada Paris'te katledilen Kürt kadınlarına, Şakran'da cinsel tacize uğrayan YDK'lı **Elif Kaya** ve katledilen trans birey **dil**'e değinildi.

## BURSA/GEMLİK

Yoğun bir çalışmanın ardından 22 Kasım akşamı Eğitim-Sen'de kadınlarla biraraya geldik. Açılış konuşmasının ardından erkek egemen sistemde şiddete uğrayarak yaşamını yitiren kadın ve LGBT bireyler ile devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulunuldu.

YDK adına panelist olan bir arkadaşımız, "**Dünyanın bir ucunda, 3 kadının başına gelen bir olayın üzerinden 53 yıl geçmesine rağmen hala kadınların biraraya gelmesinin**" yalnızca Mirabel Kardeşleri anma anlamına gelmediğini söyledi; Mirabel Kardeşlere yönelik devlet kaynaklı cinsel şiddetin başta olmak üzere tüm şiddet türlerinin sürdüğünü ve bu yüzden bugünü aynı zamanda bilinçlenme ve mücadele günü olarak ele aldıklarını vurguladı. Konuşmanın ardından kadınlarla sohbet etmeye başladık.



Söz alan bir kadın, “Biz kime karşı kendimizi korumalıyız? Sadece devlet tarafından mı şiddete uğruyoruz?” diye sorarak, şiddetin sokakta, evde, toplum tarafından sürdürüldüğüne dikkat çekti. Anne olan kadınlara da önemli görevler düştüğünü, kadınların çocuklarını eşitsiz yetiştirdiğini söyleyen kadın, “Acaba bize ne derler demekten vazgeçmemiz gerek. Daha örgütlü hareket etmemiz gerekiyor” dedi.

Gemlik’te kadınların gidebileceği bir sığınak olmadığını, kadınların bu tür somut, yardımlaşma, dayanışma alanlarına ihtiyacı olduğunu söyleyen bir başka kadın, bu tür gereksinimler için nasıl bir çalışma yapmak gerektiği üzerine kafa yormamızı önemine işaret etti.

### MERSİN

\* Mersin Üniversitesi’ndeki kadın örgütleri tarafından 25 Kasım günü gerçekleştirilen eylem, kampüs içinde Mediko önünden başlayarak Cumhuriyet alanına doğru sloganlarla devam etti. Oldukça renkli ve coşkulu geçen eyleme YDG’li genç kadınlar da “**Elif Kaya yalnız de ildir**”, “**Nefret cinayetleri politiktir**” yazılı dövizleriyle katıldılar.

\* 25 Kasım günü kadınlar İstasyon’da biraraya gelerek İstiklal Caddesi’ni tek yönlü trafiğe kapattı. Eylemde sık sık taciz, tecavüz ve Rojava ile ilgili sloganlar atıldı. Gerçekleşen eyleme birçok kadın kurumunun yanı sıra **Mersin 7 Renk** ve **YDK** da dövizleri ile katıldı.

### ANTAKYA

24 Kasım akşamı Antakya Kadın Dayanışması’nın çağrısıyla kadınlar şiddete hayır demek için sokağa çıktı. Eylem yasaklı Saray Caddesi’nde kadınların toplanmasıyla başladı. Kadınlar zincir oluşturarak buradan Yunus Emre Parkı’na yürümek istedi. Ancak OHAL koşullarını uygulayan devlet kadınların eylemlerini yapacağı alana yığınak yaptı. Kadınların toplanmasına izin vermeyen polis, kadınları İnönü Caddesi’ne sürükledi.

Eylemde sık sık “**Ba ır herkes duysun kadma iddet son bulsun**”, “**Jin Jiyan Azadi**” ve “**Ena mara beddi rada**” sloganları atıldı. Basın açıklaması yapan kadınlar daha sonra parka geçerek küçük bir forum gerçekleştirdiler. Eylem tiyatro oyunuyla son buldu. Eylem sırasında sivil polisler sık sık kitleyi provoke etmeye çalıştı. Yaklaşık 10 sivil polis eylemi kameraya çekti. Bu durum kadınları öfkeliyordu. Sık sık kadınlarla polis arasında tartışmalar yaşandı.

### ZMİR

\* 25 Kasım günü **zmir Kadın Platformu** imzası ile biraraya gelen yüzlerce kadın, Alsancak Tren Garı önüne gelerek “**Devletin her türlü iddetine karşı isyandayız**” mesajı verdi. Biz de **YDK** olarak “**Cinsel iddete karşı isyandayız**”, “**Tecavüz Cumhuriyeti TC**”, “**#Direnelif yalnız de ilsin**” vb. dövizlerin yanı sıra “**Elif Kaya’ya Özgürlük**” yazılı Elif’in resimleri ile eylemdeki yerimizi aldık. Kadınlar Bornova Soka-

ğı’ndan geçerken burada çalışan trans kadınların yanında olduklarını belirten sloganlar atarak Sevinç Pastanesi önüne geldi ve burada açıklama yaptı.

\* 25 Kasım’da şiddete karşı durmak için içlerinde **YDG’li** kadınların da olduğu üniversiteli kadınlar, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde toplanarak okul içinde bir yürüyüş gerçekleştirdi. Üniversiteli kadınlar okul içinde yaptıkları kısa yürüyüşün ardından eylemlerine metroda devam etti. Metroda turnikelerden atlayan kadınlara engel olmaya çalışan güvenlik birimleri kadınların “**ücretsiz ulaşım hakkı**” sloganları ile geri çekildi. En son vagona binen kadınlar alkış, zılgıt ve sloganlar eylemlerine devam etti.

### MERSİN/TARSUS

25 Kasım’da Yarenlik Alanı’nda Eğitim-Sen ve KESK’in çağrısı üzerine biraraya gelen Tarsus halkı, “**kadma iddede hayır**” dedi. Meşalelerin taşındığı yapılan eylemde alkış ve zılgıtlarla sona erdi. Açıklamada halk, kadına yönelik şiddete karşı “**suskunluğu**” sloganlarla bozdu.

### ANKARA

25 Kasım’da **Ankara Kadın Platformu** tarafından gerçekleştirilen eylem için Kolej Meydanı’nda buluşarak Ziya Gökalp Caddesi’ne yüründü. Coşkulu geçen yürüyüşün ardından bir açıklama yapıldı. **Yeni Demokrat Kadın**’ın örgütleyicisi olduğu eyleme **YDG’li Kadınlar** da katıldı.





## KOLEKTİF N SES

# #BAŞKALDIRIYORUZ

*Bu daha başlangıç;*

*Korku duvarlarını yıktı, #BAŞKALDIRIYORUZ!*



Tansiyonun neredeyse hiç düşmediği, politik arenada her gün yeni gelişmelerin açığa çıktığı bir süreçten geçiyoruz. Yerel seçimlerin yaklaşması, gerilimin ivmesini artıran en önemli başlıklardan. Zira, yerel seçimler, Taksim Gezi'de kendisini ezen, sömüren, baskı altına alan, sömürücü zorbalara karşı emekçi yığınların hesap soracağı bir alana dönüşecektir.

Taksim Gezi İsyanı'nı sokağa çıkan yığınlar, geleceğine sahip çıkmış ve *"hiçbir şeyin artık eskisi gibi olmayacağını"* haykırmıştı. Kitleler, devletin azgın terörüne, gözaltı, tutuklama ve baskılarına karşın uzun süre sokakları terk etmemiş, mücadeleyi sürdürmüştü. Forumlarla devam eden süreç, Melih Gökçek'in, ODTÜ ormanlarını yok ederek, üniversiteden otoyol geçirmek istemesiyle yeniden alevlenmiş ve yeni bir biçim alarak devam etmişti.

Taksim Gezi'de açığa çıkan sinerjinin, emekçi yığınların kendi gücünün farkına varmış olmasının elbet bir karşılığı olacaktır. Bugün görece durulmuş gibi görüne hareketin, yeni biçimler alarak, hâkim sınıfların temsilcilerine bir kez daha meydan okuyacağına kuşku yoktur.

Zira Taksim Gezi İsyanını doğuran, yığınların öfkelerini katlayan, tepkisini büyüten neo-liberal politikalar azgın bir biçimde yaşama geçirilmeye devam etmektedir. Taksim Gezi'de, kitlelerin alanlara çıkmasına gerekçe

olan ve AKP'de somutlanan uygulamalar, saldırı ve hakaretler, özgürlük alanlarına, yaşam tarzlarına yönelik müdahaleler kesintisiz bir biçimde devam etmektedir.

RTE'nin öğrenci evlerine yönelik açıklamaları bunun somut bir örneğidir. Toplumun muhafazakârlaştırılması temel yönelimi ekseninde politika üreten ve bu politikaları adım adım yaşama geçiren AKP hükümetinin, söz konusu uygulamalarının yarattığı öfke kasırgası, Taksim Gezi'de bir ayaklanmaya dönüştü. Ülkemizin yer altı ve yer üstü kaynaklarının emperyalistlere peş keş çekilmesi, taşeron, esnek, güvencesiz ve elbette örgütsüz çalışmada vitesin büyütülmesi vb. işçi sınıfı ve emekçi yığınlara daha fazla açlık ve sefalet getiren politikaların açığa çıkardığı tepki, Taksim Gezi'nin temel çıkış noktalarından biriydi.

İsyanı, şimdilik bastırmış görünen AKP hükümetinin ciddi biçimde yıprandığı, teşhir oldu ve tabiri caizse karizmayı çizdirdiği de açıktır. Yönetme kabiliyeti sarsılan ve meşruluğu zedelenecek AKP hükümeti için yerel seçimler, aynı zamanda yaralarını sarma, hasar görmüş yanlarını onarma ve yeniden imaj tazeleme anlamına gelecektir.

### **Başka Bir Seçenek Mümkün!**

Ancak yaşanan gelişmeler bunun çokta kolay olmayacağını, işlerin AKP hükümeti için giderek daha da zorlaştığını ve daha çetrefilli bir hal aldığını göstermektedir. Türk hâkim sınıflarının politik arenadaki sözcüsü AKP hükümeti, bilindiği üzere pek çok güç ve çıkar odağının ittifakından meydana gelmektedir. Hâkim sınıfların birçok kılığı, AKP üzerinden bir ittifak kurmuştur ve devlete kumanda etmektedir. Dönem dönem, devletin stratejik kurumları üzerinden yansıyan kavganın gerçekte büyük bir iktidar ve çıkar dalaşı olduğu da açıktır. Devletin çeşitli kurumları üzerinden elde edilen her başarı, kazanılan her mevzi rakip kliklere karşı bir hamle üstünlüğü anlamına gelmektedir.

Son dönemlerde AKP-Fethullah Gülen Cemaati etra-



findan yaşanan gerilimi ve çatışmaları bu bakış açısıyla okumak doğru olacaktır.

Egemen sınıflar anayasalarını çiğneyerek, eğitim alanında yaşama geçirdikleri politikalarla, zorunlu eğitimin kalitesini düşürmüş, emekçi halk gençliğini dershanelere mecbur bırakmıştır. Devrimci, demokrat, ilerici açılarından dershanelerin kapatılması talebi ortada dururken bugün dershanelere karşı özel okulları savunmamız (ya da tersi) istenmektedir. Dershaneler, emekçi yığınlar için zorunlu bir adres haline getirilmişken şimdide benzer bir oyun dershaneler için oynanmaktadır.

Kuşku yok ki Cemaat ile AKP arasında dershaneler üzerinden yürüyen bu çıkar dalaşının bir tarafı olmak zorunda değiliz. Halk gençliği, önüne konulan bu iki seçenek arasında tercih yapmayı red edecektir. Bizim tercihimiz, uzun yıllardır mücadelesini verdiğimiz, nice bedel ödediğimiz; **E it, parasız, bilimsel ve anadilde e itimdir!** Halk gençliği, geleceğine sahip çıkarak kendi seçeneğini yaratacak, hâkim sınıf kliklerinin *“ehven-i şer”* yaklaşımına prim vermeyecektir.

## Gençlik Hareketini Yükseltmek İçin 8. Konferansa!

Elbette bunun yolu sözünü ettiğimiz başlıklarda mücadeleyi geliştirmekten, halk gençliğini örgütlemekten geçecektir.

**“#BAŞKALDIRIYORUZ; Polis Defol Üniversiteler Bizimdir”** kampanyamız eşit, parasız, bilimsel anadilde eğitim temel talebi üzerinden yükselmekte ve devam etmektedir. 2.5 ayı geride bıraktığımız kampanyamız birçok alanda coşku ve heyecanla sürmektedir. Şimdi, kampanyamızın son virajına girmiş bulunuyoruz. Kampanyamız, YDG konferansı ile sona erecektir. Kampanyamız, halk gençliğinin eşit, parasız, anadilde eğitim talebini yükseltmek hedefi bağlamında, YÖK Yasa Tasarısının geri çekilmesi, Bologna Projesinden çıkılması, Gezi Tutsaklarının serbest bırakılması, üniversitelerin adeta birer kışlaya dönüştürülmesine son verilmesi; lise gençliği açısından, faşist disiplin yönetmeliğinin kaldırılması, polis idare işbirliğine son verilmesi talepleriyle bugüne geldi.

**“Polis Defol Üniversiteler bizimdir”** şiarı, egemenlerin üniversitelere polis sokarak, halk gençliğinin mücadelesine engel olma hedefi üzerinden dile getirilmişti. T. Kürdistan’ında yaşanan cemaatleşme, polis, asker baskısı, Rojava’da gerçekleşen katliamlara yönelik tepkimizi devlet terörü üst başlığı altında dile getirdik.

Bugüne kadar kampanyamızın halk gençliğine anlatmak, demokratik halk üniversiteleri ve liseleri mücade-

sini büyütmek adına pek çok eylem etkinlik ve pratiğin içine girdik. Konferansa kadar ki zaman dilimini iyi örgütleyebilmek hızlı organize olmak bugüne kadar harcadığımızı emeğimizin verimini de artıracaktır.

Konferanslar bizim açımızdan bir yıllık faaliyetimizi, eksiklerimizi ve artılarımızı, ileri ve geri yönlerimizi, başarı ve başarısızlıklarımızı masaya yatırdığımız bir sürece ev sahipliği yapmaktadır. Konferans, bu bakımdan YDG olarak bir yıllık tablomuzu önümüze koyacaktır. Geleceğe daha güçlü yürümek, daha büyük atılımlar yapabilmek ve mücadeleyi geliştirmek için bu hesaplaşma, ders, deneyim çıkarma, özetleme sürecini en iyi şekilde yerine getirmemiz gerekmektedir. Kuşku yok ki tüm bir yılı analiz ederken temel yöntemimiz, gelişmeleri tüm yönleriyle irdelemek, her pratiği ve süreci artıları ve eksileriyle bir bütün olarak değerlendirmek olacaktır.

Konferans, bizim için bir amaç değil tam aksine mücadeleyi büyütmek ve kendimizi daha güçlü bir şekilde örgütlemek için bir araçtır. Bu bakımdan Konferans hazırlıkları kampanyamızın taleplerini daha gür bir şekilde haykıracağımız, daha görünür kılacağımız bir biçimde ele alınmalıdır. Konferansımızın amacının halk gençliğinin mücadelesinin büyüülmesi olduğunu unutmamalıyız.

Konferans hazırlıkları boyunca, çıkardığımız merkezi materyaller yoğun bir şekilde tüketilmeli, gitmediğimiz, gidemediğimiz yerlere ulaştırılmalıdır. Bölgenin, alanın özgünlüğüne uygun bir şekilde çeşitli materyaller çıkarılarak halk gençliğine gitmelidir. Örneğin, dershaneler bu kadar yoğun bir şekilde tartışılırken bizim bu gündeme kayıtsız kalmamız düşünülemez. Konferans çalışması bu gündeme yönelik müdahalemizle iç içe geçmelidir. Konferans, bizim açımızdan kitle çalışmasına daha fazla ağırlık verdiğimiz bir süreç olmalıdır.

## Nitelikli tartışmalar için iyi bir hazırlık

Konferansa, hem kitle çalışması anlamında hemde tar-





# Dönüşüm asla tek taraflı olmaz!

Bu yazının derdi sürekli bahsedilen neo-liberal politikalar eşliğinde dönüşen üniversitelerin, öğrencilere yansımalarının bir okumasını yapmaktır. 6 Kasım-YÖK sürecini geride bırakırken, Türkiye genelinde YÖK karşıtı eylemlerin beklenenden biraz sönük geçtiğini kabul etmekte sanırım bir hata yoktur. Bu eksikliği, elbette devrimci, demokrat öğrenci kesiminin kitleye göre marjinal kalması, her ne kadar geziyle bazı duvarlar yıkılsa da, bazı korku duvarlarının varlığını devam ettirmesi olarak yorumlayabiliriz. Ama bana kalırsa bu kolaya kaçmak olur. 1980 sonrası ülkenin genel ekonomik modelinde de buna paralel eğitim sisteminde de hayli değişim olduğu herkes tarafından dile getirilen bir gerçek. Ancak nedense bunun öğrenci profili üzerindeki etkilerini kimse konuşmak istemiyor. Öncelikle 1980 öncesi ve sonrası değişimlere kısaca bir göz atalım.

## Üniversitelerdeki Dönüşüm

İkinci Paylaşım Savaşı sonrası kapitalist ekonomi, Sosyalizmin korkusuyla ve girdiği krizden çıkmak için Sosyal Devlet anlayışını benimsedi. Geniş kesimlere demokratik denilebilecek haklar tanındı. Parasız sağlık, parasız eğitim gibi uygulamalarla, dünyanın en iyi sisteminin burjuva demokrasisi olduğu kitlelere empoze edildi. Bu döneme Refah dönemi/Sosyal devlet dönemi denebilir ve aşağı yukarı 1975 yılına kadar kapitalizmin yönelimi bu alanda olmuştur.

## A-) Refah Döneminde Üniversiteler

Öncelikle tarihsel olarak hiçbir olguyu birbirinden ayıramayacağımız için 1945-1975 arası toplumsal durumla, o dönemin üniversite yapılarını birbirinden ayıramayız. 1929 krizi sonrası yükselen ekonomik ve toplumsal talepler ve dünyada ciddi oranda kendini gösteren bir sosyalizm tehdidi kapitalizmi daha paylaşımcı ve demokratik olmaya zorluyordu. Bu döneme kapitalizmin “*altın çağı*” ya da diğer adıyla sosyal devletler çağı denilebilir. Türkiye’de özellikle 1962-1976 yılları arası kendini gösteren bu devlet biçimi, temelde büyük toprak sahipleri ve burjuvazinin çıkarları temsil etse de özellikle seçim dönemlerinde geniş köylü ve işçi yığınlarının isteklerini görmezden gelemedi. Böyle bir toplumsal durumdan elbette üniversitelerde payına düşeni alıyor ve devletten kısmen özerkliğini alarak, özgür düşünce ortamı bir oranda sağlanıyordu. Bu dönemde büyük kampüs üniversiteleri kurulmuştur ve eğitimde fırsat eşitliği adı altında seçkin eğitimden kitleleşme doğru bir genişleme olmuştur. Emekçi çocukları, üniversitelere girmiş ve üniversiteler kısmen sağlanan özerk

ve özgür düşünce ortamının da etkisiyle temel mücadele alanı haline gelmiştir. Nitekim bu dönemde bütün Dünyada ve Türkiye’de de büyük öğrenci önderleri çıkmıştır.

## B-)Neo-liberal Dönemde Üniversiteler

1975 sonrası dönemde, Avrupa da aşırı üretim krizi sonucu kârlar düşmeye başlamış ve kapitalist ekonominin yönelimi değişmiştir. Bunun ekseninde, eğitim politikaları ve üniversitelerde hızlı bir dönüşüme uğramıştır. Türkiye özgülünde ise 1971 darbesiyle toplumsal muhalefet geriletilmiş, üniversitelere tanınan haklar da alınmaya çalışılsa da çok başarılı olunamamıştır. Ama sonrasında 24 Ocak 1980 tarihinde ortaya konan neo-liberal programın, 12 Eylül darbesiyle beraber uygulanma koşulları oluşmuş ve bunun ekseninde eğitim programlarında hızlı bir dönüşüm aşamasına girilmiş, YÖK kurulmuştur.

YÖK’ün bütün amacı, sermayenin üniversite alanına girmesi ve herşeyi sermaye yararına kullanmasını sağla-



maktır. Avrupa da bu dönemde Bologna süreci devreye sokulmuştur. Bologna programının amacı, üniversiteleri sermayeyle bir arada kılmak ve üniversiteyi kapitalist kâr amaçlı kullanmaktır. Aynı zamanda Avrupa, bilgi sermayesinin biriktiği yer olacak ve rekabet gücü yükselecektir. Bologna süreciyle öğrenciler müşteri olacak, öğretim üyeleri ise parça başı bilgi pazarlayan birer eleman olacaktır. Bu politikalar sonucunda Avrupa’da sermaye üniversitelerinin içine tam anlamıyla girmiş ve bütün eğitim programı daha çok kâr getirme amacıyla kullanılmıştır. Bologna süreci sermaye sahiplerinin yükseköğretim şirketi kurması değil, bütün yükseköğretimin sermaye sınıfları yararına endekslenmesidir. Türkiye de ise neo-liberal politikaların eğitim alanına yansması özellikle 2001 sonrası Bologna sürecine resmen dâhil olmasıyla olmuştur.

Bu dönemden sonra yükseköğretime kamu desteği olabildiğince kısıtlanmış ve üniversitelerin gelir kaynakları özelleştirilmiş ve zarar etmemesi tembihlenmiştir. Hızlı bir şekilde vakıf üniversiteleri açılmıştır. Mart 2006’ da 93 üniversite (68 devlet 25 vakıf üniversitesi) varken, 2013’de 179 üniversite (109 devlet 70 vakıf üniversitesi) vardır. Üniversitelerde de müteveli heyetleri kurulması tartışılmaktadır. Eğitim tamamen özelleştirilmeye çalışılmakta ve parası olmayan okuyamaz hale gelmektedir.

## Eğitim Programının Üniversite Öncesi

### *Kitleleri olumsuz tarzda etkileyecek davranışlardan kaçınalım!*

Bu yazıya “*Kişiliklerinde Devrim Yapamayanlar, Devrimci Olamazlar*” sözüyle başlamak istiyorum. Mahir Çayan’ın bu sözü tamda konumuzla alakalıdır.

Yani kendini sınıf mücadelesi içerisinde var etmek ve örgütlü bir şekilde hareket etmek isteyen her birey; örgüt içerisinde yer alma sürecinde daha önce yaşamındaki küçük burjuva yanlarını proleter ideolojiyle yok etmelidir.

Proleter ideolojiyi kavrayıp bu ideoloji rehberliğiyle sınıf mücadelesi içerisinde yer almalıdır. Tabi ki bu süreç yazıldığı gibi kolay olmayacaktır.

Örgütle tanışana kadar ki yaşantısında sistemin yoz kültür havasını solumuş ve içinde barındırmıştır. Dolayısıyla küçük burjuva davranışlar alışkanlık haline gelmiştir. Bu içimizdeki zehirin panzehiri ise sınıf bilincidir. Sınıf bilincini kuşanmak, proleter ideolojiyi kavramaktan geçmektedir. Bu ideolojiyi kavrayıp uygulamak içimizdeki küçük burjuva yanlara karşı sınıf bilincinin egemen kılınmasını sağlar. İşte geri yanlarımıza karşı mücadelenin yöntemi budur.

Bu yanlarımızı yenmenin bir diğer olumlu yanı ise mücadelede kafamızın net ve kararlı olduğunun kanıtıdır. Do-

## Eğitime Etkileri

Neo-liberal politikaların üniversite alanına etkilerini kısaca inceledik. Bunun birde üniversite öncesi eğitime etkileri vardır. Türkiye’de sayısız özel okul açılmış, yüksek maaşlarla devlet okullarındaki nitelikli öğretmenlerin özel okullara hızlı akışı sağlanmıştır. Ayrıca dershaneler, eğitimin temeli haline getirilerek devlet okullarında eğitim iyice işlevsizleştirilmiş ve niteliksiz hale getirilmiştir. Kapitalizmin vahşi ve eşitsiz rekabet ortamında zengin çocukları en iyi hocalardan, sayısız özel ders alırken, istediği dershaneye gidip, istediği test kitabını alırken, emekçi çocukları devlet okullarının günümüzdeki sağlıksız ortamında eğitimden uzak kalmaktadır. Bu da özellikle büyük şehirlerdeki büyük üniversitelere ekonomik durumu Türkiye standartlarının üstünde olan ve sistemle çelişkiler yaşasa bile çelişkileri çokta keskinleşmeyen kesimlerin üniversitelerdeki nüfusunun artmasına neden olmuştur.

## Sonuç

Dolayısıyla üniversiteler, geniş emekçi kısımlarının ulaşabildiği bir eğitim kurumu özelliğini günden güne kaybetmektedir. Üniversitelerin önemli bir kısmını oluşturan kitleler “*zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri*” olan kesimlerdir. Nitekim yıllardır bahsedilen neo-liberal politikalar üniversitelerin durumunu epey değiştirmiş durumdadır.

( zmir’den Bir YDG’li)

layısıyla bu kararlılık örgütümüze, yoldaşlarımıza, kitlelere ve devrime güven vermektedir. Aynı zamanda bizde kitlelere güvenmeliyiz. Önder Mao’nun “*Devrim kitlelerin eseridir. Onu büyütüp geliştirecek olan yine kitlelerdir.*” sözünü aklımızdan çıkarmamalıyız. Bunun yanı sıra çevremizle ilişkilerimizde çok önemlidir. Çevremizle olan ilişkilerde devrimci duruşumuzdan ödün vermemek alçak gönüllü, dürüst, onlara tepeden bakmayan bir tarzda iletişim kurmak birey ve örgüt açısından önemli bir noktada durmaktadır. Çünkü örgütlülüğü ileri bir noktaya taşıyacak ve bizi devrime götürecektir olanda bu kitlelerdir.

Dolayısıyla çepeçevre ilişkilerimizi yani kitle ilişkilerimizi doğru bir tarzda sıkı bağlarla bağlamalıyız. Kitlelere karşı benmerkezci, popülist ve küçümseyici yaklaşımlar kitlelerin örgüte bakış açısını olumsuz yönde etkileyecek ve geri adım attıracaktır. Bu tarz yaklaşımlardan KAÇINMALIYIZ ! Kitlelere öğreten, onlardan öğrenen ve devrimci bir tarzda yönlendiren devrimciler olmalıyız. Kitle ilişkilerimizde esas olan bu olmalıdır.

Sarıgazi Liseli YDG

# Cami-cemevi; Takke düştü, kel göründü!

Alevileri devlete, faşist rejime entegre etme saldırısı yeni biçimler kazanarak tüm hızıyla devam etmektedir. Başını İzzettin Doğan'ın çektiği çevrelerin, Alevi inanç grubunu, devlete yedekleyerek, sistem için sorun oluşturmayan güç haline getirme çalışmaları her dönem yeni biçimler olarak karşımıza çıkmaktadır. Alevilerin ezilen inanç grubu olmasından gelen ilerici, muhalif kimlikleri, devrimci mücadeleyle kurdukları bağ devlet için daima rahatsızlık sebebi olmuştur. Devlet, asimilasyon politikalarını Alevi inanç grupları arasından devşirdiği unsurlar üzerinden yeniden üretmektedir. Devşirilenler dün Hızır Paşa bugün ise İ.Doğan şahsında sembolize olmuştur.

Aleviler, inançları ve kültürel var oluşlarına dönük bu yok edici saldırıya karşı suskunluğu değil mücadeleyi seçmiştir. Türkiye'nin bir çok noktasında sokağa çıkarak tepkilerini ve taleplerini haykırarak, mitingler düzenliyorlar. Mitinglerin ana temasını ise cami-cemevi asimilasyon saldırısına karşı duyulan tepkiler oluşturmaktadır. Bir yanda *"devletin Alevisi olmayacağız"* şiarıyla göğü çınlatanlar, mücadeleye atılanlar, diğer tarafta başını İ.Doğan'ın çektiği asimilasyoncu cami-cemevi projeleriyle Alevilere, Sünni-Hanefi ruh üflemeye çalışan devletin Alevileri var. Aleviler içinde ciddi tepkilerle karşılanan asimilasyon projesi, çok çabuk deşifre edilerek lanetlendi. Sokaklara inen Aleviler, *"devletin Alevisi olmayacağız"*, *"Hızır Paşalara geçit vermeyeceğiz"* sloganlarıyla oynanmak istenen oyunu boşa düşürdü.

## İzzettin Doğan; Modern Hızır Paşa

Devlet ve modern Hızır Paşaları, ne kadar çırpınırsa çırpınsınlar, niyetlerinin, Alevileri köklerinden koparmak, yozlaştırmak, faşist rejime yedeklemek, devrimin müttefiki olmaktan çıkarmak olduğunu saklayamamışlardır. Her yerde tepkilerin hedefi haline gelen İ.Doğan, sadece sokakta değil kendi nüfuz alanında da protestolarla karşılaşılıyor.

İstanbul Cem Vakfı'nın 2 Kasım günü düzenlemiş olduğu Alevi konferans'ında konuşma yaparken protestolarla karşılaştı. Protestolarla başa çıkamayan Doğan, çareyi tepki gösterenleri salondan dışarı attırmakta buldu. Alevi Konferans'ında Alevilerin konuşmalarına, düşüncelerini ifade etmelerine izin verilmemesi, Cem Vakfı'nın niteliğini göstermesi bakımından önemlidir. Aleviler, salondan kovulurken, devletin, din adamlarının özgürce konuşması, asimilasyona davetleri takdire şayandır(!)

Gazetelere verdiği röportajlarda, eşitlikten, demokrasiden dem vuran bu zat, kendine yönelen tepkiler karşısında, eşitlikçiliği, demokrasiliği üzerinden sıyrıp bir kenara atabilmektedir. Kendi organize ettiği konferansta bile istediği gibi kara propaganda yapamayan bu kişi, dezenformasyon çalışmalarını gazete röportajlarıyla devam ettiriyor. Alevileri, birilerinin kandırarak silaha yönlendirdiğini iddia etmekle kalmayarak, *"Birileri Alevilere silaha sarılm, devlet kurun, gerekli desteği verelim"* dediğini de ileri sürmektedir. Boş safasatlarla, insanları kandırabileceğini sanan bu zat, Aleviler nez-

dinde her gün biraz daha teşhir olmaktadır. Kendi nüfuz alanında bile tepkilerle karşılaşması bunun göstergesidir.

Alevi inanç grubu içinde, çelişkiler giderek netleşmektedir. Alevileri sisteme entegre etmek isteyenler, Gülen cemaati ve AKP hükümetiyle kol kola politikalar belirleyenler, yeni ortaya çıkmış değildir. Bugün AKP ve Gülen cemaatiyle birlikte iş tutanlar geçmişte ise S.Demirel, Çiller hükümetlerinin etekleri altındaydılar.

Bunlar kendilerini, Alevileri devletin arka bahçesi haline getirmeye, egemen Sünni inanç sistemi içerisinde eritmeye adanmıştır. Şüphesiz, işin içerisinde devletten alınacak para ve imkânlar da var. İ.Doğan, Tansu Çiller'in hükümeti döneminde Alevilere vaat edilen 3 trilyonu almak için de çok çaba harcamış! *"Zenginlerimiz kamil insanlardır"* (buna göre zenginler kamil, fakirler güdülmesi gereken koyunlar oluyor!) diyebilen bir kişidir.

Sünni inanç grubuyla yakınlığı, Aleviliğin İslam içi savunusunu yapmasının maddi(para) nedenleri ön plandadır. Ne devletin, ne de İ.Doğan gibi modern Hızır Paşaların, Alevilere dönük süregelen tarihsel haksızlığı sonlandırma, meşru hakların verilmesi, kazandırılması gibi bir sorunu vardır.

Aleviliği, devlet endekslisi Ortodoks İslam, Sünni potası içinde eritip yok etmek ya da dejenere ederek, yozlaşmış ucube bir inanç sistemi haline getirmek istemektedir. İ.Doğan, kendi kimlik tercihini devlete, sisteme entegre, amade olmak yönünde kullanabilir. Fakat o Alevileri, kimlik tercihleri konusunda eşitlik yalanı adı altında sisteme, devletin resmi inancına yedekleme derdindedir. Ve doğallığında Alevi halkımızdan büyük tepkiler almaktadır. Bugün Alevi halkımızın, iç içe geçmiş birçok sorunla mücadele ederken kendi içinde de yol ayrımına doğru ilerlemektedir.

Bir tarafta devletle birlikte yürümek isteyen İ.Doğan gibileri diğer taraf da ise eşitlik, özgürlük, demokrasi talep edenler; adaletsizlik karşısında ezilen emekçi halkın yanında tavır takınarak Alevi-Sünni ayrımı yapmaksızın ortak mücadeleyi savunanlar.! Sistemle uzlaşmayı reddederek, hak almanın mücadeleden geçtiğini alanlarda haykıran, Hızır Paşalara meydan okuyan, ilerici, demokrat, Alevi inanç örgütlenmeleri var.

Şu İ.Doğan'a bakın ki SKY TV'de çıktığı bir programda (07.03.2013) *"Ankara ve İzmir'de bize (Cem Vakfına) cami-cemevi yapmamız için arsa vereceklerini açıklayan iki belediye, bu projelere tepki gösteren 50-60 çığırkan yüzünden bize arsa veremeyen vargeçti. Bunlara (belediyelere) seçimde göstereceğiz. Alevi oylarıyla belediye başkanı oldular ama bir daha olamayacaklar"* tehditleri savurmaktadır. İlerici, devrimci, demokrat emekçilerin yeni biçim almış asimilasyon saldırısına karşı verdikleri mücadelenin kazanımlar doğurduğu böylece açığa çıkmıştır. Korkuyorlar, sokağa çıkan binlerce insan 50-60 kişilik çığırkan olarak küçümsüyorlarsa da, kaybedeceklerinin, farkındalar. Sokaklarda, barikat başlarındaki gençlerin kahredici gücü karşısında modern Hızır Paşanın çaresizliğinin resmidir yaşananlar.



## “AHLAK” SIZSINIZ!

Günümüz koşullarında en uygun yazı olarak seçtiğimiz “*ahlak*”sızsınız konusunda size kadın mücadelesindeki en ahlaksız kişiden bahsedeceğiz. Malum faşist bir ülkede en uygun olanı ahlaksızlığın tüm boyutlarıdır. Bu çerçevede bedel ödeyen bir kadın bize ahlak kavramını bir kez daha gösterecek. Aynı bizim ülkemizde ki gibi “*kızıl-erkekli, alkol-ayran, kız mıdır erkek midir ?*” tartışmalarının yaşandığı gibi sorunlarla yoğrulmuş hayatı. Tabii oda bizler gibi mücadelesinden vazgeçmeyerek ölümüne kadar kadın mücadelesini yükseltmek için haykırmış. Annette Kellerman; 1886 yılında doğmuş bir Avusturalya’lı yüzücü, vodvil oyuncusu ve bir yazar. Küçük yaşta geçirdiği rahatsızlık sonucu, yürümekte zorluk çekmiş. Ama hiçbir zaman kendisini eve hapsedmeden yaşam mücadelesinde ki yerini almış. Rahatsızlığından kaynaklı doktorların dışarı çıkması gerektiğini söylerken Annette, herkes uyurken evden kaçarak, evlerinin yakınında bulunan küçük göle kendini bırakıyordu. Aylarca bu şekilde gizli yüzmeyi öğrenerek, vücuduna bağlı olan demirleri attı. Yıllar geçtikten sonra iyi bir yüzücü oldu ve bir çok madalyanın sahibi oldu.

Bunlar, bir yana Annette, kadın olmanın bilinciyle konuşuyordu. Filmlerde de oynamaya başlamış, hatta seçici davranarak asla kadın bedeninin meta olarak görülmemesi için sürekli yönetmenlerle kavga ederdi. Bir yandan film, diğer yandan yüzücülük ve kadın mücadelesi... Annette, kendisi ve diğer kadınlar için bir şey yapmalıydı, kendisinin de yaşadığı en büyük sorun olan; yüzmeye için giydikleri kıyafetin değiştirilmesi gerekiyordu. Çok geçmeden aklına bir fikir gelir ve mayo diker kendisi için. Dönemin standartlarına karşı çıkarak kadınların pantolonla değil de güneşlenirken, denizde veya havuzda yüzerken tek parça bir mayo ile sokağa çıkabileceğini savunup, bunu giyip dolaşmış, yüzmüş ve ardından gelen başka kadınlara örnek teşkil etmiş ilk kadın olmuştur.

Tabii dediğimiz gibi dönemin standartlarına uymamış ve sürekli tepkiler yağmaya başlamış. Devlet erkânları da



“Travestiyiz,  
alışın alışın buradayız!”



20 Kasım Nefret Suçu Mağduru Transları Anma Günü’nde birçok LGBTİ kurumun katılımıyla Ankara-Yüksel Caddesi’nde basın açıklaması yapıldı.

Rita Hester’in 1998’de Amerika’nın Boston şehrinde kendi evindeyken 20 bıçak darbesiyle öldürülmesinin ardından translar, Hester’in katledildiği gün olan 20 Kasım’ı eylemlerle geçiriyor. Bugün saat 18.30’da Yüksel Caddesi’nde bir araya gelen LGBTİ’ler, “Alışın buradayız” dedi. “Travestiyiz, alışın alışın buradayız”, “Gerici, faşist, transfobik AKP” sloganlarının ardından basın açıklaması okundu. Basın açıklamasında LGBTİ’lerin yaşamın her yerinde olduğu vurgulanarak “*transların özgürleşmesi herkesi özgürleştirecektir*” dendi. Açıklamaya YDG-LGBT Komisyonu da katılarak destek verdi.

boş durmamış bu süreçte, aynı bizdeki gibi “*ahlaksız*” tartışmaları. Annette Kellerman, ilk kez 1907 yılında tek parça mayo giymenin kadınların hakkı olduğunu savundu ve “*ahlaksızlık*” suçuyla tutuklandı. Uzun yıllar hapis hane hayatı boyunca, yazarlık yaptı. Hapishane sonrası yeniden kendini alanına verdi ve bunun yanında filmlerde oynamaya devam etti. Devlet sürekli ona yüklense de o her zaman baş edebilen bir kadın oldu.

Annette Kellerman, hayatı boyunca mücadele etti ve kadın haklarını savundu ta ki 89 yaşında hayata gözlerini yumana kadar. Yıllar yılları kovalarken bizde olduğu gibi yuhalanan, tutuklananlar gibi oda “*özür*” furyasından nasibini aldı. Nasıl mı? Adına ait dükkânlar açılarak hatta adına dair mayolar yapılarak... Bugün yaşadığımız “*ahlak*” tartışmalarında olsaydı bizimle mücadele edecek, bizimle sokaklarda olacaktı. Ne mutlu biz gençlere ki “*ahlak*” kavramını Annette gibi nicesinde öğrenmeye!

Ankara’dan bir YDG’li

## Daha profesyonel bir gençlik örgütü için; **BİR ADIM İLERİ!**



Yürüttüğümüz gençlik mücadelesinin her döneminde, örgütlü bireylerin yaşadığı sorunlu, zaafli geri yanlarla karşılaşabiliyoruz. Bazı dönemler pratiğimiz kendiliğindenci bir rotada seyrederken, ülke gündemi veya direk gençliğin gündemleri karşısında kayıtsız, liberal bir tutum sergileyebiliyoruz.

Her ne kadar devrimci bir gençlik örgütünde örgütlü olsak da, içerisinden geldiğimiz

**Y**aptığımız tartışmalarla birlikte kat ettiğimiz yolun hakkını verelim ancak elbette yapabileceğimiz yaptıklarımızla sınırlı değildir. Bu minvalde tüm yoldaşlarımızın bir adım daha öne çıkması gerekmektedir. Olumlu gidişatımızı sürekli kılmak için hepimiz örgütümüzü daha fazla sahiplenmeli, örgütümüzün eksik kaldığı yerleri doldurmayı bilmeli, sisteme karşı yürüttüğümüz mücadelede özne ve inisiyatifli olmayı bilmeliyiz.

küçük burjuva sınıfının izlerini barındırıyoruz. Ülkemiz gençliği sistem tarafından sürekli olarak edilgenleştirilme saldırılarıyla pasif duruma düşürülmeye çalışılmıştır. Sistemin bu saldırıları genç kuşağı özellikle de üretimden kopuk halde bulunan öğrenci gençliği, büyük oranda etkilemiş, kendi yaşamı ile birlikte tüm toplumsal sorunlar karşısında özneleşmesinin önüne geçmeye çalışmıştır.

### **Misyonumuzun farkına varalım; Özneleşelim!**

Yoldaşlarımızda faaliyetimizin örgütlenmesi konusunda bekleme tarzının ciddi etkileri bulunmaktadır. Alanlarımızda pratik bir işin örgütlenmesinde ya da politika üretme noktasında kurtarıcı bekleme eğilimimiz varlığını sürdürmektedir. Ancak ne sınıf mücadelesinin ne de örgütümüzün bizden beklediği şey budur. Bizler gençlik mücadelesini bir adım daha öne taşımaya aday genç devrimciler olarak, yaşadığımız sorunlar ve faaliyetin ihtiyaçları karşısında da tutumumuzu net bir şekilde belirlemeliyiz.

Bu bağlamda mücadelemiz boyunca yaşadığımız sorunları nasıl ele alacağımız ve bu sorunların çözümünde kendimizi nereye koyacağımız önem arz etmektedir. **“Sorunun değil çözümün bir parçası olalım”** sözü de bu noktada devreye girerek bizlerin misyonuna dair bir hatırlatma da bulunmaktadır. Örgütümüzün, gençlik içerisinde kök

salarak dallanıp, budaklanması için tüm YDG'li yoldaşlarımıza eşit oranda pay düşmektedir. Elbette tüm yoldaşlarımız aynı işi, aynı nitelikte sonuçlandıramayabilir ancak hepimize düşen eşit paydan kastedilen şey de bu değildir. Tüm yoldaşlarımıza eşit düşen pay, irademizin sonuna kadar zorlanıp zorlanmadığı konusundadır. Böylesi iradi tutum içerisinde olmak, potansiyelimizden daha fazla yararlanabileceğimiz anlamına gelir ve yapabileceklerimiz de farkına varmamızı sağlar. Gelişimde ancak irade zorlamanın, karşılaştığımız zorluklara karşı verdiğimiz mücadelenin defalarca kez devinmesiyle sağlanabilir.

Örgütümüzün somut gerçekliği üzerinden düşündüğümüzde, bireylere dayalı bir faaliyetten henüz bir bütün olarak kurtulamadığımızı teslim etmemiz gerekiyor. Böylesi yürüyen faaliyetlerin olumsuzluklarını yeterince deneyimlemiş bulunuyoruz. Alanlarımız da bazı toplantılarımızı birkaç *“deneyimli”* yoldaşımız gelmediği için iptal edebiliyor, karar almadan plansız bir şekilde hareket edebiliyoruz. Dergi dağıtımlarımızı veya stant çalışmalarımızı da benzer nedenlerden kaynaklı askıya alabiliyoruz. Yine aynı özden beslenen eksik bir yanımız da, yapılan eylemlerin haberleştirilmesinde ve gündemdeki bir konu ile ilgili yazı yazmada karşılaşıyoruz. Burada da şu ve ya bu nedenlerden kaynaklı somut görevlendirme yapılmadıysa, beklemece bir tutumla karşılaşıyoruz ve genellikle de haber yapılmamış, yazı yazılmamış oluyor...

Böylesi durumlara tüm yoldaşlarımız şahitlik etmiştir. Bu gibi örneklerden yola çıktığımızda düşünmemiz gereken şey, faaliyetin ve işin yapılmasının bizim için esas olmasıdır. Biz eğer kendimizi işin yapılması, görevlerimizin yerine getirilmesi konusunda zorlar ve sorumluluklarımızı bilince çıkarırsak, edilgenlikten etkene, nesnelikten özneye dönüşürüz ve sonucunda da yapılmayan- ortada kalan işlerimizde yapılıyor hale gelir.

## Granitten bir örgüt için; Demokratik Merkezizetçilik

Faaliyetimizin ve örgütümüzün örgütlenmesi konusunda yaşadığımız bir diğer sıkıntılı yanımızı ise aldığımız kararlara uyma ve görevlerimizi yerine getirme noktası oluşturuyor.

Yoldaşlar, bu konuda yapacağımız tartışmanın Bolşevikler ve Menşevikler arasındaki en önemli ayrılma nedenlerinden bir tanesi olduğunu belirtelim (bknz. Komünist Enternasyonalde Kadro Sorunu, sf. 34- 35).

Bildiğimiz gibi örgütümüz, demokrasi kısmının ağır basmasıyla birlikte demokratik merkezizetçilik ilkesini kabul etmektedir. Bu ilke bir taraftan örgütümüzün aldığı kararları demokrasiyi işleterek aldığı anlamını taşırken bir taraftan da herkesi bu kararlara sebat etmeye çağırır.

Teorik düzlemde, *“kollektifin iradesi dâhilinde alınan kararlar yaşama geçirilmese de olur.”* diyenimiz yok ancak pratiğimiz sırasında ne yazık ki bu tarz durumlara karşılaşılabiliyoruz. Divan toplantılarımızdan tutalım da alanlarımızda yoldaşlarımızla birlikte yaptığımız toplantılarda aldığımız kararlara uymadığımız oluyor. Elbette bunlara verecek cevaplarımız vardır ancak yaptığımız şey demokratik merkezizetçilik ilkesinin ihlalidir.

Örgütümüzün bütününe baktığımız ve değerlendirme yaptığımızda bu konuda hatırı sayılır bir yol kat ettiğimizi söyleyebiliriz. Eylül ayında yaptığımız merkezi divan toplantımızda aldığımız kararların yaşam bulup bulmadığını Kasım ayında tekrardan bir araya gelerek değerlendirdik. Ortaya çıkan sonucumuz hala geliştirilmesi gerekse de oldukça olumluydu. İki divan toplantımız arasında geçen süre de gerek kampanya çalışmalarımızda oldukça hareketliydik gerekse de ülke gündemlerinde daha refleksif olmayı başardık. Bu dönemde genel olarak aldığımız görevlerin arkasında durduk ve birçok alanımızda Eylül ayında yaptığımız divan toplantımızda konuştuğumuz özgün- refleksif eylem yapma kararlarını yaşama geçirdik.

Ankara alanımızda YDK ile birlikte yaptığımız *“dört dakika da her şey olabilir!”* eylemimiz, yine aynı alanda 19 Ekim günü Şemdinli’de hayvan otlatırken bulunduğu bombanın patlaması sonucu yaşamını yitiren Behzat Özen şahsında çocuklar için gerçekleştirilen eylem ve Tuzluca-yır’daki Ahmet Kaya anması; İzmir ve Mersin alanımızda yaptığımız 6 Kasım çalışmaları; İstanbul- Sarıgazi ve Kocaeli’deki kampanya çalışmalarımız; Dersim’de yine kampanya ve liseli çalışmalarımız; tüm alanlarımızın katkısıyla düzenli bir şekilde çıkardığımız dergimiz vd. örgütümüzün artık aldığı kararların arkasında daha fazla durduğunun göstergesidir.

Yaptığımız tartışmalarla birlikte kat ettiğimiz yolun hakkını verelim ancak elbette yapabileceklerimiz yaptıklarımızla sınırlı değildir. Bu minvalde tüm yoldaşlarımızın bir adım daha öne çıkması gerekmektedir. Olumlu gidişatımızı sürekli kılmak için hepimiz örgütümüzü daha fazla sahiplenmeli, örgütümüzün eksik kaldığı yerleri doldurmayı bilmeli, sisteme karşı yürüttüğümüz mücadelede özne ve inisiyatifli olmayı bilmeliyiz.

# Bu beden de, bu hayat da sadece bizim!

Her gün birçok kadının şiddete maruz kaldığı, öldürüldüğü, metalaştırıldığı toplumumuzda devlet son günlerdeki söylemleriyle başta kadınlar olmak üzere üniversite gençliğini yine hedef gösterdi.

Bu yaklaşım AKP'nin potansiyel tehdit unsuru olarak gördüğü üniversite gençliği ve özelde de kadın öğrencilerin yaşamına dair, devletin kişisel ve toplumsal özgürlükler konusunda ne kadar da özgürlükçü olduğunu en net haliyle ortaya koydu.

Tayyip Erdoğan'ın *"Denizli'de şahit olduk, kız öğrencilerle erkek öğrenciler aynı evde kalıyor, bu muhafazakâr yapımıza ters"* sözlerinin ardından başlayan tartışmalar, bizlere devletin aslında kadın konusunda ne kadar cinsiyetçi bir bakış açısına sahip olduğunu bir kez daha gösterdi.

Erdoğan, bu açıklamasıyla halkı ihbarcılığa teşvik ederken emniyet, valilik, belediye gibi kurumları da görev başına çağırırdı.

Öncelikle *"bizim muhafazakâr yapımız"* sözleri, kendi düşünce yapısını halka empoze etme ve halk arasında öğrenci olgusunu, seks ve terörle bağdaştıran bir zihniyet yaratma çabasıdır. Üniversite içinde zaten kolluk kuvveti, ÖGB tarafından taciz edilen, hukuksuz şekilde hapisanelerde tutulan öğrencilerin üzerindeki aile ve mahalle baskısı artacak gibi görünüyor.

Hakim sınıf ideologları ve kalemşorları meselenin, her ne kadar yaşam tarzına müdahale olmadığını dillendirse de, bizler biliyoruz ki, devletin kitleler üzerindeki hakimiyet- denetim çabası ayyuka çıkıyor.

Bülent Arınç tarafından *"Türk toplumunda kızların bu tür ilişkilere girmesiyle kaybeden kızlar olur"* denilerek,

kadın bedeni ve yaşamı toplumun denetimine sunuluyor. Toplumun denetimine sunulan bu beden kimin? Kaybedilecek olan ne? Kaybeden kim?

## Sorun kadın sorunudur

"Kadın mıdır, kız mıdır bilmiyorum", "kızların kaybetmesi" gibi söylemler aslında onların kadın sorununun ne kadar farkında olduğunu da bizlere gösteriyor. Atar-kil zihniyetle kurulan bu cümleler de kadının kaybettiği şey olan bekâretin, onun yaşamıyla eşdeğer tutulduğunu görüyoruz. Kadın eğer bekâretini kaybederse her şeyini kaybetmiş oluyor!

Bir diğer konu ise kadın ve erkeğin aynı çatı altına girdiği andan itibaren akıllara gelen ilk şeyin "seks yapılıyor" olması düşüncesi, asıl sakatlığın hangi zihniyette olduğunu da çok net gösteriyor aslında. Gezi çadırlarında prezervatif bulunduğunu iddia eden zihniyetin dara düştüğünde toplumun hassas noktası olan cinselliği kullanması bir acizlik ve korkaklık göstergesi değil de nedir?

Bütün bunların sonucunda evlilik kurumunun yüceltilmesi ve gençliğin eğitim sırasında evliliğe teşvik edilmesiyle genç kadınların eve hapsedilmesine açılan bir yoldur. Bu yolla evlenen kadın kamusal alandan soyutlanıp evinin kadını çocuklarının anası olmaya başlayacaktır. Erkek ise evine ekmek getiren, ucuz iş gücü olan, toplumdan tamamen soyutlanmış bir birey olacaktır. Sonuç olarak düşünemeyen, okumayan, toplumsal sorunlara kafa yoramayan bir aile kurumu yaratılacaktır.

Kızlı erkekli kalınan evlerde örgütsel faaliyetlerin yürütüldüğü iddaası gibi öğrencilerin kaldığı apart evlerin, pansiyonların ruhsatsız oluşunun gündeme getirilmesi bu saldırının esas yönünü örtmeye yöneliktir. Mesele ne 'terör' sorunu ne de ruhsatsız apart sorunudur. Başta kadınlar olmak üzere Geziyle beraber ayağa kalkan gençliğin potansiyelini gören devletin bir ölçüm alma, bir önlem alma çabasından başka bir şey değildir.

Kadın bedeni üzerinden siyaset yapılmasının son göstergesi olan söylemler bize devletin gerçek yüzünü bir kez daha göstermiştir. Kızlı-erkekli aynı evlerde kalmaya da bu sisteme karşı direnmeye de devam edeceğiz. Çünkü ne bizim bedenimiz ne de özel hayatımız kimsenin tartışmasına ve siyasetine açık değildir. Bu beden ve bu hayat sadece bizim.

Mersin'den bazı YDK'lılar



# Travestiyiz, buradayız; alışın alışın gitmiyoruz!

Eryaman bölgesinin bir rantının yükselmesine paralel olarak Eryaman'da yaşayan trans kadınlara yönelik nefret saldırıları da ciddi bir şekilde attı. bu saldırılar sonrasında Eryaman bölgesi, trans kadınların yaşayamayacağı bir bölgeye dönüştü. Trans kadınlar göç etmedi, “sürüldü”. Linç girişimleri sonrasında transların bazıları Ankara'nın farklı bölgelerine göç ederken bir kısmı farkı şehirlere gitmek zorunda kaldı. Şikâyetçi olmalarına yönelik tehditler de onların arkasından iz sürmeye devam etti. Eryaman çetesinin ve translara yönelik işkence ve kötü muameleye karşı Pembe Hayat Derneği kuruldu. Pembe Hayat Derneği'nin kurulmasına paralel olarak, Eryaman Çetesinin Esat semtinde boy göstermesi ve Pembe Hayat LGBTT Derneği yönetim kurulu üyelerini tehdit etmesini takriben yapılan eylemler “*travestiyiz, buradayız, alışın alışın gitmiyoruz*” sloganı kendiliğinden dilimize yerleşti. Biz bu hikâyeyi aslında Ülker sokaktan biliyorduk. Eryaman saldırıları bir altı sene sonra Avcılar Meis sitesinde yeniden karşımıza çıktı. Yıllardır aynı apartmanda translarla yaşayan site “*sakinleri*” birden transların varlığından rahatsız olmaya başladılar. Aynen Eryaman ya da Ülker sokakta olduğu gibi.

## Ülker Sokak'ta Ne Oldu?

1996 İstanbul'da Habitat II Konferansı düzenlenmişti. Bu konferans İstanbul'u kozmopolit bir merkez olarak sunmak için eşsiz bir fırsattı. Ancak hazırlıklar, konferans bölgesinin yakınlarındaki başıboş köpekler, sokak çocukları ve translar gibi “*istenmeyen*” bazı grupların yerinden edilmesini de içeriyordu. “*Temiz*” bir mahalleye sahip olmak için büyük bir heves gösterilen yerlerden birisi de Ülker sokaktı. Mahallelinin saldırgan tutumu neticesinde bölgedeki trans bireyler evlerini terk etmek zorunda kaldı.

## Eryaman'da Ne Oldu?

Ankara'nın Eryaman semtindeki olaylar da trans bireylerin barınma haklarının ihlal edildiği bir başka örnek. 2006 yılında, sopa ve bıçaklarla silahlanmış 20-30 kişilik bir çete mahallede devriye gezerek trans seks işçilerine saldırıya başladı. Trans kadınlar polise başvurdular.

Ancak polis müdahale etmeye isteksiz gözüktü. Verdikleri yanıt da; eğer trans kadınlar bu çetenin saldırılarının durmasını istiyorlarsa fuhuş yapmayı bırakmaları gerektiği yönündeydi. Görgü tanıkları ve LGBT demeklerinin iddiasına göre Eryaman saldırıları İçişleri Bakanlığı ve belediye tarafından önceden biliniyordu, hatta olaylar teşvik dahi edildi. Bu iddia çok da ihtimal dışı değil. Zira 2001 yılında, o zamanın Ankara Emniyet Müdürü Hasan Yücesan'ın özel talebiyle “mahallelerde sorun çıkaran travestilere karşı” Balyoz adı verilen bir polis timi oluşturulmuştu.

## “Bir Dilek Tut İnsanlık Olsun”

Ankara Eryaman'da yaşanan saldırılar Esat'ta devam etti. Olaylar sonrasında Pembe Hayat LGBTT Derneği'nin yürüttüğü çabalar sonrasında yakalanan çete yargılandı ve ilk defa LGBTT bireylere yönelik işlenen suçlar örgütlü suçlar kapsamında değerlendirildi. Ve Eryaman çetesine, yargı “*çete*” dedi. 12 Kasım'da Dilek İnce pompalı bir tüfikle öldürüldü. Dilek, bizim tanıdığımız ismiyle “*Bahar*”, Eryaman davasının ilk şikâyetçilerinden biriydi ve sadece transseksüel olduğu için öldürüldü. Dilek İnce'nin öldürülmesiyle Eryaman davasındaki ana dosya askıda kaldı.

Translara yönelik linç girişimleri ve nefret saldırılarda genellikle, “*genel ahlak*”, “*fuhu*”, “*çocukları taciz etme*”, “*evden dışarı çıkamama*” gibi heteroseksizmle beslenen bahaneler sunulsa da ciddi bir rant sorunu olduğunu görmek mümkün. Bu Ülker Sokak'ta da, Eryaman'da da böyleydi, Meis Sitesinde de böyle. “*Eşcinsel Gettolar Değil Kentin Tamamını İstiyoruz*” diyen LGBT hareketinin barınma hakkına ilişkin talepleri ise:

### Gettolar de il kentin tamamını istiyoruz!

LGBT'lerin (Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Trans) linç ve sürgün politikalarıyla mahallelerden kovulmaları veya şehrin sadece yalıtılmış bölgelerine sıkıştırılarak gettolarda yaşamaya zorlanmaları kabul edilemez.

Polis ve medyanın kontrolünde “*mahalle*” ablukasıyla trans vatandaşların Avcılar'da barınmaz ve yaşayamaz hale gelmesine sessiz kalmayacağız.

Translara kelle vergisi kesilmesine son verilsin!

“*Fuhuş yaptığı*” gerekçesiyle para cezası kestiğiniz transların bu “cezaları” nasıl ödemesini bekliyorsunuz? Yasalar trans vatandaşların sosyal ve ekonomik hayata eşit katılımını engellerken, aynı kanunları keyfi şekilde uygulayarak translara ceza kesen polis ise “*fuhuş*” kısırdöngüsünde bizatihi “*aracı*” oluyor!

Trans vatandaşların barınma hakkı gasp edilemez!

Trans vatandaşlar mülk edinmelerinin veya ev kiralama haklarının önünde hangi yasal engeller bulunuyor? Barınmak ve yaşamak için ev kiralayan veya satın alan her trans vatandaş “*fuhuşa aracılıktan*” suçlu muamelesi mi görecektir?

Fuhuşun “*suç*” olmadığı ülkemizde translar “*suçu olmayan suçlular*” olarak, keyfi gözaltı, kötü muamele ve işkenceye maruz kalıyorlar. Polis yönlendirmesindeki mahalle baskısıyla göç etmeye zorlanıyorlar.

Linç ve sürgün girişimleriyle barınma hakkının gasp edilmesine aracılık ederek veya seyirci kalarak vatandaşın güvenliğini sağlamayanlar suç işliyor!

Transların evlerini mühürlemekten vazgeçin. Trans vatandaşların barınma hakkı gasp edilemez!

**Bir YDG Okuru**



# “Saat On Üçte Sayın Generalim”

**Kitabın Adı:** Saat On üçte Sayın Generalim

**Kitabın Yazarı:** Arkadiy Vasiliyev

**Yayınevi:** Sosyal Yayınları (Kitabın yeni basımlarını Kaldıraç Yayınları yapıyor.)

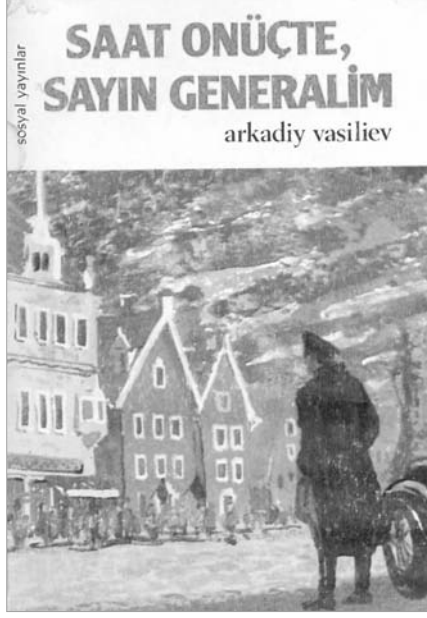
**“Saat on üçte sayın generalim”** iki bölümden oluşan bir kitaptır. Kitabın birinci bölümü, 1918-1925 yılları arası, ikinci bölümü ikinci paylaşım savaşı esnasında Sovyetler Birliğinde Komünistlerin, karşı devrimci, devrim düşmanı güçlere karşı verdiği mücadeleyi anlatmaktadır.

Kitap, 1918’de henüz 20 yaşında bir demiryolu işçisi olan, Andrey Mihoyloviç Martinov’un Çeka’da çalışmaya başlaması, sonrası yaşadığı tanık olduğu olayların yanı sıra belli ölçülerde Sovyetler Birliğinin yalın, gerçek bir dille anlatımıdır. Kitabın yazarı Arkadiy Vasiliyev, eserinde ülkemizde pek bilinmeyen bir konuyu da anlatır. Ekim devrimi sonrası kurulan ilk hükümet Sol Eserler Partisi (Sol sosyalistler olarak da bilinir) ile birlikte kurulan koalisyon hükümetidir. Bu parti hükümete karşı bir darbe örgütlemeye kalkışmıştır. Kitap bu süreci ayrıntılı olarak anlatır. Yazar: **“Lenin’in başkanlığı altında kurulmuş olan ilk devrim hükümetinin ortanın solu’nda ki bir burjuva partisiyle birlikte kurulan bir koalisyon hükümeti olduğu pek az kimse tarafından bilinmektedir.”** demekte.

Kitapta Çeka’nın bizzat Lenin’in isteği ile kurulduğu bilgisinin yanında Çeka’nın çalışma tarzı, ilkeleri vb. konular noktasında birçok detay sunmaktadır.

Çeka’nın açılımı : **“Olağanüstü Komisyon”** olağanüstü komisyonun görevi: Devrim sonrası meydana gelen karmaşayı bir kaosa dönüşmeden bertaraf etmek, karşı devrimci haydutların kol gezdiği, her gün halka ve devrim iktidarına saldırılar düzenlediği; kara borsanın kaçakçılığın, karşı devrim örgütlenmelerinin mantar gibi türediği koşullarda bunların açığa çıkararak etkisiz hale getirmek.

Kitabın kahramanı Andrey, Çeka’ya henüz kurulalı altı ay olmuş iken katılır. Andrey ilk görevinde dikkati sayesinde, büyük bir karşı devrimci şebekenin açığa çıkarılacağı zincirin halkalarını tesadüf eseri yakalar. Yakalanan şebeke üyelerinin sorgusu ilerledikçe, basit bir kaçakçılık şebekesi ile karşı karşıya olmadıkları anlaşılır. Sorgu derinleştikçe çetenin karşı devrimci Sol Eser Partisinin içine uzan-



dığı, aynı zamanda Çeka içinde de faaliyet gösteren Sol Eser Partisi kadrolarının devrimi dipten nasıl dinamitledikleri de su yüzüne çıkmaktadır.

Çeka içerisinde Bolşeviklerin ve Sol Eser mensuplarının ilkelerine uyma konusunda ki farkları da kitapta işlenmektedir. Çeka ilkelerinden biri **“Gözaltı işlemi sırasında şiddet uygulanmaz, masum insanlar gözaltına alınmakla korkutulamaz, küfür, hakaret ve tehdit edilemez”** dir.

Eski çarlık subaylarından, aranan bir kişinin ablasının evinde saklandığı tespit edilir. Çeka görevlisi Dironin ev basını esnasında, subayın kardeşini tehdit ederek korkutur. Andrey ise gözaltına aldığı tüccarı sorgu esnasında tanıdığını an-

lar. Karşısında ki kişi yıllar önce haksız yere kendisini hırsızlık yapmakla suçlayan, kış ortasında döverek sokağa atan kişidir. Bunun üzerine Andrey durumu üstlerine ileterek **“Adil sorgulama yapmama ihtimaline karşı görevden çekilmeyi”** talep eder. İki ayrı yaklaşım önümüze gelir.

Andrey, üniversiteyi bitirdikten sonra Çeka’ya geri dönmeyiz. Birçok parti görevinde çalışır, tarih 1943 Martına geldiğinde ortaokul müdürüyken Çeka tarafından tekrar görevine çağrılır. Görevi Kızıl Ordu saflarından kaçarak Hitler ordusuna teslim olan veya esir alındıktan sonra saf değiştirerek Hitler ordusunun denetiminde kurulan karşı devrimci Rus Kurtuluş Ordusu’na sızmak ana vatana istihbarat sızdırmaktır. Rus Kurtuluş Ordusu ikinci paylaşım savaşındaki Kızıl Ordu saflarında üst rütbeli general ve subayların komünist Rusya’ya karşı savaşmak Sovyetleri yıkmak için Almanlar tarafından kurulan bir örgüt. Başını Hitler ordusuna teslim olan hain general Vlasov çekmektedir.

Andrey karşı devrimci karargahın içinde tüm imkansızlıklara rağmen kendini korumayı başarmış askerler bulularak, onları örgütler. Örgütlediği askerler ile birlikte, karargahta ki radyo istasyonu üzerinden, anavatana istihbarat aktarmaya başlar. Stalingrad zaferi sonrası, Kızıl Ordunun başlattığı karşı saldırı, parça parça ilerlerken başını Vlasov, Truhin, Blagoşevçenski, Zakutni, Jilenlov.. (Bu kişiler hainlerin değil gerçekler.) hainlerinin çektiği, Rus Kurtuluş Ordusu çetesi panik içinde kendi canlarının derdine düşer. Hain generaller bu defa, Sovyetlere karşı Amerikan ordusuna sığınabilmek için, çil yavrusu gibi dağılır, pis canlarını kurtarma yarışına tutuşur.

## Taşeron ve güvencesiz çalışma tarzı

# Sömürü ve baskının doruğa tırmanması

Burjuvazi çıkarları neyi gerektiriyorsa o doğrultuda ekonomi-politika uygular. Sınıf karakteri sonucu sermayenin külfeti işçi sınıfına ve halklara ödetilir. Bunun sonucu 2. Paylaşım Savaşı ile tahrip olan sistemin onarımı amacıyla ithal, ikameci model uygulamaya konmuştur. Ancak 1973-74 krizi ile sistemde oluşan tıkanma uluslararası mali sermayeyi neo-liberalizm denen sömürü modeline itmiştir. Bu politikanın ekonomik ve sosyal alandaki tahribatları 90'ların başında kendisini hissettirmeye başlamıştır. Öyle ki tüm dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de elde edilen sınırlı sosyal haklar gasp edilmeye başlanmış ve sömürünün doruğa tırmandırıldığı, esnek üretim sürecine geçilmiştir. Bunun sonucu işsizlik artmış, çalışma saatleri uzatılmış, iş koşulları ağırlaştırılmış ve sosyal güvenceden yoksun kısa süreli çalışma tarzı giderek öne çıkarılmıştır. Bu mevcut sürecin tahribatları kendisini daha çok hissettirmeye başlamıştır.

### Taşeron ve güvencesiz sürecin öne çıkarılması

Uluslararası kapitalizmin tüm dünya çapında uygulamaya koyduğu esnek üretim çalışma tarzı giderek Türkiye'de de hâkim kılınmıştır. Özellikle 20. yüzyılın sonları ve 21. yüzyılın başlarından itibaren otomobil sektöründe, otomasyon sistem ve makine, elektronik, yazılım ve kontrol mühendisliğine dayalı çok kontrollü mekatronik mü-

hendislik dalı giderek gelişmiştir. Bunun sonucu bu üretim dallarında bilgisayar sistemi, robotlar ve üretim mekanizması daha öne çıkarılmıştır. Doğrudan emperyalist tekellere ve kompradorlara bağlı alanlarda uygulamaya konmuştur. Diğer üretim sektörleri bu boyutlara tırmandırılmamışsa da, geçmişe kıyasla bu sektörler de kendi içinde geliştirilmiş ve esnek üretim sistemi egemen olmuştur. Bunun sonucu emek gücü daha üretken olmuş ve daha kapasiteli üretim öne çıkmıştır. Ancak bu gelişme sistem çelişkilerini beraberinde getirmiştir. Bir taraftan üretimde yer alan emek gücünün, üretim kapasitesi artmış geçmişe kıyasla daha üretken olmuştur. Diğer taraftan kapitalizmin yeniden üretim sürecinde yer alan emek gücünde nispi azalma oluşmaya başlamıştır. Bunun sonucu işsizlik hızla artışa geçmiştir. Zaten ülkemizde süresiz var olan işsizlik günümüz konjonktüründe iyice müzmin bir hal almıştır.

Geçmişte elde edilmiş tüm haklar uygulamaya konan esnek-üretim ile gasp edilmiş ve sömürü giderek artmıştır. 21. yüzyılın başından itibaren hızla taşeron ve güvencesiz çalışma tarzına geçilmiştir. Bu çalışma tarzı ile süresiz çalışma hakkı lağvedilmiş ve part-time(kısa süreli) çalışma tarzına geçilmiştir. Böylece taşeron işçiliği ve part-time çalışma tarzı hızla öne çıkarılmıştır. Bunun sonucu iş bulan ama kısa bir süre sonra tekrar işsiz kalan kitlelerin hızla çoğaldığı bir döneme girilmiştir. İşçi sınıfı sömürünün hızla artırıldığı ve hiçbir sosyal güvencenin kalmadığı bir sürece itilmiştir. Neo-liberalizm, mevcut yapıyı tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de güvencesiz, kafa ve kol emekçilerinin öne çıkarıldığı sürece sokmuştur. Bu haliyle Prekarya(güvencesiz) denilen bu kafa ve kol emekçilerine reva görülen sömürü arttığı gibi uygulanan baskı ve tahakkümde daha artırılmıştır.

Nitekim AKP hükümeti tarafından çıkarılan 216 maddelik Torba Yasası ile işçiler üzerindeki baskı mekanizması iyice ağırlaştırılmıştır. Bu yasada süresiz iş sözleşmesi kaldırılmıştır. 25 yaşına kadar olan gençlere 4 aylık; 25 yaşından büyük olanlara ise 2 aylık deneme önkoşulu konulmuştur. Deneme sonrası işe alınma işverenin yetkisine bırakılmıştır. Torba Yasa'daki müeyyidelere göre 25 yaşından büyük işçiler için belirli süreli iş sözleşmesi 24 ayı geçmiyor. 25 yaşından ufak emekçilere reva görülen çalışma süresi 36 aydır. Ayrıca çıkarılan nakil yasası ile işyerleri çalıştırdıkları işçileri başka iller-



deki işyerlerinde çalıştırma yetkisine sahip olmuşlardır. Aksi takdirde çalıştırdığı işçiyi anında işten atabilir. Patrona böyle bir yetki verilmiştir. Ayrıca çalışma sürelerinin belirlenmesi işverenlerin yetkisine tabi kılınmıştır. Asgari ücretler düşük tutulmuştur.

Bu taşeron ve güvencesiz çalışma koşulları işçilerin ruh hallerinde olumsuz yansımıştır. Devamlı işten çıkarılma, işsiz kalma korkusuyla çalışmaya itilmişlerdir. Hatta iş bulduklarında sevinen işçiler beraberinde, **“işten ne zaman çıkartılacağı”** endişesiyle çalışmak zorunda kalmışlardır. Dolayısıyla kafa ve kol emekçileri böylesi bir güvencesiz ruh haliyle çalıştırılmaktadırlar. Görüldüğü gibi kol ve kafa emekçileri mevcut sistem tarafından sömürünün ve sınıf çelişkilerinin iyice derinleştiği kaotik bir sürece itilmişlerdir...

### Sendikal örgütlenmenin daraltılması ve mobbing baskısı

Neo-liberalizm döneminde esnek üretim yaftasıyla tüm dünyada mavi ve beyaz yakalı emekçiler giderek, kısa süreli taşeron tarzı çalıştırılarak, uygulanan sınıf baskısı ve sömürü doruk noktasına çıkarılmıştır. Bunun sonucu geçmişte elde edilen ekonomik, sosyal ve siyasal haklar büyük ölçüde lağvedilmiştir. Burjuvazi bunu yaparken işçi sınıfının klasik tarihsel örgütlenmesi olan sendikal örgütlenmeyi iyice daraltmış ve önemli ölçüde kendi denetimi altında tutmuştur. Sendikal örgütlenme çıkarılan yasalarla ve uygulamalarla pasifize edilmiştir. İşçi sınıfının sendikal örgütlenmesi iyice daraltılmıştır.

Tüm bu uygulamalar Türkiye’de de yerine getirilmiştir. Bunun için emekçilerin sendikal örgütlenmeleri daraltılmıştır. Öyle ki Çalışma Bakanlığı’nın raporlarına göre 12 Eylül öncesi dönemde, 1980 yılında Türkiye’de sendikalara üye toplam işçi sayısı 5,7 milyona çıkarken; bu rakam günümüz konjonktüründe 700 bin civarına düşürülmüştür. Görüldüğü gibi işçi sınıfı sendikal örgütlenmeden büyük ölçüde muaf tutularak işçilerin aleyhlerine yasalar çıkartılmış, baskı ve yaptırıma tabi tutulmuştur. Böylece işçilerin geçmişte elde ettikleri mevziler gasp edilerek tasarlanan baskı ve sömürü üst düzeylere tırmandırılmıştır. Bunun sonucu esnek üretim sürecine girilmiş taşeron işçi statüsüne hız kazandırılmış ve kafa, kol emekçileri giderek güvenceden muaf tutulmuşlardır. Böylece emekçi sınıflar ekonomik, sosyal ve siyasal alanda her türlü haklardan yoksun duruma getirilerek çalıştırılan ama yarınlara ilişkin belirsiz konumda tutulan prekarya(güvencesiz) işçiler durumuna getirilmişlerdir. Böylece geçmişte elde ettikleri haklar büyük ölçüde lağvedilmiş ve sınıf baskısı üst düzeylere tırmandırılmıştır.

Emekçi sınıfların taşeron koşullarda çalıştırılması sömürüyü artırdığı gibi sendikal örgütlenme dışında tutulmuşlardır. Kısa süreli çalışan mavi ve beyaz yakalı emekçilerin sendikal örgütlenmesi böylece zorlaştırılmıştır. Ayrıca geçmişe kıyasla işçiler birbirlerinden kopuk bir tarzda ve dar gruplar halinde çalıştırılmışlardır. Dolayısıyla aynı fabrikada çalışan işçilerin bağları ve ilişkileri engellenmeye çalışılmıştır. Sendikalardan yoksun, kısa süreli(part-time) ve dar gruplar halinde çalıştırılan işçilerin mücadele koşulları böylece zorlaştırılmış, işçiler üzerine uygulanan baskı ve tahakküm üst düzeylere tırmandırılmıştır.

Ayrıca bu koşullarda çalıştırılan işçiler, hak talebinde bulunmaları durumunda patronların mobbing baskısına (psikolojik baskı, tehdit, şantaj vb. baskı türü) maruz kalmışlardır. Mobbing baskısı esnek-üretim sürecinde öne çıkarılan bir baskı türüdür. Yapılan tehdit ve şantajlar ile fabrikalarda çalışan, otomobil, elektronik, yazılı vb. mekatronik işyerlerinde, özel ve devlet dairelerinde çalışan kol ve kafa emekçileri devamlı işten çıkarılma vb. tehditlerle mobbing baskısı altında tutulmaktadırlar. Böylece sendikal örgütlenmeleri zayıflatılan, taşeron koşullarda çalıştırılan, birbirlerinden kopuk tutulan, güvencesiz koşullara itilen emekçiler azgın bir sınıfsal tahakküme maruz kalmışlardır.

Öyle ki kısa süreli çalıştırılan güvencesiz taşeron işçiler greve gittiklerinde işten çıkartılmakta ve işsiz kalmaktadırlar. Bu mobbing baskısı çoğu zaman günümüz konjonktüründe işçilerin grev ve benzeri haklarını kullanmalarına engel teşkil etmektedir. Dolayısıyla greve giden işçiler daha çok uzun süreli iş sözleşmesine sahip işçilerden olmaktadır.

Gezi direnişinde, işçiler üzerindeki mobbing baskısı, sendikalı işçilerin nispeten pasif kalmalarına neden teşkil etmiştir. Elbette ki emekçi kesimler de bu direnişte yer almışlardır. Ama daha çok sendikal örgütlenmenin dışında ve kendiliğinden bir hatta yer almışlardır. Sendikal örgütlenmenin zorlaştırılması ve baskıya tabi tutulması Plaza Eylem Platformu, Beyaz Yakalılar/Ofis Çalışanları Atölyesi gibi örgütlenmeleri beraberinde getirmiştir. İleride örgütlenme ve mücadele boyutu daha netleşecektir. Dolayısıyla mücadelenin örgütsel durumu ve mücadelenin boyutu devamlı bugünkü atmosferde kalacağı anlamına gelmemelidir. Dolayısıyla mücadeleler devamlı spontane seyir izlemeyecektir. Bu denli sömürü ve baskıya maruz kalan kol ve kafa emekçileri, önümüzdeki dönemlerde olası sosyal patlamalarda daha aktif yer alacaklardır. Sınıf çelişkilerinin gelişmesi ve baskıların birikimi emekçi sınıfları doğrudan daha öne çıkaracaktır. Bu giderek gelişen sınıf mücadelesinin doğal yasasıdır.

## Van'da deprem sürüyor!

Van'da meydana gelen depremle başlayan insanlık dramı devam ediyor. Depremün üstünden iki yıl geçmiş olmasına rağmen depremzedelerin sorunları artarak devam etmekte; evleri hasar gören, yıkılan, kullanılmaz hale gelen ve bu yüzden çadır ve konteynırlar da yaşamak zorunda kalan aileler zorlu kış şartlarında tüm tehlikeleri göze alarak çadırlarda soba kullanmak zorunda bırakıldılar. Sadece bundan dolayı yaşanan kazalarda birçok insan yaşamını yitirdi. Bunların çoğu ise çocuklardı.

O günlerde Tayyip/TOKİ, **“en kısa sürede konutlar yapılacak”**, **“Sokakta kimse kalmayacak”** diyordu; Bugün ise yaşananlar tam tersini göstermektedir. İnsanlar hala konteynırlar da güvencesiz koşullar altında yaşam mücadelesi veriyorlar. Arada ki tek fark artık buralardan da çıkarılıp kış ortasında sokağa atılmak istenmeleridir.

Deprem sonrası birçok yardım organizasyonu yapıldı. Özel TV kanalları günlerce Vanlı depremzedeler için yardım kampanyaları yaptı. Yurt içinden ve yurt dışından gelen yardımlar, halka ulaşmadan AKP yandaşlarının depolarına taşınarak yağmalandı. BDP'li belediyelerin ve bağımsız kurumların topladığı yardımlar yollarda gasp edilerek Valilik gözetiminde yine devletin **“makul Kürtlerine dağıtıldı.”** Makul kabul edilmeyenler ise kendi kaderleriyle baş başa bırakılarak devlete biat etmeye zorlandı. Devletin baskılarına yabancı olmayan Kürtler, her türlü zorbalığa katlanarak, ne pahasına olursa olsun kimliklerinden ödün vermediler ve tam iki yıldır konteynırlar da yaşamaya devam ediyorlar.

Şimdi ise buralara sığınmış aileler **“Devlet kimseye ilelebet bakmak zorunda değil”** denilerek sokağa atılmak isteniyor. Depremzedelere yapıldığı iddia edilen TOKİ evleri ise yüksek fiyatta satışa sunulmuştur. İnsanların yaşadığı trajedi rant kapısı haline getiriliyor, beylerin cepleri dolsun diye kullanılıyor. Bu evleri alacak gücü olmayan insanlar koşullar zor olsa da, konteynırlar da yaşamaya razıyken bununla yetinmeyen AKP hükümeti, konteynırların boşalması için ailelere baskı yapmakta, zor olan yaşam koşullarını hepten zorlaştırmak için, canla başla uğraşmaktadır.

Nasıl ki Sakarya depreminde gidecek başka yeri olmadığı için, riskleri göze alarak hasarlı evlerde barınmak zorunda kalan aileleri evlerini terk etmeye zorlamışsa, terk etmeleri için evlerin elektrik ve sularını

kesmişse, aynı oyunu bugün Anadolu, Kayaçelebi ve Tahir Paşa konteynır sakinlerinin buraları terk etmesi için sahneleniyor. Devlet aklı, yoksul halka karşı batıda T. Kürdistan'ında da aynı işliyor. Buralarda yaşam yeteri kadar zor, insanlar ufacak odalarda 8-9 kişi birlikte kalıyor; **“Elektrikleri olmadığı için dışarıda taş ocak kullanmak zorunda kalıyorlar, buda beraberinde kazalara neden olmakta. Çoğunluğu çocuk olmak üzere konteynır kentlerde yaşayanlarda sıklıkla yanıklar görülmektedir. Özellikle çocuklar barınma koşullarının kötü olmasında olumsuz etkileniyor, psikolojik sorunlar yaşamaktalar.”**

Yaşam koşullarının bu denli kötü olmasına rağmen, gidecek yerleri olmayan bu insanlar, şimdi buralardan çıkarılmak isteniyor. Maruz kaldıkları saldırılara sessiz kalmayan ve mücadele yolunu seçen aileler, üç ay önce açlık grevine başladı. Üç aydır devam eden açlık grevi karşısında kör ve sağırı oynayan devlet, görmezden gelse de, Van'dan yükselen sese daha fazla kayıtsız kalamayacaktır. Vanlı depremzedelerin sesi Gezi direnişçilerinin mücadelesi mevzisi mahalle forumlarında yankılanarak Gezi direnişçileriyle buluştu. Mahalle forumlarına katılan Vanlılar sorunlarını, **“Van'da deprem sürüyor”**, **“Diren Van, İstanbul seninle”**, **“El-Nusra'ya değil Van'a bütçe”** sloganları eşliğinde dile getirdiler.

Devletin Suriye'de El-Kaide bağlantılı çetelere karşı gösterdiği yardımlaşma, iş Kürtlere gelince saldırıya dönüşüyor. Öte yandan Van halkının boğulmak istenen sesi mücadeleyle daha gürlük yankılanacak, egemenlerin huzurunu kaçırarak, haklar mücadelesiyle kazanılacaktır.



# Denge Ciwane

# Beritanlaşarak hesap soracağız!



Lozan antlaşması sonrası Kürdistan toprakları 4 parçaya bölünmüş ve ilhak edilmiştir. Birçok isyanın odağı olan Kürdistan toprakları, katliamlara ve sürgünlere tanık olmuştur. Bugün ise direniş ruhundan ödün vermezken ilhak edilen Kürdistan'ın 4 parçasında sosyo-ekonomik açıdan durum oldukça farklıdır. İbrahim Kaypakkaya'nın belirttiği gibi; evet, bu bir tarihi haksızlıktır. Ancak 4 parçanın birleşmesi yönünde beyanda bulunmak o ulusun verebileceği bir karar olduğu gibi, günümüz koşulunda zaten bundan bahsetmek oldukça abes bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkiye, İran, Suriye ve Irak Kürdistan'ında var olan somut durum, bizlere gerçeği beyan etmektedir. Ülkemiz özgülünde ise emperyalizme göbekten bağımlı Türk hâkim sınıflarının dönem sözcüsü AKP hükümeti ve Kürt Ulusal Hareketi arasında bir yıla yakındır süren "barış" diyalogları hala devam etmektedir.

Keza AKP hükümeti, bu süreç içerisinde Kürt Ulusal Hareketi'ni oyalama taktiğinden hariç bir somut pratiğe girişmemiştir. Süreç boyunca, "**Yüzde 15'i indii!**", "**Silahlar bırakılmalı!**" gibi sözlerle ve "**Demokratikleşme**" paketi safsatalarıyla süreç bugüne kadar taşınmış ve tek yönlü bir süreç haline dönüşmüştür. Başbakan R.T.E, hiç

değişmeyen tarzıyla ahkâm keserek "**Bakın biz adım atıyoruz, ya onlar?**" tarzı ucuz demagojilerle, kendini haklı çıkarmanın yollarını aramıştır. Bizler attığı her adımı hesaba katarak şunu söyleyebilir ki; Her adımımız zulüm, baskı ve sömürü kokuyor!

## "Muhteşem İkili" İş Başında!

Daha öncede belirttiğimiz gibi başından itibaren oyalama sürecine dönüşen "**çözüm**" süreci içerisinde AKP hükümeti, kendi siyasi çıkarlarını hesaba katarak hamleler atmış/atmaktadır. R.T.E son olarak Amed'de İKBY (Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi) başkanı M. Barzani, Şivan Perwer ve İbrahim Tatlıses'i buluşturarak "**muhteşem**" bir organizasyon düzenlemiştir. M. Barzani'nin ziyaretini hoş bir ziyaret olarak lanse etmek, akabinde "**Türkler-Kürtler nikâh tazeledi.**" şovuna dönüştürmek elbette ki burjuva-feodal kalemşorların ve siyasetçilerin işidir. Burada, bir bütün tabloyu yani amaçlanan siyasi hedefi gözden kaçırmamak gerekir. Barzani ve R.T.E'nin Rojava, ekonomik anlaşmalar ve "**çözüm**" süreci noktasında olsun "**ayrı-gayrı**" düşmemeleri bu "**hoş ziyaretin**" ana temasını bizlere göstermektedir.

Bilindiği üzere Rojava'da Kürt Ulusunun kendini yönetmek adına harekete geçtiği ilk günlerden itibaren T.C devleti dengesini yitirmiş ve afallamış akabinde ise buna karşı siyasi ve pratik hamlelerini esirgememiştir. El-Nusra'ya yapılan yardımlar, sınır kapılarının kapatılması vb. hamlelerle Rojava'ya topyekûn saldırıya geçen T.C devleti, büyük bir direnişle karşılaşmıştır. Emperyalist bir saldırı için can atan devletin, "**kimyasal silah**" gündemiyle birlikte yaygara koparmasının en önemli sebeplerinden biri Rojava'da yaşanan gelişmelerdir. Ancak emperyalist klikler bu konuda "**uzlaşınca**", ABD'nin taşeronu T.C'nin sancıları da artmıştır. Gelgelim ki İKBY başkanı Mesud Barzani'de farklı bir tutum geliştirmemiştir.

Rojava'da kendi siyasi üstünlüğünü ortaya koyamayınca daha doğrusu PYD/YPG "**Emperyalist klikler değil 3.yol kendimize 3.yol çizeceğiz!**" tavrı, PKK'ye olan yakınlığı Barzani'yi hüsrana uğratmıştır. Üstünlük sağla-

yamayan M. Barzani, Rojava için ambargo uygulaması getirmiş, sınır kapılarını kapattırılmış ve kendine yakın olan partiler aracılığıyla PYD/YPG' ye karşı savaşılanları desteklemiştir.

Bundan dolayıdır ki Amed' de yapılan mitingde Barzani'nin **"PYD, Rojava'da devrim yaptığını iddia ediyor. Tek yaptıkları şey, rejimin onlara teslim ettiği yerlerde söz sahibi olmak."** sözleri ve akabinde R.T.E'nin **"Irak Kürdistan başkanı Barzani, Rojava Kürtleri'nde facto yönetimine izin vermeyecektir."** sözleri mitingin yapıldığı yer yani Amed özgülünde politik bir önem ifade etmektedir. Rojava noktasında tökezleyen IKYB ve T.C bunu dile getirerek imtiyaz elde edeceklerini hesaba katarak hareket etmektedirler. Kendini Kürtlerin asıl temsilcisi olarak göstermeye çalışan Barzani ve bundan nemalanmaya çalışan AKP hükümeti sert kayaya toslamışlardır.

Kürt ulusu arasında ikilem yaratma güdüsünde olan AKP hükümeti, bir yandan seçimlere prova yaparken öte yandan Kürt Ulusal Hareketi'nin siyasi iradesini bu yöntemlerle kırmaya çalışmaktadır. Rojava üzerine yaptığı açıklamalar tepki çeken M. Barzani, barış elçisi kesilerek **"Türk-Kürt Kardeşliği"**nden bahsetmektedir. Bir dönemler KDP-YNK çatışmalarının yanı sıra 90'larda T.C'yle işbirliği yaparak PKK'ye ortak operasyon düzenleyenlerin **"Türk-Kürt Kardeşliği"**nden bahsetmesi oldukça trajikomik bir meseledir. Çıkarları doğrultusunda hareket eden bu kan emicilerin tek gayesi halkı ideolojik-politik çıkarlarına kurban etmektir.

IKYB ve T.C arasında uzun süreden beridir ekonomik ilişkilerin söz konusu olması bizlere bu **"dostluğu"** ve **"kardeşliği"** açıklar bir konumdadır. Ekonomik ilişkilerin her iki taraf için en önemli mesele olduğu açıkça ortadadır. **"Gerek inşaat ve mühendislik faaliyetleri gerekse ticari faaliyetler bakımından bu bölge Türkiye'ye her yıl milyar dolarlar kazandırıyor. Şimdi buna petrol ve gaz anlaşmaları eklendi."** (Ahmet Özer, Taraf)

Ancak unutulmaması gereken bir mesele var o da; Bağdat yani Maliki. Her iki taraf ne kadar anlaşır anlaşsın, Irak anayasası gereği Bağdat'tan onay alınması zorunlu bir durum olarak karşıya çıkmaktadır. T.C arasında soğuk rüzgârların estiği göz önünden kaçırılmayacak bir durumdur. ABD, bu noktada 1 Kasım günü Maliki'yle görüşmüştür. Yani T.C'nin deyim yerindeyse **"gönlünü almak"** zorundadır. Bununla birlikte son olarak eklemek gerekir ki Şivan Perwer ve İbrahim Tatlıses ise bu mitingin yan figürleri olarak kalmışlardır. Şivan Perwer'in bir dönemler Kürtler için var olan anlamı silikleşmiştir. Yani **"gizli kasetlerin"** artık hiçbir anlamı kalmamıştır. Artık

Kürtlerin Şivan'a ve Barzani'ye söyleyecekleri tek söz; **"Em Bêrîtane, dibejîn hûn kine?"**

## Duvarı Örmek ve Yıkma

Rojava özgülünde 10 Kasım günü Geçici Hükümet kurulmuş bulunmaktadır. Her geçen gün taşları yerli yerine oturtup ve daha hızlı ören Rojava'ya karşı AKP hükümetinin son hamlesi ise sınıra duvar örmek oldu. **"Sınırları 'duvar' olmaktan çıkartacağız, hani sınır kapıları anlamında, gerçek anlamda 'kapı' haline getireceğiz. Kapı girmek içindir, kapı açıktır. Duvarı açamazsınız. Şimdiye kadar Türkiye-Suriye sınırı öyleydi. Duvar olması yetmiyordu bir de duvarı korumak için mayın döşenmişti. Sanki bu sınırın iki yakasında olanlar birbirinden ayrı düşmek istiyorlarmış gibi. Şimdi o mayınlar kalkıyor, işte Nusaybin'de temizlenmeye başladı. O duvar zaten kalktı. Suriye ve Türkiye halklarıyla kaynaşıyorlar"**(Ocak 2010, Ahmet Davutoğlu)

Bugün açısında baktığımızda ise dün **"postal yalayıcı"** dedikleri nasıl ki kardeşleri oluyorsa, bugün ise Rojava-Türkiye sınırına duvar örmekte aynı anlama geliyor demektir. Bugünü dünüyle uyuşmayan AKP hükümeti için oldukça **"doğal"** bir durumdur. Rojava bugün Türk hâkim sınıfları ve sözcüleri AKP hükümeti için bir tehdit anlamına gelmektedir. Ancak 7 Kasım Nusaybin Yürüyüşü bir kez daha göstermiştir ki bu duruma sessiz kalınmayacağı gibi, sessiz kalanları da teşhir etmekten hiçbir zaman vazgeçilmeyecektir. Duvarı görmezlikten gelenler aynı şekilde bu durumu protesto ederek açlık grevine başlayan Ayşe Gökkan'ı da görmezlikten gelmiştir.

Unutulmaması gereken bir diğer noktaysa ise Van açlık grevleridir. Van valiliğinin konteynır kentlerde elektrigi ve suyu kesmesiyle birlikte Vanlı depremzedeler açlık grevine başlamışlardır. Devletin enkaz altında kaldığı bu deprem sonrası insanlar mağdur duruma düşmüş akabinde ise konteynır kentleri boşaltmaları yönünde baskı uygulanınca Wan halkı açlık greviyle direnişe geçme kararı almıştır. Ancak nasıl ki deprem sırasında bir köşeye itilen Vanlı depremzedeler aynı durumu açlık grevleri sırasında da yaşamışlardır. Burjuva- feodal medyanın bunu yansıtmaması **"şaşkınlıkla"** karşılanmamalıdır.

Açlık grevinin hala sürmesine rağmen ilerici, yurtsever ve devrimci kurumların gündeminde olmaması oldukça hassas bir durumdur. Bazı yerlerde açlık grevlerine destek için açlık grevine girenler olmuş yahut eylemler yapılmış ancak istenilen seviyede gündemleştirilmemiştir. Bu noktada bir **"duvarı yıkarken, bir "duvarı"** örmeliyiz.

Rojava ve Van açlık grevlerine sessiz kalmamalıyız!



## Rojava direnişi ve Barzani'nin Amed ziyareti



Rojava'da Kürt Ulusunun direnişi; TC'nin, El-Kaide bağlantılı cihatçı çetelerin saldırılarına ve Barzani'nin Suriye Kürdistan'ı ve Irak Kürdistan'ı arasındaki sınır kapısı Semalka'yı kapatmasına rağmen 19 Temmuz 2012'den bu yana devam ediyor. Suriye'de çıkan iç savaşta, Kürt Ulusal Konseyi'nin önderlik ettiği Kürt ulusal hareketi, Esad'ın ya da muhaliflerin yanında saf tutmayarak bağımsız çizgisini izlemiş, belli kazanımlar elde edilmiş ve 10 Kasım günü Rojava'da geçici yönetim kurulmuştur. Kürt Ulusunun Kendi Kaderini tayin etmeye yönelik bu direnişini boğmak ve ortadan kaldırmak isteyen TC, uşağı olduğu ABD'den Suriye'ye askeri müdahalede bulunmasını istemiş ve bu isteği gerçekleşmeyince Suriye Kürdistan'ına askeri müdahalede bulunarak tampon bölge kurma hayallerine kapılmıştır.

Halep'te kimyasal silahla yüzlerce insanın katledildiği olaydan sonra Suriye'ye askeri saldırı konusu üst perdeden tekrar gündeme sokuldu. Irak işgalinde olduğu gibi Suriye'yi de kimyasal silahı bahane ederek işgal etmek isteyen ABD'nin bu planı gerçekleşmedi. Çünkü dünyanın şu anki konjüktürü, emperyalistler arası ve onların işbirlikçilerinin arasındaki ilişkiler, Irak ve Afganistan'ın işgal edilmesinde başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerin büyük kayıp vermesi, Esad'ın kimyasal silah denetimiyle ilgili BM yetkililerini kabul etmesi vb. nedenlerden dolayı Suriye'nin işgal edilmesi şimdilik düşünülüyor.

Suriye'nin işgal edilmesi için çok çaba harcayan TC'nin hevesi kursağında kalmıştır. Emperyalist işgal ve tampon bölgenin şimdiki koşullarda gerçekleşmesinin olası olmadığını gören T.C devleti, Rojava Devrimi'ni ortadan kaldır-

mak için El-Nusra ve İŞİD gibi çeteleri, kamplarda beslemiş ve onlara her türlü askeri ve lojistik desteği vermiştir. YPG ve YPJ'nin savunma ve saldırı taktikleriyle cihatçı çeteler büyük kayıplar vermiş, çetelerin elindeki köyler kurtarılmış ve Nusaybin, Ceylanpınar ve Kızıltepe sınır kapıları YPG'nin kontrolü altına girmiştir. YPG'nin çetelerin kontrolündeki toprakları kurtarması, onlara büyük kayıp verdirtmesi ve sınır kapılarına YPG bayrakları asması devletin hazmedemeyeceği bir şey ve **"kırmızıçizgisi"** haline gelmiş olmalı ki Nusaybin-Qamişlo sınırına **"kaçakçılığı önlemek"** için duvar örülmeye başlanmıştır.

Suriye Kürdistan'ında yaşanan bu gelişmeleri, Türkiye'de **"barış"** adı altında başlatılan çözüm sürecinden ayrı olarak ele almak bizi yanlış çözümlere götürür. Erdoğan **"çözüm"** sürecini ilerletmek istediğini belirterek Amed'de 16 Kasım'da bir miting gerçekleştirdi. Dikkat çekici nokta ise mitinge Barzani'nin, Şivan Perwer'in ve İbrahim Tatlıses'in katılmasıydı. Rojava'da Kürt Ulusu kendini yönetmek adına ayağa kalktığından bu yana KDP, PYD'nin etki gücünü kırmak için elinden geleni yapmaktadır. Ambargo uygulamak, sınır kapısını kapatmak, Salih Müslim'in sınırdan geçmesini engellemek, kendisine bağlı partiler aracılığıyla PYD'ye karşı savaşanları desteklemek, onlarla ve TC ile PYD'ye karşı savaşın dolaylı-dolaysız tarafı olmak gibi pek çok pratiğe imza atmıştır. Bu pratiklerini 90'lı yıllarda PKK gerillalarına karşı Türk askeriyeye birlikte yaptığı operasyonlarından hatırlamaktayız. Kürt ulusu içinde daha etkin olmak için emperyalistlerle ve onların yerli işbirlikçileriyle görüşmekte ve hatta onlardan çok da bağımsız hareket edememektedir. Barzani'nin Amed'e

gelişini bu noktadan okumamız gerekmektedir.

Kürtler içinde PKK-PYD çizgisinin gerilemesi ve KDP çizgisinin ilerlemesi için Amed'e gelen Barzani yanında Şivan Perwer'i yanında getirmeyi ihmal etmemiştir. Daha önce yurtdışında Bülent Arınç ile görüşen Şivan Perwer Türkiye'ye gelmek istediğini söylemişti, ama nasıl ve kimlerle geleceği belli değildi. 16 Kasım'da nasıl ve kimlerle Amed'e geldiği anlaşılınca Şivan Perwer'in sonunun Kemal Burkay gibi olması hiç de uzak bir ihtimal değil. Kemal Burkay'ın, Dersim'de otobüste yaptığı konuşmasında onu dinleyecek bir "kedi"si bile yoktu. Erdoğan ve şürekâsı Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'ne geldiğinde Medeni Yıldırım'ın annesi oğlunun resminin olduğu bir pankartı sırtına alarak "oğlumun katilleri sizlersiniz." diyerek onların gerçek yüzünü ortaya serdi. Erdoğan, Amed'den ayrıldıktan birkaç gün sonra Nusaybin-Qamişlo sınırından Nusaybin'e geçmek isteyen 3 genç asker kurşunuyla katledildi. AKP'nin "barış" söyleminin ne kadar kof ve içinin boş olduğu tekrardan ortaya çıktı.

Son süreçte YPG'nin Suriye Kürdistan'ında, El-Nusra, İŞİD gibi El Kaide bağlantılı cihatçı çetelere karşı başlatmış olduğu saldırı hareketi birçok yerde olumlu sonuçlanmış, çetelerin elindeki köyler kurtarılmış, sınır kapıları çetelerden alınmıştır. Bu sayede köylerini boşaltan insanlar geri dönmeye başlamış ve hayat eski seyrine dönmüştür. Daha önceleri çok kere tartışılan ve çatışmalı ortamın getirdiği

özgünlüklerden dolayı söylenen Rojava'daki geçici yönetim, 10 K asım günü Qamişlo'da Rewabi Salonu'nda Kürt, Arap, Çeçen ve Hıristiyan temsilcilerinin katılımı ile gerçekleştirilen toplantıda ilan edildi. Suriye'nin geleceğinin tartışılacağı Cenevre2 Konferansı'na üçüncü taraf olarak katılmak isteyen Rojava'daki geçici yönetim, Esad ya da muhaliflerle aynı tarafta olmayı kabul etmeyeceklerini gösterdiler. Suriye Kürdistan'ında meydana gelen gelişmeler, Barzani'nin ve emperyalistlerin bölgedeki çıkarlarını tehlikeye atmıştır. Rojava'da kurulan geçici yönetimle ilgili açıklama yapan ABD Dışişleri Başkanlığı Sözcüsü Jen Psaki, "Suriye'de bağımsız bir Kürt bölgesi ilan etme çabalarına dair haberlerden kaygılıyız. Politikamız daima Suriye'nin birliğini ve toprak bütünlüğünü, birleşik bir Suriye'yi destekleme yönünde olacaktır."

Görünen o ki, emperyalist ülkeler ve yerli işbirlikçileri Rojava Direnişinden rahatsızlar ve Ortadoğu'da gerçekleştirmek istedikleri planları uygulamaya çalışırken Suriye Kürdistan'ında gelişen hareketi devrimi göz ardı edememektedirler. YPG ve YPJ'nin mücadelesi her geçen gün gelişmektedir. Devletin ikiyüzlü politikasını bulduğumuz her yerde teşhir etmeliyiz. Rojava'da Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin'i uğruna ortaya koyduğu direnişe omuz vermeliyiz ve düşmanın politikalarını boşa çıkarmalıyız.

AMED YDG

## Beşiktaş'tan gerillaya ŞOK transfer!

TC'nin Kürt kimliğinden dolayı ötekileştirme politikası ülkenin her alanında kendisini hissettiriyor. Faşizm koşullarında farklı etnik kimliğe sahipsen, farklı cinsel yönelimin varsa, siyaset yapmak, spor yapmak, sanatçı olmak bir hayli zordur. Ne kadar başarılı olursan ol, ege-menlerin gözünde sen ötekisindir; Kürtsündür, Alevisindir, Eşcinselsindir.

**ahan anlı**, 4 büyük futbol kulübünden biri olan Beşiktaş'ın alt yapısında kaleci olan bir Kürt gencidir. 1993 yılında Hakkâri Yüksekova'da dünyaya gelen Şanlı, küçük yaşta ailesiyle beraber İstanbul'a yerleşir. Burada amcasının da yönlendirmesiyle Beşiktaş'ın altyapısında kalecilik yapmaya başlar. 2007 yılında süper lig de bir maçta forma giyer aynı yıl gençler şampiyonasında Real Madrid'le oynanan eleme maçında yer alır. Çok genç ve başarılı bir kaleci olmasına rağmen bir türlü milli takım forması giyemez. Milli takıma girememesinin nedeninin cevabını bir gün Nevzat Demir Tesislerine gelen, aradığı şovenizmin damarlarındaki asil kanda mevcut olan dönemin genç milli takım antrenörü **Ümit Davala** verir. Ken-

disinin Türk olmadığı için mili takıma almayacağını belirtir. Şahan, o günden sonra ne yaparsa yapsın sürekli Kürt kimliğinden dolayı önüne engel çıkacağına ya faşizmin istediği gibi asimile olup kendi kültüründen, kimliğinden, ana dilinden vazgeçip futbol hayatına devam edip kalecilik yapmaya devam edecekti ya da asimilasyona, faşizme kırmızı kart gösterip oyun dışı edecekti. O ikincisini tercih edip 2008 yılında PKK saflarına katıldı. Beşiktaş'tan PKK'ya transfer olmuştur. Bir özgürlük savaşçısıdır artık HPG'nin kalesine geçmiştir, halkının kalesini koruyup kendi gibi kaleci olabilecek, Kürt geçlerinin kendi milli takımlarının kalesine geçmeleri için halkının savaşına katılmıştır.

Senelerce futbol oynayıp çok rahat bir yaşam sürdürebilir, oynadığı takımda efsaneleşebilir, takım tarihine adını yazdırabilirdi ancak bunu bir Kürt olarak değil bir Türk olarak yapabileceğinin farkına varmıştı. Başkalarının kendi kaderini belirlemesi yerine o kendi kaderini tayin etmeye çıkmış yeşil sahalarda Türk olacağına patikalarda Kürt olmayı tercih etmişti. ( **zmir YDG** )



19 Aralık 2000

# Duvarların arkasındaki direniş



“Hapishaneler: Kapatarak cezalandırma uygulamasının kökeni, ezen ve ezilen sınıfların ortaya çıkmasına kadar dayanmaktadır ve esas olarak da sömürü sistemine başkaldıranlara yönelik bir uygulamadır.” (Hapishaneler Sempozyumu-Umut Yay. 2005)

Emperyalist devletler ve onların yerli-işbirlikçi, uşak rejimleri, egemenliklerini ve sömürülerini devam ettirebilmek için tarih boyunca sayısız soykırıma, katliama, işkenceye ve baskı yöntemine başvurmuşlardır. Dünya ezilenlerinden baskı ve zor yoluyla itaat, biat bekleyen egemenler, sistem muhaliflerini, özellikle de ezilen sınıfların temsilcilerini ve önderlerini hapishanelerde teslim almayı düşünmüştür. Bu nedenle baskının en vahşi yöntemlerinin kullanıldığı yerlerden bir tanesi de hapishanelerdir.

Ortaçağın kulelerden oluşan zindanlarından başlayıp, kürek mahkûmluğuna ve yer altı zindanlarına, oradan da günümüzün en ‘modern’ teknolojiyle donatılmış olan hücrelerine kadar, egemenlerin halklara karşı önemli bir silahı olduğunu bilmekteyiz. Günümüzün ‘modern’ hapishaneleri adını Irak’ta Ebu Garip Hapishanesinde çekilmiş fotoğraflardan, Guantanamo Hapishanesindeki elleri ve kolları bağlı insanlardan, Almanya da “intihar” etti denilip tüm delillerin yine katledildiği ortaya çıkan

*Ambulansın kenarında  
Akendisini teslim almayı  
bekleyen jandarmalara  
doğru adım atarken  
haykırdı: “Bizi, altı kadını  
diri diri yaktılar!”*

Ulrike Meinhof ve diğer RAF militanlarından; Peru’da Hapishanelere düzenlenen operasyon sonucu 450 tutsağın katledilmesinden, İngiltere’de İRA militanlara uyguladığı baskıdan biliyoruz.

Yine aynı süreçlerde ülkemizde Diyarbakır, Metris, Eskişehir, Aydın, Buca, Ulucanlar hapishane-

lerinden tanıyoruz. Devlet, hapishanelerde boğulmak istenen devrimci-komünist tutsaklara, tek tip elbise giydirme, tutsakları yalıtım, üzerinde hâkimiyet kurmak ve sisteminin devamı için uygun kişi yaratmayı hedeflemişti; Fikirler tutsak edilmek istenmektedir.

IRA’nın politik tüm haklarını reddeden İngiltere Hükümeti, tek tip elbisesini dayattı. Geçmişte İngiliz Hükümet Başkanı “Demir leydi” lakaplı Margaret Thatcher: “Politik cinayet, politik bombalama veya politik şiddet diye bir şey yoktur. Sadece cinayet, bombalama ve şiddet vardır. Bununla ilgili bir uzlaşmaya varmayacağız. Politik bir hak yoktur” diyerek aslında egemenlerin düşüncelerini dile getirmiştir. Egemenlerin, üstünlüğünü ve gücünün kudretini başka bir güç olan devrimcilere kabulendirme gayesi kendini hapishaneye yönelik her saldırıda göstermiştir. Ancak buna her dönem gelişen direniş eşlik etmiştir; “Bir taş atarsanız, bu ceza gerektiren bir eylemdir. Ancak bin taş atarsanız bu artık politik bir eylemdir. Bir arabayı ateşe verdiğinizde bu ceza gerektiren bir eylemdir. Ancak binlerce arabayı ateşe verdiğinizde bu artık politik bir eylemdir.” **Ulrike Meinhof**

Bu yaklaşım ülkemizde yansımaları 1980 AFC’si ile tutsakların siyasi ve politik taleplerine, örgütlü güçlerine

yönelik saldırılarda tüm vahşetiyle gösterdi. Yurtsever, devrimci ve komünist tutsaklar direnişi, bu saldırıları boşa düşürmüştür. Egemenler, hapishanelerde yarattıkları baskı ve zor ile saldırı politikalarını hayata geçirmekten vazgeçmemiştir.

F Tipi hapishane saldırısı ise en son halkayı oluşturmakta idi. Tek ve üç kişilik hücre tipi yapılan hapishanelere tutsaklar doldurulmalıydı. Uruguaylı 20 yıllık bir tutsağın hücre koşulları için anlatımı şöyle: *“Tüylerimi diken diken eden bir gürültü vardı ve ben bir süre sonra onu özlemeye başladım. Bu gürültü, bizi banyoya götürürken her seferinde kapattıkları dev kışla giriş kapısının, gıcırtılı gürültüsüydü. Ve şimdi bizi banyoya götürmedikleri için bu gürültüyü özliyorduk. O, nefes alabileceğimizin bir işaretiydi.”* (Duvardaki Sarmaşık Gibi kitabından).

F Tipi ile planlanan tutsağın diğer yoldaşlarından tecrit edilmesi ve izolasyonuydu. Bir tutsağın diğer tutsaklarla beraber kalmak istemesi kadar ne doğal olabilir ki?

1996 SAG(Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu) direnişi sonrası F tipi hapishaneler daha sonra gerçekleştirilmek için başka bir kışa ertelenmişti. Tekrardan inşasına başlanan F Tipi Hapishanelere karşı içerdeki devrimci tutsaklarda direnişe geçti. 26 Eylül 2000’de açlık grevini başlattı. Devrimci tutsakların bir kısmı 20 Ekimde, bir bölümü de 19 Aralık 2000 katliamından sonra direnişi, Ölüm Orucu biçiminde sürdürmeye başladı. Hapishane dışında ise devletin F Tipindeki ısrarına rağmen güçlü bir muhalefet oluşmaya başlamıştı.

### 19 Aralık 2000:

#### “Bizi, Altı Kadını, Diri Diri Yaktılar!”

Devlet oluşmakta olan muhalefeti bastırmak için 19 Aralık günü 20 hapishanede birden ironik bir adlandırma ile *“Hayata Dönüş”* operasyonunu başlattı. Bu operasyona 1000’den fazla asker katılmış, çatılar kırılarak içerlere kimyasal gazlar atılmıştır. Kepçeler ile duvarlar yıkılmıştır. Tutsaklar kurşun yağmuruna tutulmuştur. Operasyonun sonucunda 28 devrimci tutsak yanarak ve kurşunlanarak katledilmişti. Korunmak için atılan ıslak battaniyelere yanıcı maddeler sürülmüştü. İşte o sahne. Hafızalarımıza kazınan o kare halen tüylerimizi diken diken etmekte. Ambulansın kenarında kendisini teslim almayı bekleyen jandarmalara doğru adım atarken haykırdı: *“Bizi, altı kadını diri diri yaktılar!”*

Bedenleri esir alan düşman fikirleri de esir alabilmeyi ne çok isterdi. Yıkıntılar içinden çıkan her tutsak esaretin, ihanetin üzerine yürümüştür. Her çıkanın iki parmağının zaferi göstermesi. Teslim olmadık diyorlardı. Direndik, öldük, yaralandık ama teslim olmadık. Operas-

yon sonrası tutsaklar F Tipi hapishanelere konulmuştur. 2007 yılına kadar Ölüm orucunda 122 devrimci, şehit düşmüştür. Düşmanın tüm yalanları suya düşmüştü. *“Hayata Dönüş”* operasyonunun tutsakları *“Katletme Operasyonu”* olduğu her kesimin belleğine kazındı.

Dönemin burjuva-feodal medyası dün ne yazdıklarını unutup *“dün dündür bugün bugündür”* felsefesini uygulaya dursun, *“cezaevlerinden kalaşnikof ve tabanca- lar çıktı”*, *“iki erimizi ateşli silahlarla vurdular”* diyen medya sermayenin kuklası olan medyaydı. Operasyon esnasında ölen 2 askerin yapılan otopside yine başka askerlerin kurşunlarıyla öldürüldüğü ortaya çıktı.

Bu günlerde ise toplumsal bellekte *“temizlendik”*, *“arındık”* diyen egemenlerin temsilcisi AKP temsili oyun olarak yargı süreci başlatmıştır. Ancak o dönemin erleri terhis oldukları için *“ifadelerini alamadıklarını”* söylemekte. Mahkemeden bugüne kadar bir sonuç çıkmamıştır. *“Biz değil, önceki dönem hükümetleri yaptı”* diyerek elini ayağını çeken şimdi ki hükümet önceki hükümetleri aratmamıştır.

Halen tutsaklar F Tipi Hapishanelerde tecrit ve izole edilmiş şekilde yaşamaya çalışmaktadır. İçeride havalandırma, sohbet hakkı, görüş hakkı gibi birçok talep engellenmektedir. 200’ü aşan hasta tutsağın, tedavisi engellenmektedir ve ölüm sınırına yaklaşmaktadır.

Yani her ne kadar üzerinden uzun bir süre geçse de devletin zindan politikasında herhangi bir değişiklik olmamıştır olmasını da beklemek büyük bir gaffet olacaktır. Esas değişim gücü, ne resmi ideoloji ne onun sözcüsü hükümetlerdir. Değişim ve devletin zindan politikasını boşa çıkarmanın yolu ezilenlerin örgütlü mücadelesinde ve devrimci tutsakların mücadelesini büyütmekten geçer. Her ne kadar zindanlar düşman açısından öncelikli bir yerde dursa da sınıf savaşının ve düşmana karşı mücadeleyi büyütmenin en keskin alanlarından biri olması açısıyla devrimciler açısından da kıvılcık direnme ruhunun yaşatıldığı alanlardır.





**Roboski**; sözün bittiği, yazının işlemediği coğrafya  
Gayrı kardeşlik bir teranedir bu coğrafyada,  
Gayrı ölüm Kürde reva görülür oldu...  
Gayrı ölümün adı da,  
Kalleşliğin adı da **ROBOSKÎ** ' dir...



**ROBOSKÎ**

**KATLIAMINI**

**UNUTMA**

**UNUTTURMA!**



**YENİ DEMOKRAT GENCLİK**

yenidemokratgenclik.net

www.partizanarsiv.net



# Korku Duvarlarını Yıktık #Başkaldırıyoruz!

gezi şehitleri anısına  
8. Konferansımızda  
Buluşuyoruz

Yer: Ankara  
Tarih: 28- 29 Aralık

